

International
Handball
Federation

فدراسیون بین المللی هندبال

Rules of the Game

Indoor Handball

قوانین و مقررات بین المللی

هندبال سالی

بهمراه آخرین بروز رسانی تفاسیر و رهنمودها

ویرایش ۱ جولای ۲۰۱۹ (۱۰ تیر ۱۳۹۸)

بهمراه آخرین بروز رسانی

مقررات تجهیزات حفاظتی و لوازم جانبی

ترجمه :

فرامرز می آبادی

تاریخ انتشار :

مرداد ۱۳۹۸

فهرست مندرجات

ردیف	موضوع	صفحه
۱	مقدمه	۳
۲	دییاجه	۴
۳	قانون ۱: زمین بازی	۵-۹
۴	قانون ۲: وقت بازی ، علامت پایانی و تایم - اوت	۱۰-۱۳
۵	قانون ۳: توپ	۱۴
۶	قانون ۴: بازیکنان ، ذخیره ها ، تجهیزات و وسائل ، مصدومیت بازیکن	۱۵-۱۹
۷	قانون ۵: دروازه بان	۲۰-۲۱
۸	قانون ۶: محوطه دروازه	۲۲-۲۳
۹	قانون ۷: بازی با توپ ، بازی غیر فعال	۲۴-۲۶
۱۰	قانون ۸: خطا ها و رفتار خارج از روحیه ورزشی	۲۷-۳۳
۱۱	قانون ۹: امتیاز گل	۳۴-۳۵
۱۲	قانون ۱۰: پرتاب - شروع	۳۶
۱۳	قانون ۱۱: پرتاب - اوت	۳۷
۱۴	قانون ۱۲: پرتاب دروازه بان	۳۸
۱۵	قانون ۱۳: پرتاب آزاد	۳۹-۴۱
۱۶	قانون ۱۴: پرتاب ۷ - متر	۴۲-۴۳
۱۷	قانون ۱۵: دستورالعمل های کلی جهت اجرای پرتاب ها	۴۴-۴۷
۱۸	قانون ۱۶: جرائم	۴۸-۵۲
۱۹	قانون ۱۷: داوران	۵۳-۵۴
۲۰	قانون ۱۸: وقت نگهدار ، منشی	۵۵
۲۱	علائم دست	۵۶-۶۵
۲۲	توضیحات پیرامون قوانین بازی	۶۶-۸۱
۲۳	مقررات منطقه تعویض	۸۲-۸۴
۲۴	رهنمود ها و تفاسیر	۸۵-۱۱۴
۲۵	راهنمای زمین بازی و دروازه ها	۱۱۵-۱۱۸
۲۶	رهنمود ها و تفاسیر ویرایش ۲۰۱۹	۱۱۹-۱۲۴
۲۷	یادداشت ضروری	۱۲۵-۱۲۶

دیباچه :

این قوانین از اول جولای ۲۰۱۶ (دهم تیرماه ۱۳۹۵) معتبر و قابل اجرا می باشد .

متن قوانین ، توضیح ها ، علائم دست I.H.F ، توضیحات پیرامون قوانین بازی و مقررات منطقه تعویض اجزاء مجموعه قوانین و مقررات را تشکیل می دهند .

لطفاً همچنین به "رهنمود ها و تفاسیر " اصلاح شده که جهت راهنمایی بیشتر و کاربرد قطعی قوانین به صورت اضافه ارائه شده ، توجه نمایید . با اصلاحیه ذکر شده فوق ، نسخه ویرایش قبلی که در سال ۲۰۱۰ منتشر شده بود ، دیگر معتبر نیست . در صورت ضرورت " رهنمود ها و تفاسیر " می تواند کامل تر شود .

"راهنما زمین بازی و دروازه ها " بخشی از قوانین نیست ولی به جهت سهولت استفاده کنندگان از این متن ، در کتاب قوانین گنجانده شده است .

توجه :

به لحاظ سهولت ، در قوانین این کتاب در ارتباط با بازیکنان ، مسئولین ، داوران و دیگر افراد عموماً از ضمائر و مفاهیم مردانه استفاده شده است . با این وجود ، به استثناء قانون اندازه توپ استفاده شده (نگاه کنید به قانون ۳) دیگر قوانین به صورت یکسان برای مردان و زنان شرکت کننده قابل استفاده می باشد .

قانون ۱: زمین بازی

۱-۱: زمین بازی (نگاه کنید به شکل ۱) مستطیل گسترده ای است به طول ۴۰ متر و عرض ۲۰ متر که از دو منطقه دروازه (نگاه کنید به ۱:۴، ۶) و یک محوطه بازی تشکیل شده است. دو خط طولی بلند خط کناری و خطوط کوتاهتر خط دروازه (مابین دو پایه دروازه) یا خط بیرونی دروازه (دو طرف دروازه) نامیده می شوند.

اطراف زمین باید حداقل ۱ متر در طول خط کناری و ۲ متر در پشت خط دروازه حریم ایمنی وجود داشته باشد.

در جریان مسابقه مختصات زمین بازی نباید به نحوی تغییر کند، که یک تیم از این بابت آواوتازی را کسب نماید

۱-۲: دروازه (نگاه کنید به شکل ۱۲ الف و ب) در وسط هر خط بیرونی دروازه قرار دارد. دروازه ها باید به خوبی در زمین یا دیوار پشت آن نصب شوند. ابعاد داخلی دروازه ها ۲ متر ارتفاع و ۳ متر عرض می باشد.

پایه های دروازه به وسیله یک تیرچه افقی به یکدیگر متصل می شوند. لبه عقبی پایه دروازه ها باید روی لبه پشتی خط بیرونی دروازه باشد. پایه های دروازه ها و تیرچه افقی باید مربع و دارای مقطعی معادل ۸ سانتیمتر باشند. سه وجه دروازه که از داخل زمین قابل مشاهده است باید به صورت نواری با دو رنگ متضاد و به صورتی که کاملاً با زمینه پشت دروازه تفاوت رنگ داشته باشند، رنگ آمیزی شود.

دروازه ها باید مجهز به تور باشند، و باید به نحوی نصب شوند که توپ پرتاب شده به دروازه، به صورت معمول داخل دروازه باقی بماند.

۱-۳: کلیه خطوط زمین جزء قسمتی از منطقه ای است که آنرا محصور می کند. خط های دروازه مابین دو پایه دروازه ۸ سانتیمتر پهنا دارد (نگاه کنید به شکل ۲ الف)، در حالیکه تمامی خط های احاطه کننده یا محدود کننده دیگر باید ۵ سانتیمتر پهنا داشته باشند.

خطوط بین دو منطقه مجاور را می توان به وسیله رنگ متفاوتی از رنگ کفیوش آن منطقه جایگزین نمود.

۱-۴: در مقابل هر دروازه، یک منطقه دروازه قرار دارد (نگاه کنید به شکل ۵، صفحه ۱۱۲). منطقه دروازه به وسیله خط منطقه دروازه (خط ۶-متر) محدود و مشخص می شود، که به شرح ذیل رسم می گردد:

:

الف : یک خط به طول ۳ متر مستقیم مقابل دروازه ، موازی با خط دروازه و به فاصله ۶ متر از آن (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلوئی خط منطقه دروازه است) ;

ب : دو ربع دایره ، هر یک به شعاع ۶ متر (اندازه آن از گوشه عقب داخلی پایه دروازه است) ، خط ۳ متری را به خط بیرونی دروازه متصل می نماید (نگاه کنید به شکل ۱ و ۲ الف) .

۵-۱: خط پرتاب آزاد (خط ۹ متر) خط منقطعی است که به فاصله ۳ متر از خط منطقه دروازه رسم می شود . اندازه هر قطعه خط و فاصله بین آنها ۱۵ سانتیمتر است (نگاه کنید به شکل ۱)

۶-۱: خط ۷-متر ، خطی است به طول ۱ متر مستقیم مقابل دروازه . این خط موازی و به فاصله ۷ متر از خط دروازه قرار دارد (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلوئی خط ۷-متر است) (نگاه کنید به شکل ۱)

۷-۱: خط محدودیت دروازه بان (خط ۴-متر) خطی است به طول ۱۵ سانتیمتر ، مستقیم مقابل دروازه . این خط موازی با خط دروازه و به فاصله ۴ متر از آن می باشد (اندازه آن از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلوئی خط ۴-متر است) (نگاه کنید به شکل ۱)

۸-۱: خط وسط زمین ، نقاط مرکزی دو خط کناری را به هم متصل می نماید (نگاه کنید به شکل ۱ و ۳)

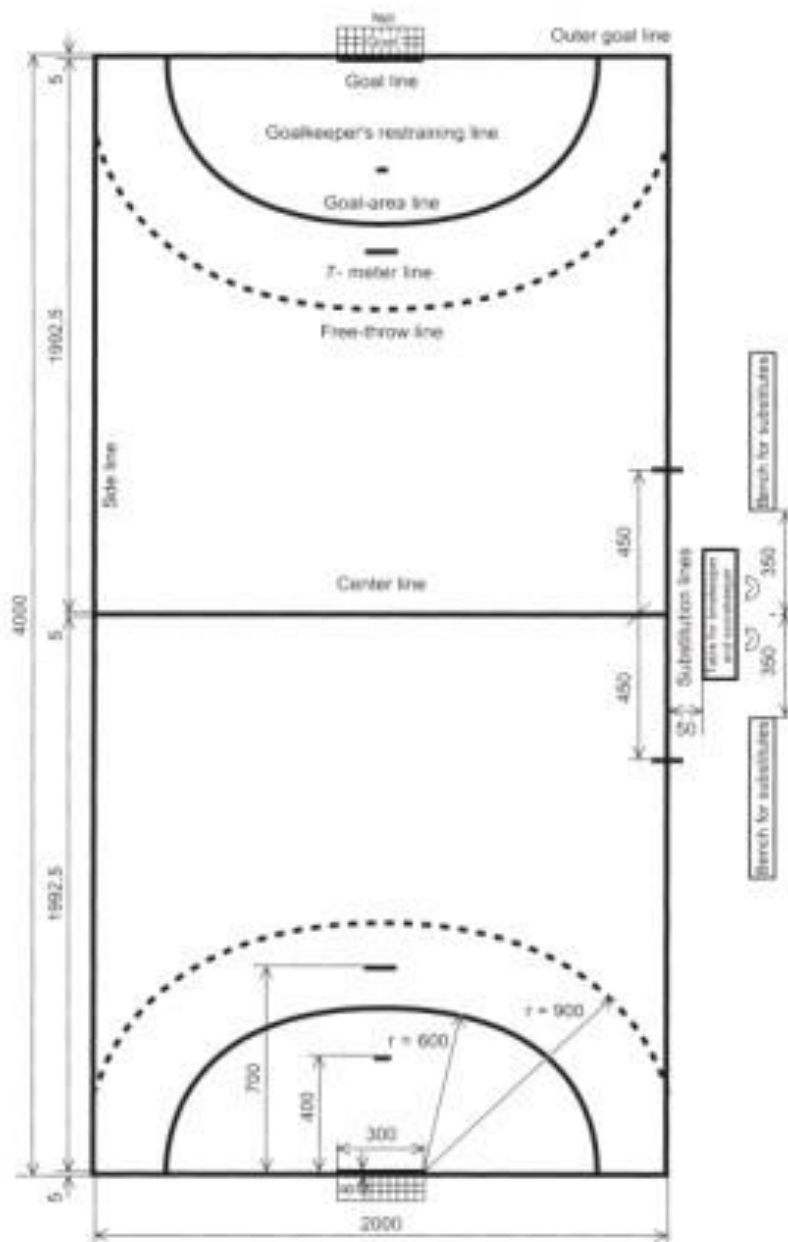
۹-۱: خط تعویض (یک قسمت از خط کناری) برای هر تیم از خط میانی تا نقطه ای در فاصله ۴/۵ متری از خط مرکزی می باشد . نقطه پایانی خط تعویض به وسیله یک خط به موازات خط میانی ، و به طول ۱۵ سانتیمتر داخل زمین است و ۱۵ سانتیمتر بیرون از زمین بازی نیز امتداد می یابد (نگاه کنید به شکل ۱ و ۳)

توجه :

جزئیات فنی بیشتر مورد نیاز در خصوص زمین بازی و دروازه ها را می توان در راهنمای زمین بازی و دروازه ها که از صفحه ۱۰۹ شروع می شود پیدا نمود .

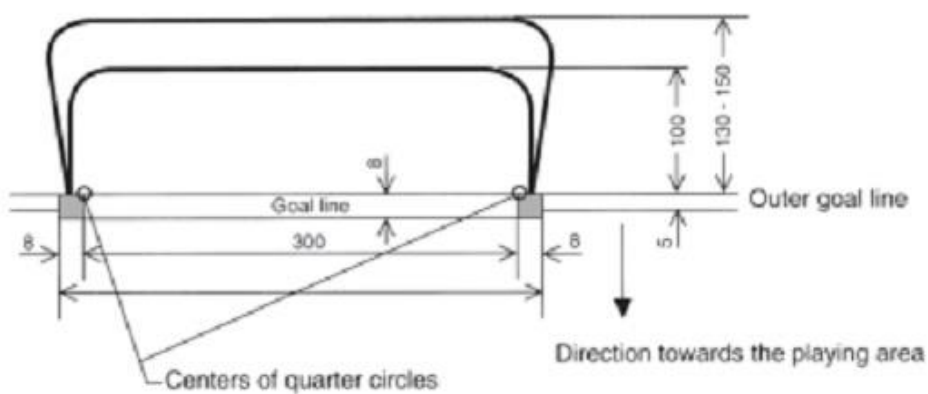
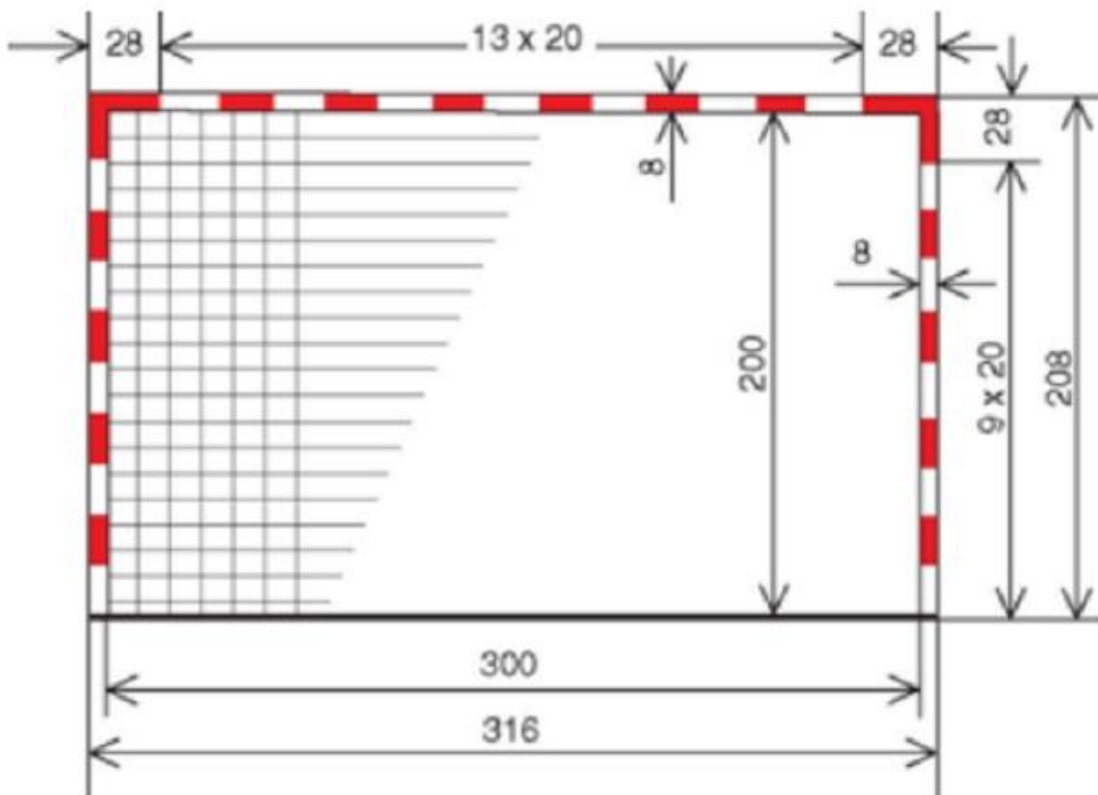
شکل ۱: زمین بازی

ابعاد به سانتیمتر است

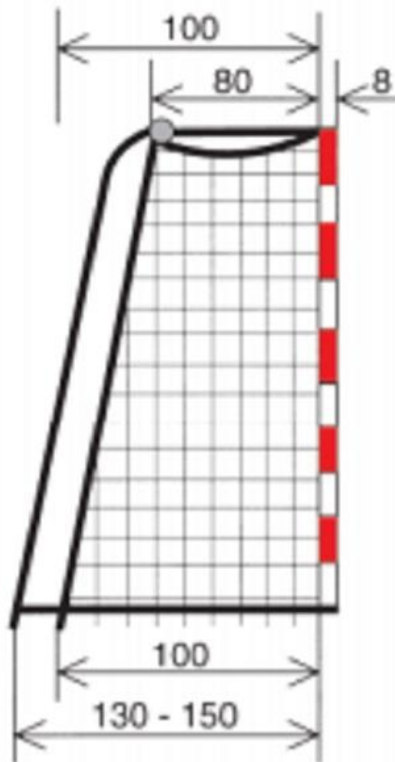

منطقه دروازه: همچنین نگاه کنید به شکل ۵ صفحه ۱۱۰

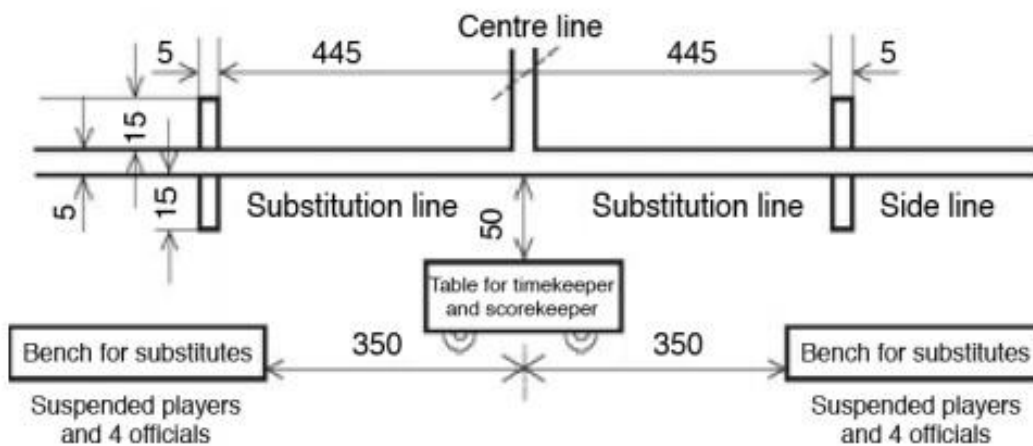
شکل ۲ الف : دروازه

شکل ۲ ب : دروازه - نمای جانبی

شکل ۳ : خط تعویض و منطقه تعویض

میز وقت نگهدار و منشی و نیمکت ذخیره ها باید به نحوی قرار بگیرد که وقت نگهدار /منشی بتوانند خطوط تعویض را ببینند . میز باید به خط کناری نزدیکتر از نیمکت ها باشد ، ولی باید حداقل ۵۰ سانتیمتر بیرون خط کناری باشد

قانون ۲: وقت بازی ، علامت نهائی و تایم اوت

وقت بازی

۲-۱: وقت بازی به صورت عادی برای کلیه تیمها با بازیکنان ۱۶ سال و بالاتر دو نیمه ۳۰ دقیقه ای می باشد. وقت استراحت بین دو نیمه به صورت معمول ۱۰ دقیقه است .

وقت عادی برای تیمهای نوجوانان در گروه سنی ۱۶-۱۲ دو وقت ۲۵ دقیقه ای است و در گروه سنی ۱۲-۸ سال دو وقت ۲۰ دقیقه ای است . در هر دو مورد فوق وقت استراحت به صورت معمول ۱۰ دقیقه می باشد .

توجه :

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با زمان استراحت بین دو نیمه تغییراتی ایجاد نمایند . حداکثر زمان استراحت بین دو نیمه ۱۵ دقیقه است

۲-۲: اگر در مسابقه ای که برنده آن باید مشخص گردد ، در پایان وقت معمول مساوی خاتمه یابد ، پس از ۵ دقیقه استراحت وقت اضافی بازی می شود . وقت اضافی شامل دو نیمه ۵ دقیقه ای ، همراه با ۱ دقیقه استراحت بین دو نیمه خواهد بود .

چنانچه پس از وقت اضافی اول ، مسابقه همچنان مساوی باشد ، پس از ۵ دقیقه استراحت وقت اضافی دوم بازی می شود . این وقت اضافی نیز همچنان دو نیمه ۵ دقیقه ای همراه با ۱ دقیقه استراحت بین دو نیمه خواهد بود

چنانچه مسابقه همچنان مساوی باشد ، برنده متناسب با مقررات خاص همان مسابقات تعیین می گردد . در موارد تصمیم به استفاده از اجرای پرتاب ۷-متر به عنوان روش تساوی-شکن و تعیین برنده ، روش ذیل باید اجرا شود .

توضیح :

اگر از پرتاب ۷-متر به عنوان روش تساوی-شکن و تعیین برنده استفاده شود ، بازیکنانی که در پایان وقت بازی تعلیقی یا دیسکالیفه نبوده اند ، حق شرکت در پرتاب ها را دارند (همچنین نگاه کنید به چهارمین پاراگراف قانون ۴:۱) . هر تیم ۵ بازیکن را انتخاب و معرفی می نماید . این بازیکنان هر کدام یک پرتاب به صورت یک در میان پس از پرتاب هر یک از بازیکنان تیم مقابل انجام می دهند . نیازی نیست که تیم ها ترتیب پرتاب کننده های خود را از قبل تعیین نمایند . می توان دروازه بان را از میان بازیکنان واجد شرایط شرکت در پرتاب ها آزادانه انتخاب و تعویض نمود . بازیکنان می توانند هم به عنوان پرتاب کننده و هم دروازه بان در اجرای پرتاب ۷-متر شرکت داشته باشند .

داوران تصمیم می گیرند کدام دروازه مورد استفاده قرار گیرد. داوران پرتاب سکه را انجام می دهند، و تیم برنده انتخاب می کند پرتاب اول را انجام دهد یا بعدی را. چنانچه پس از پنج پرتاب اول هر دو تیم، نتیجه همچنان مساوی بوده و پرتاب ها باید ادامه پیدا کند، آنگاه پرتاب ها با ترتیبی بر خلاف ترتیب مرحله اول خواهد بود.

برای ادامه پرتاب ها، هر تیم باید مجدداً پنج بازیکن را انتخاب و معرفی نماید. تمامی یا هر یک از بازیکنان که پرتاب های مرحله اول را انجام داده اند، می توانند در این مرحله نیز حضور داشته باشند. روش انتخاب و معرفی پنج بازیکن تا زمانی که لازم و ضروری باشد ادامه پیدا می کند. در هر حال، برنده تیمی است که پس از تعداد پرتاب یکسان، یک گل بیشتر بشمر رسانده باشد.

بازیکنی که در خلال اجرای پرتاب های ۷-متر مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن گردد، دیسکالیفه شده و از حضور در ادامه پرتاب ها محروم خواهد بود (۱۶:۶)، اگر چنین بازیکنی قبلاً در گروه پنج پرتاب کننده انتخاب و معرفی شده باشد، این تیم باید پرتاب کننده دیگری را انتخاب و معرفی نماید.

علامت پایانی

۲-۳: وقت بازی با سوت داوران، برای اجرای پرتاب-شروع آغاز می گردد. بازی با علامت پایانی خودکار از ساعت عمومی یا به وسیله وقت نگهدار خاتمه پیدا می کند. اگر چنین علامتی داده نشد، داور، وقت نگهدار یا نماینده فنی برای اعلام پایان وقت بازی سوت خواهند زد (۱۷:۹)

توضیح:

اگر استفاده از ساعت عمومی مجهز به علامت پایانی خودکار، امکان پذیر نبود، وقت نگهدار باید از ساعت رومیزی یا کورنومتر استفاده نموده و پایان بازی را به وسیله علامت پایانی اعلام نماید (پاراگراف دوم ۱۸:۲)

۲-۴: تخلفات و رفتار های خارج از روحیه ورزشکاری که قبل یا همزمان با علامت پایانی بوقوع می پیوندد (برای وقت استراحت بین دو نیمه یا پایان بازی و همچنین برای پایان نیمه ها در وقت اضافی) باید جریمه شوند، همچنین اگر که پرتاب آزاد (تحت قانون ۱۳:۱) یا پرتاب ۷-متر را تا قبل از علامت پایانی نتوان اجرا نمود.

به صورت مشابه، پرتاب باید تکرار شود، اگر علامت پایانی (برای استراحت بین دو نیمه یا پایان بازی، همچنین در وقت اضافی) دقیقاً هنگامی به صدا در بیاید که یک پرتاب آزاد یا یک پرتاب ۷-متر در حال اجراست یا توپ قبلاً در فضا باشد.

در هر دو حالت مذکور، داوران هنگامی پایان وقت را اعلام می نمایند که پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر اجرا شده باشد (یا تکرار شده باشد) و نتیجه آنی و بی واسطه آن مشخص شده باشد.

۲-۵: برای اجرای پرتاب آزاد (یا تکرار آن) تحت قانون ۲:۴، در ارتباط با موقعیت و تعویض بازیکن محدودیت های خاصی اعمال می گردد. در این حالت در تعویض عادی بازیکن متناسب با قانون ۴:۴

یک استثناء وجود دارد ، در تیم مهاجم فقط یک بازیکن اجازه تعویض دارد ، به صورت مشابه ، در صورتیکه تیم مدافع در هنگام اعلام علامت پایانی وقت بدون دروازه بان بازی می کرده است ، مجاز خواهد بود که دروازه بان را با یک بازیکن زمین جایگزین و تعویض نماید . تخلفات در این خصوص تحت پاراگراف اول قانون ۴:۵ جریمه می شود . افزون بر آن ، کلیه هم تیمی های پرتاب کننده باید حداقل ۳ متر از پرتاب کننده فاصله داشته باشند ، علاوه بر آن باید بیرون خط پرتاب آزاد تیم مقابل باشند (۱۳:۷ ، ۱۵:۶ ، همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۱) موقعیت بازیکنان دفاعی در قانون ۱۳:۸ ذکر شده است .

۲-۶: در خلال اجرای پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر در موقعیت های شرح داده شده در قوانین ۵-۴:۲ ، در صورتیکه بازیکنان و مسئولین تیم مرتکب تخلف یا رفتار خارج از روحیه ورزشی بشوند ، با جریمه شخصی روبرو خواهند شد . به هر حال ، تخلف در اجرای چنین پرتابی ، نمی تواند منجر به یک پرتاب آزاد در جهت مخالف شود

۲-۷: اگر داوران متوجه شوند که وقت نگهدار علامت پایانی (برای استراحت بین دو نیمه یا پایان مسابقه ، همچنین در وقت اضافی) را زودتر از موعد اعلام نموده است ، آنها باید بازیکنان را در زمین نگهدارند و زمان باقیمانده را بازی کنند

تیمی که در زمان علامت پیش از موعد صاحب توپ بوده ، در ادامه مسابقه همچنان در مالکیت توپ قرار خواهد گرفت . در صورتیکه توپ خارج از بازی بوده ، آنگاه شروع مجدد مسابقه با پرتابی متناسب با موقعیت خواهد بود . اگر توپ در جریان بازی بوده ، آنگاه شروع مجدد مسابقه با پرتاب آزاد متناسب با قانون ۴:۱۳ الف ، ب خواهد بود .

اگر نیمه اول مسابقه (یا وقت اضافی) بیشتر از زمان مقرر ادامه پیدا کند ، نیمه دوم باید به همان میزان کاهش پیدا کند . اگر نیمه دوم مسابقه (یا وقت اضافی) بیشتر از زمان مقرر ادامه پیدا کند ، آنگاه داوران نمی توانند در این موقعیت چیزی را تغییر دهند .

۲-۸: داوران در خصوص شروع و مدت توقف بازی ("تایم -اوت") تصمیم می گیرند .

تایم-اوت الزامیست هنگامی که :

الف) یک تعلیق ۲ دقیقه ای یا دیسکالیفه اعلام شود

ب) اعلام تایم اوت تیمی

ج) هنگام علامت سوت از سوی وقت نگهدار یا نماینده فنی

د) ضرورت مشورت بین داوران متناسب با قانون ۷:۱۷

همچنین در وضعیت های مسلم دیگر و متناسب با موقعیت نیز می توان به صورت عادی تایم اوت اعلام نمود (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۲)

تخلفات در خلال تایم -اوت ، نتیجه ای مشابه تخلفات در جریان وقت بازی را دارد (۱۶:۱۰)

۲-۹: اساساً ، در ارتباط با تایم -اوت ، داوران تصمیم می گیرند چه موقعی ساعت متوقف و چه زمانی مجدداً آغاز به کار نماید .

توقف وقت بازی به وسیله سه سوت کوتاه و علامت دست شماره ۱۵ به وقت نگهدار اعلام می شود .

علیرغم این ، درمواقع لزوم که وقت بازی به وسیله علامت سوت از سوی وقت نگهدار یا نماینده فنی متوقف می شود (۲:۸ ب ، ج) ضروری است وقت نگهدار بدون آنکه منتظر تأیید داوران بماند ، بلافاصله ساعت رسمی را متوقف نماید .

برای اعلام شروع مجدد بازی پس از تایم -اوت ، همواره باید سوت زده شود (۱۵:۵ ب)

توضیح :

علامت سوت از سوی وقت نگهدار / نماینده فنی جهت توقف بازی نافذ و قابل اجرا می باشد . حتی اگر داوران (و بازیکنان) بلافاصله متوجه توقف بازی نشوند ، هر گونه فعالیت در زمین پس از علامت سوت غیر معتبر خواهد بود . این به مفهوم آن است که پس از علامت سوت از سوی میز ، اگر گلی بثمر رسید ، این گل باید باطل اعلام شود ، به صورت مشابه هر گونه تصمیمی در خصوص پرتاب برای یک تیم (پرتاب ۷-متر ، پرتاب آزاد ، پرتاب -اوت ، پرتاب -شروع یا پرتاب دروازه بان) همچنین غیر معتبر می باشد . در مقابل شروع مجدد بازی با روشی متناسب با موقعیت در هنگام سوت وقت نگهدار / نماینده فنی خواهد بود (آنها باید در ذهن خود به یاد داشته باشند دلیل توقف بازی تایم -اوت تیمی بوده یا خطای تعویض)

علیرغم این ، هر گونه جریمه شخصی که در حد فاصل سوت وقت نگهدار / نماینده فنی و توقف فعالیتها توسط داوران ، اعلام می شود به قوت خود باقی می ماند ، این بدون توجه به نوع تخلف و شدت جریمه خواهد بود

۲-۱۰: هر تیم مجاز به استفاده از یک دقیقه تایم اوت تیمی در هر نیمه وقت معمول بازی می باشد ، ولی این موضوع در وقت اضافه قابل اجرا نمی باشد (توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳) .

توجه :

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با تعداد تایم اوت تیمی تغییراتی ایجاد نماید ، گفته می شود که هر تیم حق دارد سه تایم اوت تیمی ۱ دقیقه ای در هر مسابقه دریافت نماید (به استثناء وقت اضافی) ، اما حداکثر دو تایم اوت تیمی در هر نیمه واگذار می شود (توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳)

قانون ۳: توپ

۳-۱: توپ باید به صورت کروی و از چرم و مواد مصنوعی ساخته شده باشد. سطح آن نباید براق و لغزنده باشد (۱۷:۳)

۳-۲: اندازه توپ، با محیط و وزن ذکر شده ذیل در رده های مختلف سنی مورد استفاده قرار می گیرد:
- ۵۸-۶۰ سانتیمتر و ۴۲۵-۴۷۵ گرم (سایز ۳ IHF) برای مردان و نوجوانان مرد (بالای ۱۶ سال)
- ۵۴-۵۶ سانتیمتر و ۳۲۵-۳۷۵ گرم (سایز ۲ IHF) برای زنان، نوجوانان دختر (بالای ۱۴ سال) و نوجوانان پسر (۱۶ تا ۱۲ سال)
- ۵۰-۵۲ سانتیمتر و ۲۹۰-۳۳۰ گرم (سایز ۱ IHF) برای نوجوانان دختر (۱۴-۸ سال) و نوجوانان پسر (۱۲-۸ سال)

توضیح:

شرایط و الزامات فنی برای توپ های مورد استفاده در کلیه مسابقات رسمی بین المللی در "مقررات توپ IHF" ذکر شده است.

اندازه و وزن توپ های مورد استفاده در "مینی هندبال" در این قوانین گنجانیده نشده است.

۳-۳: برای هر بازی باید حداقل ۲ توپ در دسترس باشد. در خلال بازی توپ های ذخیره باید در نزدیکترین محل به میز وقت نگهدار باشد. توپ ها باید شرایط ذکر شده در قوانین ۲-۱:۳ را داشته باشند.

۳-۴: داوران تصمیم می گیرند چه زمانی از توپ ذخیره استفاده نمایند. در چنین مواردی به منظور حداقل توقف در بازی و پرهیز از تایم اوت، داوران باید سریعاً توپ ذخیره را وارد بازی نمایند.

قانون ۴: بازیکنان ، ذخیره ها ، تجهیزات و وسائل ، مصدومیت بازیکن

تیم

۴-۱: یک تیم شامل تا ۱۴ بازیکن است ، بیش از ۷ بازیکن نمی توانند همزمان داخل زمین بازی باشند .
مابقی بازیکنان ، ذخیره محسوب می شوند .

بازیکنی که به عنوان دروازه بان شناخته شده است ، می تواند در هر لحظه به عنوان بازیکن زمین فعالیت نماید (با این وجود به پاراگراف دوم توضیح قانون ۸:۵ توجه نمائید) . به صورت مشابه ، بازیکن زمین تا هنگامی که به صورت دروازه بان شناخته می شود می تواند به عنوان دروازه بان فعالیت نماید (با این وجود نگاه کنید به ۴:۴ ، ۴:۷) .

اگر یک تیم بدون دروازه بان بازی کند ، می تواند به صورت همزمان حداکثر ۷ بازیکن زمین داخل زمین بازی داشته باشد (نگاه کنید به قوانین ۴:۷ ، ۶:۱ ، ۶:۲ ج ، ۶:۳ ، ۸:۷ و ، ۱۴:۱ الف) .

قوانین ۴:۴ ، ۴:۷ برای تعویض دروازه بان با بازیکن زمین قابل اجرا می باشد .

یک تیم در آغاز بازی باید حداقل ۵ بازیکن در زمین داشته باشد .

تعداد بازیکنان تیم در هر لحظه از بازی ، همچنین وقت اضافی می تواند تا ۱۴ نفر افزایش یابد .

چنانچه تعداد بازیکنان تیم کمتر از ۵ بازیکن شود ، بازی می تواند ادامه پیدا نماید . این بر عهده داوران است که تصمیم بگیرند در چه شرایطی و چه زمانی بازی باید به صورت قطعی تعلیق یافته و خاتمه پیدا کند (۱۲:۱۷) .

توضیح:

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با تعداد بازیکنان تغییراتی ایجاد نمایند . علیرغم این بیش از ۱۶ بازیکن مجاز نمی باشد.

۴-۲: در خلال مسابقه یک تیم می تواند حداکثر از ۴ مسئول تیم استفاده نماید . این مسئولین تیم در جریان مسابقه نمی توانند تعویض شوند . یکی از آنها باید به عنوان "سرپرست مسئول تیم" معین شود . فقط این مسئول تیم می تواند با وقت نگهدار/ منشی ، و در صورت امکان با داوران صحبت کند (علیرغم این نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳) .

اساساً مسئول تیم در جریان مسابقه مجاز به ورود به زمین بازی نیست . تخلف از این قانون تحت عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه می شود (نگاه کنید به ۸:۷-۱۰ ، ۱۶:۱ ب ، ۱۶:۳ هـ-ز ، ۱۶:۶ ج) . شروع

مجدد بازی با پرتاب آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (۱۳:۱ الف - ب ، علیرغم این نگاه کنید توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷) .

در شروع بازی " سرپرست مسئول تیم " باید مطمئن شود که ، غیر از (حداکثر ۴) مسئول تیم که در جدول مسابقه ثبت شده اند و بازیکنان واجد شرایط بازی (نگاه کنید به ۴:۳) فرد دیگری در منطقه تعویض حضور نداشته باشند . او همچنین مسئولیت انطباق تیم با مقررات منطقه تعویض را دارد . تخلف از این موارد ، منجر به جریمه پیشرونده برای " سرپرست مسئول تیم " می گردد (۱۶:۱ ب ، ۱۶:۳ ، ۱۶:۶ ج) .

۳-۴: بازیکن یا مسئول تیم در صورتی واجد شرایط بازی است که در شروع مسابقه در محل حاضر بوده و نامش در برگ مسابقه ثبت شده باشد .

بازیکنان و مسئولین تیم که پس از شروع مسابقه در محل حاضر می شوند ، باید نام آنها در برگه مسابقه ثبت شود و واجد شرایط بودنشان توسط وقت نگهدار/منشی تأیید شود .

اصولاً بازیکن واجد شرایط بازی ، در هر لحظه می تواند از طریق خط تعویض تیم خودی وارد زمین شود (با این وجود نگاه کنید به ۴:۴ ، ۴:۶) . "سرپرست مسئول تیم" باید اطمینان حاصل نماید که فقط بازیکنانی که واجد شرایط هستند ، وارد زمین شوند . تخلف از این ، موجب جریمه "سرپرست مسئول تیم" تحت عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی می شود (۱۳:۱ الف-ب ، ۱۶:۱ ب ، ۱۶:۳ ، ۱۶:۶ ج ، با این وجود نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷) .

بازیکنان ذخیره

۴-۴: ذخیره ها می توانند به دفعات و در هر زمان بدون اطلاع منشی/وقت نگهدار وارد زمین شوند (علیرغم این نگاه کنید به قانون ۲:۵ و قانون ۴:۱۱) ، به شرط آنکه بازیکنان تعویضی قبلاً از زمین خارج شده باشند (۴:۵) .

بازیکنان در جریان تعویض همواره باید از خط تعویض تیم خودی از زمین خارج یا به آن وارد شوند (۴:۵) برای تعویض دروازه بان نیز همچنین این شرایط باید رعایت شود (همچنین نگاه کنید به ۴:۷ ، ۴:۱۰) . قوانین تعویض همچنین در خلال تایم اوت نیز معتبر و قابل اجرا خواهد بود (به استثناء تایم اوت تیمی) .

توضیح:

منظور از مفهوم کلی "خط تعویض" ، اطمینان از یک تعویض نظام مند و عادلانه است . منظور این است که در موقعیت های دیگر ، هنگامی که بازیکن در یک رفتار صحیح بدون قصد و نیت گرفتن هرگونه آوانتاژی از خط کناری و یا خط بیرونی دروازه عبور نماید ، هیچگونه جریمه ای تعیین نشده است (به عنوان نمونه ، برداشتن بطری آب یا حوله از روی نیمکت کمی دورتر از خط تعویض ، یا در یک حرکت متناسب با شون ورزشی پس از گرفتن یک تعلیق از خط کناری کمی

دورتر از خط ۱۵ سانتی متر زمین را به قصد نیمکت ذخیره خودی ترک نماید). روش ها و نحوه استفاده غیر قانونی از محوطه خارج از زمین، به صورت مجزا در قانون ۷:۱۰ قید شده است.

۴-۵: خطای تعویض باید با ۲ دقیقه تعلیق برای بازیکن متخلف جریمه شود. اگر بیش از یک نفر از یک تیم در یک موقعیت مشابه و به صورت همزمان مرتکب خطای تعویض شوند، فقط اولین بازیکن مرتکب تخلف باید جریمه شود.

شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (۱۳:۱ الف-ب، با این وجود نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷).

۴-۶: چنانچه بازیکنی بدون اینکه تعویضی صورت بگیرد، به صورت اضافه وارد زمین بازی شود، یا اینکه یکی از افراد ذخیره از منطقه تعویض به صورت غیر قانونی در بازی شرکت نماید، آن بازیکن باید ۲ دقیقه تعلیق شود. در این حالت تیم باید در ۲ دقیقه بعدی در زمین بازی با یک بازیکن کاهش پیدا نماید (مسلماً این غیر از بازیکنی است که به صورت اضافه وارد شده است و باید زمین بازی را ترک نماید)

چنانچه بازیکنی قبل از پایان ۲ دقیقه تعلیق خود به زمین وارد شود، او باید ۲ دقیقه دیگر تعلیق شود. این تعلیق بلافاصله باید آغاز شود و یک بازیکن دیگر به مدت باقیمانده از ۲ دقیقه اول باید زمین بازی را ترک نماید.

در هر دو حالت فوق مسابقه به وسیله پرتاب آزاد برای تیم مقابل ادامه پیدا می کند (۱۳:۱ الف-ب، همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۷)

تجهیزات:

۴-۷: کلیه بازیکنان زمین در یک تیم باید لباس مشابه و یکسان داشته باشند. ترکیب رنگها و طرح لباس دو تیم باید به صورتی باشد که کاملاً آنها را از یکدیگر متمایز و قابل تشخیص نماید. کلیه بازیکنانی که در یک تیم به عنوان دروازه بان استفاده می شوند باید رنگ لباس مشابهی داشته باشند، رنگ لباس آنها باید از رنگ لباس بازیکنان زمین هر دو تیم و دروازه بان (های) تیم مقابل متمایز باشد. (۱۷:۳)

۴-۸: بازیکنان باید شماره هائی قابل رویت داشته باشند که در پشت پیراهن حداقل ۲۰ سانتی متر و در جلو حداقل ۱۰ سانتی متر ارتفاع داشته باشد. شماره هایی از ۱ تا ۹۹ می تواند مورد استفاده قرار گیرد. بازیکنی که به صورت مشترک در هر دو وضعیت بازیکن زمین و دروازه بان فعالیت می نماید، باید در هر دو وضعیت از شماره یکسانی استفاده نماید.

رنگ شماره ها باید از طرح و رنگ پیراهن کاملاً متمایز باشد

۹-۴: بازیکنان باید کفش ورزشی بپوشند

همراه داشتن و پوشیدن اشیاء و وسائلی که برای بازیکنان خطرناک باشد و یا موجب آوانتاژ نابجایی برای بازیکن شود، به عنوان نمونه شامل محافظ سر یا ماسک صورت، دستبند، دستکش، ساعت، حلقه انگشتری، اشیاء زینتی قابل مشاهده، گردن بند یا زنجیر گردن، گوشواره، عینک بدون بند نگهدارنده و یا با قاب سخت و هر نوع وسائل خطرناک دیگر باشد، ممنوع می باشد. (۱۷:۳)

بازیکنانی که این شرایط را رعایت نکنند تا زمانی که اشکالات را رفع نمایند، مجاز به شرکت در مسابقه نیستند.

حلقه صاف و مسطح، گوشواره کوچک و اشیاء زینتی به شرطی که بنحوی بانداز شوند که دیگر برای بازیکنان خطرناک به نظر نیاید، مجاز می باشد. هد بند، روسری و بازو بند کاپیتانی به شرطی که از مواد نرم و قابل ارتجاع ساخته شود مجاز می باشد.

سرپرست مسئول تیم قبل از شروع مسابقه با امضاء برگ مسابقه/ برگ ثبت بازیکنان، تأیید می نماید که کلیه بازیکنان به صورت صحیح تجهیز شده اند. پس از شروع مسابقه، اگر داوران تجهیزات نا مناسبی را مشاهده نمایند (بر طبق قانون ۹:۴)، آنگاه سرپرست مسئول تیم به صورت پیشرونده جریمه می گردد و بازیکن مربوطه تا زمان رفع مشکل باید زمین را ترک نماید.

در صورت وجود هرگونه شبهه و تردید در تجهیزات تیم، سرپرست مسئول تیم قبل از شروع مسابقه باید با داوران و یا نماینده فنی مذاکره نماید. (همچنین نگاه کنید به "راهنما ها و تفسیر ها" ضمیمه شماره ۲)

مصدومیت های بازیکن

۱۰-۴: بازیکنی که خونریزی دارد و یا بدن و لباس او خونی باشد، باید سریعاً و داوطلبانه زمین مسابقه را ترک نماید (از طریق یک تعویض معمولی)، چنین بازیکنی تا زمانی که خونریزی او قطع نگردد، زخم او پانسمان نشود و بدن و لباس او تمیز نگردد، نمی تواند به زمین مسابقه بازگردد.

بازیکنی که در ارتباط با موارد مشروحه فوق، به توصیه های داوران توجه و اقدام ننماید، عمل او به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی تلقی می گردد. (۸:۷، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د)

۱۱-۴: در موارد بروز مصدومیت و آسیب دیدگی و در خلال تایم اوت، داوران می توانند (با استفاده از علامت دست شماره ۱۵ و ۱۶) به منظور کمک و امداد به فرد آسیب دیده به دو نفر از تیم مربوطه که واجد شرایط بازی باشند (نگاه کنید به ۴:۳)، اجازه ورود به زمین دهند.

پس از دریافت مراقبتهای پزشکی در زمین مسابقه ، بازیکن مذکور باید بلافاصله زمین را ترک نماید . او فقط پس از ۳ حمله تیم خود می تواند مجدداً وارد زمین شود (روش و استثنا ها نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۸) .

صرفنظر از تعداد حملات ، بازیکن می تواند در ادامه مسابقه پس از استراحت بین دو نیمه مجدداً وارد زمین شود . اگر بازیکن زودتر از موعد وارد زمین مسابقه بشود ، او باید بر طبق قانون ۶-۴:۴ جریمه شود .

توجه :

فقط فدراسیون های ملی این حق را دارند تا برای رده نوجوانان مقررات پاراگراف دوم قانون ۱۱:۴ را حذف نمایند .

پس از ورود دو نفری که قبلاً وارد زمین شده اند ، اگر فرد اضافه دیگری ، یا فردی از تیمی که ذینفع نیست وارد زمین بشود ، او باید به عنوان ورود غیر مجاز جریمه شود ، این جریمه در مورد بازیکن بر طبق قانون ۶:۴ ، ۳:۱۶ الف و در مورد مسئول تیم بر طبق قوانین ۲:۴ ، ۱:۱۶ ب ، ۳:۱۶ د ، ۶:۱۶ ج خواهد بود . فردی که بر طبق پاراگراف اول قانون ۱۱:۴ مجاز به ورود به زمین می شود ، اگر به جای کمک به بازیکن آسیب دیده ، اقدام به راهنمایی و تذکر دادن به بازیکنان نماید ، یا به بازیکنان حریف و داوران نزدیک شود و غیره ... ، باید تخلف او را به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی محسوب نمود . (۱:۱۶ ب ، ۳:۱۶ د ، ۶:۱۶ ج)

قانون ۵: دروازه بان

دروازه بان مجاز است که :

۵-۱: در محوطه دروازه و در حالت دفاعی توپ را با هر قسمت از بدن لمس نماید .

۵-۲: همراه با توپ و بدون محدودیت های بازیکنان زمین ، در محوطه دروازه حرکت نماید (۴-۲: ۷ ، ۷:۷) ؛ علیرغم این دروازه بان مجاز نیست در پرتاب دروازه بان تاخیر نماید (۵-۴: ۶ ، ۲:۱۲ ، ۵:۱۵ ب) ؛

۵-۳: محوطه دروازه را بدون توپ ترک نماید و در محوطه بازی در مسابقه شرکت نماید ؛ در این حالت ، دروازه بان مشمول مقررات حاکم بر بازیکنان زمین خواهد بود (به استثناء موقعیتی که در پاراگراف دوم توضیح ذیل قانون ۸:۵ شرح داده شده است)

دروازه بان به محض آن که با یک قسمت از بدن خود ، زمین بازی در پشت خط محوطه-دروازه را لمس نماید ، خارج از محوطه دروازه محسوب می گردد .

۵-۴: همراه با توپ از محوطه دروازه خارج شود و در محوطه بازی مجدداً با آن بازی نماید به شرط آنکه توپ در کنترل او نباشد .

دروازه بان مجاز نیست که :

۵-۵: در حالت دفاعی ، بازیکن مقابل را به خطر اندازد (۳:۸ ، ۵:۸ ، توضیح ۵:۸ ، ۱۳:۱ ب)

۵-۶: هنگامی که توپ را در کنترل خود دارد محوطه دروازه را ترک نماید ، در صورتیکه داوران قبلاً برای اجرای پرتاب دروازه بان سوت زده باشند ، این منجر به یک پرتاب آزاد می شود (متناسب با ۱:۶ ، ۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۷:۱۵) در غیر اینصورت صرفاً پرتاب دروازه بان تکرار می گردد (پاراگراف دوم ۷:۱۵) ؛ علیرغم این ، نگاه کنید به تشریح آوانتاژ در ۷:۱۵ ، اگر دروازه بان در حالی که توپ را در دست دارد ، از خط عبور نماید و خارج از محوطه دروازه توپ را از دست بدهد .

۵-۷: در حالی که داخل محوطه دروازه قرار دارد ، تویی که روی زمین خارج از محوطه دروازه ساکن یا در حال غلطیدن است را لمس نماید (۱:۶ ، ۱۳:۱ الف)

۵-۸: تویی که روی زمین خارج از محوطه دروازه ساکن یا در حال غلطیدن است را به داخل محوطه دروازه حمل نماید (۱:۶ ، ۱۳:۱ الف)

۵-۹: همراه با توپ از محوطه بازی به محوطه دروازه بازگردد (۱:۶ ، ۱۳:۱ الف)

۱۰-۵: توپی را که به سمت محوطه بازی در حرکت است را با پا یا ساق پائین تر از زانو لمس نماید (۱۳:۱ الف)

۱۱-۵: هنگام اجرای پرتاب ۷-متر ، قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده ، خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) یا امتداد آن را از دو طرف قطع نماید (۱۴:۹)

توضیح :

تا زمانی که دروازه بان یک پای خود را پشت یا روی خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) حفظ نماید ، او می تواند پای دیگر یا هر قسمت دیگر از بدن خود را روی هوا از خط عبور دهد .

قانون ۶: محوطه دروازه

۶-۱: فقط دروازه بان مجاز به ورود به محوطه دروازه است (علیرغم این نگاه کنید به ۶:۳). ورود به محوطه دروازه که شامل خط محوطه-دروازه نیز می باشد هنگامی محرز می شود که یک بازیکن با هر قسمت از بدن خود آن را لمس نماید .

۶-۲: هنگامی که بازیکن زمین وارد محوطه دروازه شود ، تصمیمات ذیل باید اتخاذ شود :

الف : پرتاب دروازه بان هنگامی که یک بازیکن از تیم صاحب توپ ، همراه با توپ وارد محوطه دروازه شود یا بدون توپ وارد محوطه دروازه شود ولی با این عمل خود آوانتاژی را کسب نماید (۱۲:۱)

ب : پرتاب آزاد هنگامی که بازیکن زمین تیم دفاعی وارد محوطه دروازه شود ولی بدون آنکه با این عمل خود یک شانس گل را از بین ببرد ، آوانتاژی کسب نماید (۱۳:۱ ب ، همچنین نگاه کنید به ۸:۷ و)

ج : پرتاب ۷-متر هنگامی که بازیکن زمین تیم دفاعی وارد محوطه دروازه شود و با این عمل خود یک شانس مسلم گل را از بین ببرد (۱۴:۱ الف)

منظور از این قانون و مفهوم "ورود به محوطه دروازه " به معنای لمس جزئی خط محوطه-دروازه نیست ، بلکه ورود کامل و آشکار به محوطه دروازه مورد نظر است .

۶-۳: ورود به محوطه دروازه جریمه ای نخواهد داشت ، هنگامی که :

الف : بازیکن پس از بازی با توپ وارد محوطه دروازه شود و با این عمل خود آوانتاژی را از تیم مقابل سلب ننماید .

ب : بازیکنی از هر یک از دو تیم بدون توپ وارد محوطه دروازه شود و با این عمل آوانتاژی کسب ننماید .

۶-۴: هنگامی که توپ در محوطه دروازه در کنترل دروازه بان قرار می گیرد ، در این حالت توپ " خارج از بازی " محسوب می شود (۱۲:۱) در این موقعیت توپ باید با پرتاب دروازه بان به جریان بازی بازگردانده شود (۱۲:۲)

۶-۵: هنگامی که توپ بر روی زمین داخل محوطه دروازه در حال غلطیدن می باشد ، توپ در جریان بازی خواهد ماند ، در این شرایط توپ در مالکیت تیم دروازه بان است و فقط دروازه بان می تواند آن را لمس نماید . متناسب با قوانین ۶:۴ ، ۱۲-۱:۲ (همچنین نگاه کنید به ۶:۷ ب) دروازه بان می تواند توپ را برداشته و آن را از بازی خارج نماید ، و پس از آن با پرتاب دروازه بان به جریان بازی بازگرداند. در صورتیکه این توپ هنگام غلطیدن توسط هم تیمی دروازه بان لمس شود ، منجر به یک پرتاب آزاد برای

تیم مقابل خواهد شد (۱۳:۱ الف) (همچنین نگاه کنید به ۱۴:۱ الف ، توام با توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج) ، و در صورتیکه توسط بازیکنان تیم مقابل لمس شود بازی با پرتاب دروازه بان ادامه پیدا می کند (۱۲:۱ "III")

هنگامی که توپ در محوطه دروازه بان بر روی زمین متوقف است ، توپ خارج از بازی محسوب می شود (II:۱۲) در این شرایط توپ در مالکیت تیم دروازه بان است و فقط دروازه بان می تواند آن را لمس نماید . دروازه بان باید آن را برداشته و متناسب با ۶:۴ ، ۱۲:۲ (همچنین نگاه کنید به ۶:۷ ب) توپ را به جریان بازی برگرداند . اگر توپ توسط بازیکنان هر یک از دو تیم لمس شود ، پرتاب دروازه بان همچنان به قوت خود باقیست (پاراگراف دوم ۱۲:۱ ، ۱۳:۳)

هنگامی که توپ بر روی فضای محوطه دروازه قرار دارد ، متناسب با قوانین ۷:۱ ، ۷:۸ می توان آنرا لمس نمود

۶-۶: بازی باید ادامه پیدا کند (به وسیله پرتاب دروازه بان بر طبق قانون ۵-۴:۶) اگر بازیکن تیم مدافع در اثر عمل دفاعی ، توپ را لمس نماید و این توپ به دروازه بان برسد یا در محوطه دروازه متوقف شود .

۶-۷: اگر بازیکنی توپ را به داخل محوطه دروازه خودی پرتاب نماید ، تصمیمات ذیل اتخاذ می شود :

الف : گل در صورتی که توپ وارد دروازه شود ؛

ب : پرتاب آزاد در صورتی که توپ در محوطه دروازه متوقف شود یا دروازه بان توپ را لمس نماید و توپ وارد دروازه نشود (۱۳:۱ الف-ب) ؛

ج : پرتاب-اوت در صورتی که توپ از روی خط بیرونی دروازه خارج شود ؛

د : بازی ادامه پیدا می کند اگر توپ بدون اینکه به وسیله دروازه بان لمس شود ، از محوطه دروازه به زمین بازی بازگردد .

۶-۸: تویی که از محوطه دروازه به زمین بازی بازمی گردد ، در جریان بازی قرار می گیرد

قانون ۷: بازی با توپ ، بازی غیر فعال

بازی با توپ

موارد ذیل مجاز می باشد :

۷-۱: پرتاب ، دریافت ، متوقف کردن ، هل دادن یا ضربه زدن به توپ با استفاده از دست ها (بازی بسته)

، بازو ها ، سر ، بالا تنه ، رانها و زانو ها ؛

۷-۲: نگه داشتن توپ برای حداکثر ۳ ثانیه ، همچنین هنگامی که توپ روی زمین است (۱۳:۱ الف) ؛

۷-۳: برداشتن حداکثر سه گام همراه با توپ (۱۳:۱ الف) یک گام برداشته شده محسوب می گردد هنگامی که :

الف : بازیکن در حالیکه بر روی دو پا روی زمین ایستاده است ، توپ را دریافت می کند ، در این حالت یک پا را بلند کند و مجدداً روی زمین بگذارد یا اینکه یک پا را از نقطه ای به نقطه دیگری حرکت دهد .

ب : بازیکن فقط با یک پا در تماس با زمین است ، در این حالت توپ را دریافت می کند و سپس با پای دیگر زمین را لمس کند

ج : بازیکن پس از پرش ، فقط با یک پا به زمین فرود می آید ، سپس روی همان پا پرش کند یا با پای دیگر زمین را لمس کند

د : بازیکن پس از پرش ، همزمان با دو پا فرود بیاید ، و سپس یک پا را بلند کند و مجدداً آن را به زمین گذارد ، یا یک پا را از نقطه ای به نقطه دیگری حرکت دهد .

توضیح :

اگر یک پا از نقطه ای به نقطه دیگری حرکت داده شود و پای دیگر را تا کنار آن کشاند ، فقط یک گام محسوب می شود.

این مطابق با قوانین است ، اگر بازیکنی همراه با توپ بر روی زمین بیفتد ، سر بخورد و پس از آن برخیزد و با توپ بازی کند . همچنین در مواردی که بازیکنی برای توپ شیرجه برود ، آن را کنترل نماید و برخیزد و با توپ بازی کند .

۷-۴: در حال ایستادن یا دویدن می توان :

الف : برای یک بار توپ را به زمین زد و مجدداً آنرا با یک یا هر دو دست گرفت

ب: توپ را به دفعات با یک دست به زمین زد (دریل)، و سپس با یک یا هر دو دست آن را گرفت یا مجدداً از زمین برداشت.

ج: توپ را به صورت مکرر با یک دست روی زمین غلطاند، و سپس مجدداً آن را با یک یا هر دو دست گرفت یا از زمین برداشت.

از لحظه گرفتن و کنترل توپ با یک یا هر دو دست، باید ظرف مدت ۳ ثانیه یا حداکثر پس از ۳ گام با آن بازی کرد (۱۳:۱ الف)

زمین زدن یا دریلینگ از زمانی شروع شده محسوب می شود که بازیکن با هر قسمت از بدن خود توپ را لمس کرده و مستقیماً به زمین بزند.

پس از آنکه توپ با بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا کند، بازیکن می تواند به توپ ضربه بزند یا آن را به زمین بزند و مجدداً آن را بگیرد (همچنین نگاه کنید به ۱۴:۶)

۷-۵: توپ را از یک دست به دست دیگر منتقل نمود.

۷-۶: بازی با توپ در حالت دو زانو، نشسته یا خوابیده روی زمین؛ این به مفهوم این است که در کلیه حالت های اشاره شده فوق، در صورتی که کلیه شرایطی که در قانون ۱۵:۱ ذکر شده، رعایت شود، اجرای پرتاب مجاز می باشد (به عنوان مثال پرتاب آزاد)، علاوه بر آن شرط رعایت تماس دائمی یک قسمت از پا با زمین نیز الزامی می باشد.

موارد ذیل مجاز نمی باشد:

۷-۷: لمس بیش از یک بار توپ، پس از آنکه توپ در کنترل قرار گرفت، مگر آن که در این فاصله توپ با زمین، بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا کند (۱۳:۱ الف)؛ علیرغم این، تماس بیش از یک بار جریمه ای در بر نخواهد داشت، در صورتیکه بازیکن در وضعیت "کورمال" با توپ در تماس باشد، به عبارت دیگر عدم توانایی در کنترل توپ هنگامی که تلاش می کند آن را بگیرد یا متوقف نماید.

۷-۸: لمس توپ با پا یا ساق زیر زانو، به استثناء هنگامی که توپ توسط بازیکن تیم مقابل پرتاب شده باشد (۱۳:۱ الف-ب، همچنین نگاه کنید به ۵۸:۷)

۷-۹: اگر توپ در زمین بازی به داوران برخورد نماید، بازی ادامه پیدا می کند.

۷-۱۰: اگر بازیکنی همراه با توپ با یک یا هر دو پا از زمین بازی خارج شود (در حالی که توپ همچنان در زمین است) به عنوان مثال برای دور شدن از بازیکن مدافع، این منجر به یک پرتاب آزاد برای تیم مقابل می شود (۱۳:۱ الف)

چنانچه بازیکنی از تیم صاحب توپ ، بدون توپ در خارج از زمین بازی موضع بگیرد ، داوران باید به او یادآوری نمایند که او باید در زمین بازی حرکت نماید . اگر بازیکن مذکور به تذکره داوران توجهی نکرد و یا اگر پس از آن این عمل توسط همان تیم تکرار گردید ، آنگاه بدون هر گونه تذکره دیگری باید یک پرتاب آزاد به سود تیم مقابل اعلام شود (۱۳:۱ الف) چنین عملی نمی تواند تحت قوانین ۸ و ۱۶ منجر به یک جریمه شخصی شود .

بازی غیر فعال

۷-۱۱: حفظ توپ در مالکیت تیم بدون هیچگونه تلاش آشکار و قابل تشخیص برای حمله یا شوت به سمت دروازه مجاز نمی باشد . به صورت مشابه ، تکرار تاخیر در اجرای پرتاب-شروع ، پرتاب آزاد ، پرتاب-اوت ، یا پرتاب دروازه بان برای تیم خودی ، مجاز نمی باشد (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۴) این عمل به عنوان بازی غیر فعال در نظر گرفته شده و با یک پرتاب آزاد علیه تیم صاحب توپ جریمه می شود ، مگر آنکه گرایش به بازی غیر فعال متوقف شود (۱۳:۱ الف)

پرتاب آزاد از محلی که توپ هنگام توقف بازی قرار داشته است ، اجرا می گردد .

۷-۱۲: هنگامی که گرایش و تمایل به بازی غیر فعال تشخیص داده شود ، علامت هشدار (علامت دست شماره ۱۷) نشان داده می شود . این هشدار به تیم صاحب توپ این فرصت را می دهد که برای جلوگیری از دست دادن توپ روش حمله خود را تغییر دهد . پس از آن که علامت هشدار نشان داده شد ، در صورتی که هیچگونه تغییری در روش حمله ایجاد نشود ، داوران می توانند در هر لحظه برای بازی غیر فعال سوت بزنند . چنانچه تیم مهاجم پس از حداکثر ۶ پاس اقدامی برای شوت به سمت دروازه بعمل نیاورد ، آنگاه یک پرتاب آزاد علیه آن تیم اعلام می شود (۱۳:۱ الف ، روش ها و استثنائات ، نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین شماره ۴ بخش د)

تصمیم داوران در مورد تعداد پاس ها ، تصمیمی است که بر مبنای مشاهده حقایق و اصولاً بر اساس قانون ۱۷:۱۱ خواهد بود

در موقعیت های قطعی و مسلم همچنین ، داوران می توانند بدون هر گونه علامت هشدار قبلی ، یک پرتاب آزاد علیه تیم صاحب توپ اعلام نمایند . به عنوان مثال هنگامی که یک بازیکن تعمداً از تلاش برای استفاده از یک شانس مسلم گل خود داری نماید .

قانون ۸: خطاها و رفتار خارج از روحیه ورزشی

فعالیت های مجاز

موارد ذیل مجاز است :

۸-۱:

الف : استفاده از یک دست باز برای خارج کردن توپ از دست بازیکن دیگر

ب : استفاده از بازوهای خم شده برای تماس بدنی با بازیکن حریف ، تا به این ترتیب او را کنترل و دنبال کند

ج : استفاده از بدن خود برای سد کردن حریف ، در مبارزه برای موضع و موقعیت مناسب تر

توضیح :

سد کردن به مفهوم جلوگیری و ایجاد مانع برای بازیکن مقابل از حرکت در یک فضای باز می باشد ، ایجاد سد ، حفظ آن و خروج از حالت سد ، در ارتباط با حریف اساساً باید به شیوه منفعلانه و غیر فعال باشد (علیرغم این نگاه کنید به ۸:۲ ب)

خطاهائی که به صورت معمول منجر به یک جرمه شخصی نمی شوند (علیرغم این ، ضوابط و معیارهای تصمیم گیری در ۱۸:۳ الف - د مورد توجه قرار گیرد)

موارد ذیل مجاز نیست :

۸-۲:

الف : کشیدن یا ضربه زدن به توپی که در دستان بازیکن حریف است .

ب : سد کردن بازیکن حریف بوسیله بازو ها ، دست ، پا ها ، یا استفاده از هر قسمت بدن برای جابجا کردن یا هل دادن وی . این شامل استفاده خطرناک از آرنج ، چه در موقعیت آغاز حرکت و چه در حال حرکت نیز می باشد .

ج : گرفتن بازیکن حریف (بدن یا لباس) ، حتی اگر او برای ادامه بازی همچنان آزاد بماند .

د : دویدن یا پریدن بر روی حریف .

خطاهائی که تحت قوانین ۶-۳:۸ مستلزم جرمه شخصی می باشند

۸-۳: خطاهائی که عمداً یا منحصراً بدن بازیکن حریف را هدف قرار می دهد ، باید منجر به جرمه شخصی شود . این بدان مفهوم است که علاوه بر پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر ، حداقل این خطا باید به

جریمه پیشرونده منجر شود، که با اخطار شروع می شود (۱۶:۱)، سپس با ۲-دقیقه تعلیق (۱۶:۳ ب)، و دیسکالیفه (۱۶:۶ الف) ادامه پیدا می کند.

برای خطاهای شدید تر، ۳ سطح اضافه جرائم بر اساس معیار های تصمیم گیری ذیل وجود دارد

- خطاهائی که باید بلافاصله با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شوند (۸:۴)؛

- خطاهائی که باید با یک دیسکالیفه جریمه شوند (۸:۵)؛

- خطاهائی که باید با دیسکالیفه جریمه شوند و در مواردی که لازم باشد نیز گزارش نوشته شود (۸:۶)

معیار های تصمیم گیری

به منظور قضاوت در خصوص اینکه چه نوع جریمه شخصی برای خطاهای خاصی مناسب است، از معیار های تصمیم گیری ذیل استفاده می شود؛ این معیارها می تواند در هر وضعیتی به صورت مناسب ترکیب و مورد استفاده قرار گیرد؛

الف: موقعیت بازیکنی که مرتکب خطا می گردد (از روبرو، از پهلو و کنار، یا از پشت سر)؛

ب: قسمتی از بدن بازیکن مقابل که هدف خطا و اقدام غیر مجاز قرار گرفته است (بالا تنه، بازوی پرتاب، پاها، سر / گلو/گردن)؛

ج: چگونگی و میزان تحرک بدنی در تخلف و اقدام غیرمجاز (شدت تماس بدنی غیرمجاز و / یا خطا در شرایطی که حریف در حرکت کامل باشد)

د: اثرات خطا و اقدام غیرمجاز:

- تاثیر در کنترل بدن و توپ

- کاهش یا جلوگیری از توانایی حرکتی

- ممانعت از ادامه بازی

قضاوت در مورد خطاها، همچنین به موقعیت های خاص بازی نیز مرتبط است (به عنوان مثال، عمل شوت زدن، رفتن به سوی فضای باز، در موقعیت دویدن با سرعت زیاد).

خطاهائی که بلافاصله ۲-دقیقه تعلیق در پی خواهند داشت

۸-۴: خطاهای خاصی، که صرف نظر از اینکه بازیکن قبلاً اخطار گرفته است یا نه، مستقیماً با ۲-دقیقه تعلیق جریمه می شود.

این به صورت خاص و ویژه برای خطاهائی که بازیکن متخلف به خطر ایجاد شده برای حریف بی توجه باشد ، نیز قابل اجرا می باشد (همچنین نگاه کنید به ۸:۵ ، ۸:۶) .

با توجه به معیار های تصمیم گیری تحت قانون ۸:۳ ، نمونه ای از این قبیل خطاها را به شرح ذیل می توان نام برد :

الف : خطاهائی که با شدت زیاد انجام می شود ، یا علیه حریفی است که به سرعت در حال دویدن می باشد

ب : گرفتن و نگه داشتن حریف به مدت زیاد ، یا به زمین زدن او

ج : خطاهائی که روی سر ، گلو و گردن انجام شود

د : ضربه سخت و شدید بر روی بالا تنه و بازوی پرتاب

ه : تلاش در جهت بر هم زدن کنترل بدن حریف (به عنوان مثال ، گرفتن پا / ساق پا حریفی که در حال پرش است ، همچنین نگاه کنید به ۸:۵ الف)

و : دویدن یا پریدن با سرعت فوق العاده زیاد بر روی بازیکن حریف

خطاهائی که منجر به یک دیسکالیفه می شوند

۸-۵ : بازیکنی که حرکات خطرناک علیه سلامتی حریفی که در حال حمله است انجام دهد ، باید دیسکالیفه شود (۱۶:۶ الف) . خطر خاصی که علیه سلامتی حریف ایجاد می شود ناشی از شدت بالای خطا بوده یا اینکه حریف آمادگی و انتظار خطا را نداشته و در حقیقت غافلگیر می شود لذا به همین جهت توانائی حفاظت و مراقبت از خود را ندارد (نگاه کنید به توضیح قانون ۸:۵)

علاوه بر معیار های ذکر شده در ۸:۳ ، ۸:۴ ، معیارهای تصمیم گیری ذیل نیز قابل اجرا می باشد :

الف : از دست دادن کنترل بدن هنگام دویدن یا پریدن ، یا در خلال عمل پرتاب

ب : یک اقدام شدید تهاجمی علیه بخشی از بدن حریف، به خصوص صورت، گلو یا گردن (شدت تماس بدنی)

ج : رفتار بی پروا و جسورانه توسط بازیکن متخلف هنگام بروز خطا

توضیح :

همچنین یک خطا با تاثیر خیلی کوچک بدنی می تواند خیلی خطرناک بوده و منجر به صدمه شدیدی شود ، اگر این خطا هنگامی اتفاق بیفتد که بازیکن در هوا پرش کرده یا در حال دویدن باشد ، و به همین جهت قادر به دفاع از خود نیست . در

این قبیل موارد، نه شدت تماس بدنی بلکه خطر ایجاد شده برای بازیکن مقابل، اساس تصمیم گیری برای اعلام یک دیسکالیفه است.

موارد فوق همچنین در موقعیتی که دروازه بان به منظور گرفتن پاسی که برای بازیکن حریف ارسال شده است محوطه دروازه را ترک می نماید نیز قابل اجراست. در این شرایط دروازه بان مسئولیت دارد تا اطمینان حاصل نماید که موقعیت ایجاد شده برای سلامتی حریف خطرناک نباشد.

او باید دیسکالیفه شود اگر:

الف: توپ را به دست آورد، ولی در حین حرکت با بازیکن حریف برخورد کند

ب: موفق به گرفتن یا کنترل توپ نشود، ولی با بازیکن حریف برخورد کند

اگر داوران در یکی از این موقعیت ها مطمئن شوند که، بدون عمل غیر مجاز دروازه بان، بازیکن حریف قادر به دریافت توپ بوده، آنگاه باید یک پرتاب ۷-متر نیز اعلام شود.

دیسکالیفه به دلیل یک عمل با بی احتیاطی خاص و منحصرأ به منظور ایجاد خطر برای حریف یا عملی از روی بدخواهی و قصد و نیت قبلی (همچنین به صورت کتبی گزارش می شود)

۸-۶: اگر داوران متوجه عملی شوند که با بی احتیاطی خاص منحصرأ به منظور ایجاد خطر برای حریف یا عملی از روی بدخواهی و قصد و نیت قبلی باشد، آنها باید پس از بازی گزارش بنویسند، بنحوی که مقامات مسئول بتوانند در مورد اقدامات انضباطی بیشتر تصمیم بگیرند.

علائم و مشخصه هائی که علاوه بر قانون ۸:۵ باید به عنوان معیار تصمیم گیری در نظر گرفت عبارتند از:

الف: یک اقدام با بی احتیاطی خاص یا منحصرأ به منظور ایجاد خطر

ب: عملی از روی بدخواهی و قصد و نیت قبلی، که بهیچوجه مربوط به وضعیت بازی نیست.

توضیح:

هنگامی که خطائی تحت قانون ۸:۵ یا ۸:۶ به منظور ممانعت از بشمر رسیدن یک گل در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی انجام می شود، آنگاه این عمل باید به عنوان " رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی " تلقی گردیده و مطابق با قانون ۸:۱۰ د جریمه شود.

رفتار خارج از روحیه ورزشی که تحت قانون ۱۰-۸:۷ مستلزم یک جریمه شخصی می باشد.

هر گونه بیان یا حالات کلامی و یا غیر- کلامی که با روحیه جوانمردانه ورزشی سازگار نباشد، رفتار خارج از روحیه ورزشی محسوب می گردد. این هم برای بازیکنان و هم مسئولین تیم چه داخل زمین بازی و چه خارج از آن قابل اجرا می باشد. برای جریمه رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتارشدید خارج از روحیه

ورزشی و رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی ، اقداماتی متفاوت در ۴ سطح در نظر گرفته شده است :

- اعمالی که مستلزم جریمه پیشرونده است (۸:۷)
- اعمالی که مستقیماً با ۲-دقیقه تعلیق جریمه می شوند (۸:۸)
- اعمالی که با دیسکالیفه جریمه می شوند (۸:۹)
- اعمالی که با دیسکالیفه همراه با گزارش جریمه می شوند (۸:۱۰ الف - ب)

اعمال خارج از روحیه ورزشی که مستلزم جریمه پیشرونده است

۸-۷ : اعمال مشروحه ذیل (الف - و) نمونه هائی از رفتار خارج از روحیه ورزشی است که به صورت پیشرونده جریمه می شوند ، که با اخطار شروع می شود (۱۶:۱ ب)

الف : اعتراض علیه تصمیمات داور ، یا اعمال رفتار های زبانی و غیر-زبانی به قصد تحمیل تصمیمی خاص به داور

ب : اذیت کردن حریف یا هم تیمی بوسیله کلمات یا حرکات یا فریاد زدن بر سر حریف به قصد گیج کردن و حواس پرتی او

ج : ایجاد تاخیر در اجرای یک پرتاب رسمی حریف ، با عدم رعایت فاصله ۳-متر یا به نحوی دیگر

د : تلاش در جهت گمراه کردن داوران در مورد عمل بازیکن حریف ، ، یا بزرگ نمائی در مورد یک ضربه او ، از طریق نمایش هالیوودی ، به منظور ایجاد وقفه در بازی و یا ایجاد یک جریمه غیر مستحق برای بازیکن حریف

ه : سد کردن فعالانه یک شوت یا پاس با استفاده از پا یا ساق پا . عکس العمل طبیعی در حرکت همانند جمع کردن ساق ها ، جریمه ای نخواهد داشت (همچنین نگاه کنید به قانون ۷:۸)

و : ورود مکرر به محوطه دروازه به دلایل تاکتیکی .

رفتار خارج از روحیه ورزشی که مستقیماً ۲-دقیقه تعلیق در پی خواهد داشت

۸-۸ : برخی رفتار های خارج از روحیه ورزشی که در طبیعت آنها شدت بیشتری وجود دارد ، صرفنظر از اینکه بازیکن یا مسئول تیم قبلاً اخطار دریافت نموده اند یا نه ، بلافاصله باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شوند . این اعمال شامل موارد ذیل می باشند :

الف : اعتراض هائی که با فریاد بلند همراه با حرکات و رفتاری تحریک کننده باشد

ب : هنگامی که تصمیمی علیه تیم صاحب توپ گرفته شود ، و بازیکن صاحب توپ بلافاصله با رها کردن یا به زمین گذاشتن توپ ، آن را در اختیار حریف قرار ندهد

ج : سد کردن توپی که به منطقه تعویض رفته است (توسط بازیکن ذخیره یا مسئول تیم)

رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی که با دیسکالیفه جریمه می شود

۸-۹ : برخی رفتارهای خارج از روحیه ورزشی که به صورت شدید انجام می شود با دیسکالیفه جریمه می گردد . نمونه هایی از چنین رفتار هایی بشرح ذیل می باشد :

الف : پرتاب کردن یا ضربه زدن به توپ با روشی نمایشی ، پس از تصمیم داوران

ب : اگر دروازه بان به صورت آشکار و واضح از تلاش برای مهار توپ در پرتاب ۷-متر خود داری نماید

ج : پرتاب عمدی توپ به سمت بازیکن حریف در خلال توقف بازی ، اگر این عمل با شدت زیاد و از فاصله نزدیک باشد ، به عنوان " یک عمل خاص بی پروا و گستاخانه " تحت قانون ۸:۶ فوق محسوب می شود

د : هنگامیکه پرتاب کننده ۷ متر ، توپ را به سر دروازه بان بزند ، به شرطی که دروازه بان سر خود را در مسیر توپ حرکت نداده باشد

ه : هنگامیکه اجرا کننده پرتاب آزاد ، توپ را به سر مدافع بزند ، به شرطی که مدافع سر خود را در مسیر توپ حرکت نداده باشد

و : انجام یک عمل انتقام جویانه پس از خطائی که روی بازیکن اتفاق افتاده

توضیح :

در موارد پرتاب ۷-متر یا پرتاب آزاد ، پرتاب کننده مسئولیت دارد که دروازه بان یا مدافع را در معرض خطر نیندازد .

دیسکالیفه ناشی از رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی باید با گزارش همراه باشد

۸-۱۰ : اگر داوران رفتاری را در رده بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی تشخیص دادند ، جریمه ای متناسب با مقررات ذیل اعلام میشود :

در موارد تخلفات قید شده ذیل به عنوان نمونه (الف ، ب) ، داوران پس از خاتمه مسابقه باید گزارش بنویسند تا افراد ذیربط و ذیصلاح بتوانند تصمیم بگیرند که چه اقدامات بیشتری باید اتخاذ شود :

الف : رفتار مبتنی بر فحاشی و توهین یا تهدید علیه افراد دیگر به عنوان مثال ؛ داور ، وقت نگهدار/منشی ، نماینده فنی ، مسئول تیم ، بازیکن ، تماشاگر : این حرکات ممکن است کلامی یا غیر-کلامی باشد (به عنوان مثال حالت صورت ، ژست و ادا ، زبان بدن یا تماس بدنی)

ب : (I) دخالت مسئول تیم در بازی ، در زمین یا از منطقه تعویض ، یا (II) بازیکن یک شانس مسلم گل را از بین ببرد ، چه از طریق ورود غیر قانونی به زمین بازی (قانون ۶:۴) یا در منطقه تعویض در موارد بروز تخلفات ذیل (ج ، د) ، یک پرتاب ۷متر به سود حریف اعلام می شود :

ج : اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی مسابقه در حالیکه توپ خارج از جریان بازی می باشد ، بازیکن یا مسئول تیم به منظور جلوگیری از یک شوت به سمت دروازه یا ایجاد یک شانس مسلم گل ، مرتکب تاخیر در اجرای یک پرتاب حریف بشوند ، بازیکن/مسئول متخلف باید دیسکالیفه شود و همچنین یک پرتاب ۷متر نیز برای حریف اعلام گردد . این به انواع مختلف دخالت ها قابل اعمال است (به عنوان مثال ، تنها یک عمل فیزیکی محدود ، دخالت در اجرای یک پرتاب از قبیل قطع یک پاس ، دخالت در رسیدن توپ ، رها نکردن توپ)

د : اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی مسابقه توپ در جریان بازی باشد ، و بازیکنان مقابل :

۱- از طریق تخلف بوسیله بازیکن تحت قوانین ۵:۸ یا ۶:۸ همچنین ۱۰:۸ الف یا ۱۰:۸ ب (II)

۲- از طریق تخلف بوسیله مسئول تحت قوانین ۱۰:۸ الف یا ۱۰:۸ ب (I)

جلوگیری از یک شوت به سمت دروازه یا ایجاد یک شانس مسلم گل تیمی که در مالکیت توپ است ، متناسب با قوانین مربوطه منجر به دیسکالیفه بازیکن یا مسئول متخلف می شود و یک پرتاب ۷ متر به سود تیم صاحب توپ نیز اعلام می شود .

اگر بازیکنی که خطا بر روی او انجام گرفته یا هم تیمی او قبل از آنکه بازی متوقف شود یک گل بشمر برسانند ، پرتاب ۷متر نباید اعلام شود

قانون ۹: امتیاز گل

۹-۱: یک گل به ثمر می رسد هنگامی که تمامی توپ کاملاً از خط دروازه عبور نماید (نگاه کنید به شکل ۴) ، مشروط بر آن که هنگام پرتاب یا قبل از آن ، پرتاب کننده ، هم تیمی های او یا مسئول تیم مرتکب تخلف از قوانین نشده باشند . داور خط دروازه به وسیله دو سوت کوتاه و علامت دست شماره ۱۲ ، به ثمر رسیدن گل را تأیید می نماید .

علیرغم تخلف از قوانین توسط مدافع ، اگر توپ وارد دروازه شود ، این گل مورد پذیرش خواهد بود چنانچه قبل از عبور کامل توپ از خط دروازه ، داور ، وقت نگهدار یا نماینده فنی بازی را متوقف نمایند ، گل مورد پذیرش نخواهد بود .

اگر بازیکنی توپ را به داخل دروازه خودی وارد نماید ، یک گل برای حریف باید اعلام شود ، به استثناء مواردی که دروازه بان در حال اجرای پرتاب دروازه بان باشد (پاراگراف دوم ۱۲:۲)

توضیح :

اگر شخصی یا چیزی که حضور آن در بازی مجاز نیست (تماشاگران و غیره) مانع ورود توپ به داخل دروازه گردد و داوران متقاعد شوند که (بدون دخالت آن عامل خارجی) توپ در هر شرایطی وارد دروازه می شده است ، یک گل باید اعلام شود .

۹-۲: گلی که قبلاً مورد قبول واقع شده است ، پس از سوت داور برای اجرای پرتاب-شروع دیگر نمی توان آنرا باطل نمود (علیرغم این نگاه کنید به توضیح قانون ۹:۲)

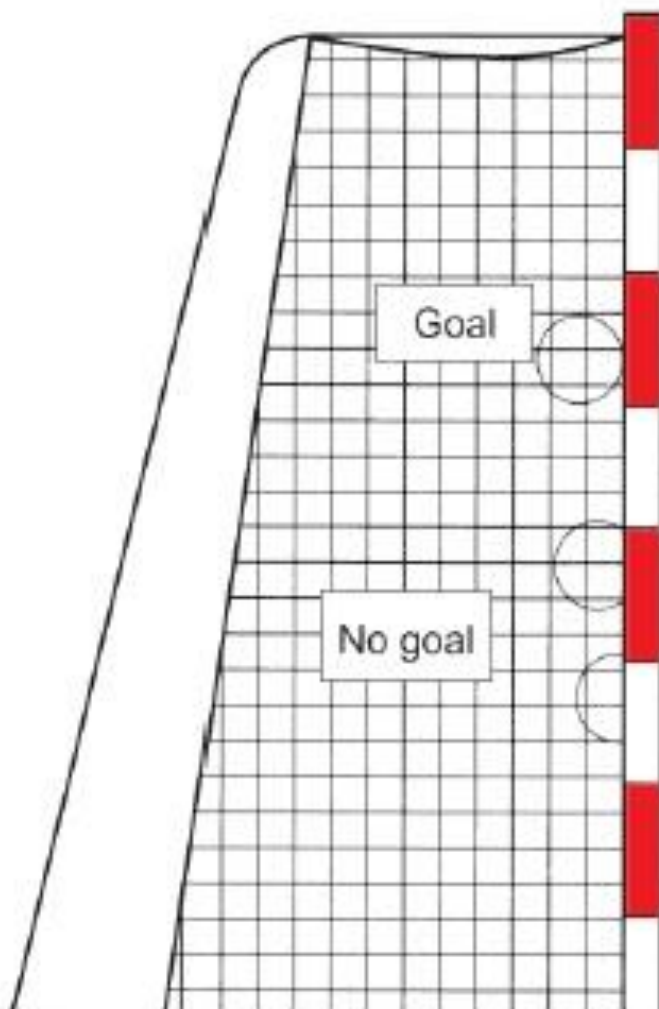
چنانچه پس از ورود توپ به دروازه علامت پایان نیمه بازی به صدا در آید ، داوران باید به صورت واضح و روشن (بدون اجرای پرتاب-شروع) نشان دهند که گل مورد قبول بوده ولی به علت پایان وقت پرتاب شروع اجرا نمی شود .

توضیح :

امتیاز گلی که مورد تأیید داوران قرار می گیرد باید بلافاصله در تابلو امتیازات ثبت شود .

۹-۳: تیمی که نسبت به تیم مقابل امتیاز گل بیشتری به دست آورده باشد ، برنده مسابقه خواهد بود . اگر هر دو تیم به تعداد برابر گل به ثمر رسانده باشند یا هیچ گلی به ثمر نرسیده باشد ، آنگاه نتیجه مسابقه مساوی خواهد بود

شکل ۴: گل

قانون ۱۰: پرتاب-شروع

۱-۱۰: پرتاب-شروع در آغاز بازی توسط تیمی اجرا خواهد شد که در پرتاب سکه برنده شده و مالکیت توپ را در شروع بازی انتخاب کرده باشد، سپس تیم حریف حق دارد که زمین را انتخاب نماید. همچنین اگر تیمی که برنده پرتاب سکه بوده ترجیح دهد که زمین را انتخاب نماید، آنگاه تیم مقابل پرتاب-شروع را انجام می دهد.

تیم ها در نیمه دوم زمین ها را عوض می نمایند، پرتاب-شروع در آغاز نیمه دوم توسط تیمی انجام می شود که پرتاب-شروع آغاز بازی را انجام نداده باشد.

در آغاز هر دوره وقت اضافی نیز پرتاب سکه انجام می شود، و کلیه مقررات ذکر شده فوق تحت قانون ۱۰:۱، همچنین برای وقت های اضافه نیز قابل اجرا می باشد.

۲-۱۰: پس از به ثمر رسیدن یک گل، بازی با اجرای پرتاب شروع توسط تیمی که گل دریافت نموده است، ادامه می یابد (علیرغم این نگاه کنید به پاراگراف دوم ۹:۲)

۳-۱۰: پرتاب-شروع از مرکز زمین و در همه جهات انجام می شود (از نقطه مرکزی خط وسط به فاصله ۱/۵ متر به طرفین). این پرتاب با علامت سوت و حداکثر ظرف ۳ ثانیه باید انجام شود (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷). بازیکنی که پرتاب-شروع را اجرا می کند باید در موقعیتی قرار بگیرد که حداقل یک پای او روی خط وسط باشد، و پای دیگر او پشت یا روی خط باشد (۱۵:۶) و تا هنگامی که توپ از دست او رها نشده باشد باید در همین وضعیت باقی بماند (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷) (همچنین نگاه کنید توضیحات پیرامون قوانین شماره ۵).

بازیکنان هم تیمی پرتاب کننده، تا قبل از علامت سوت مجاز نیستند خط وسط را قطع نمایند (۱۵:۶)

۴-۱۰: برای پرتاب-شروع در آغاز هر نیمه (همچنین هر نیمه وقت اضافی)، کلیه بازیکنان باید در نیمه زمین خودی باشند

با این وجود برای پرتاب-شروع پس از به ثمر رسیدن یک گل، بازیکنان تیم مقابل پرتاب کننده اجازه دارند در هر دو نیمه زمین حضور داشته باشند.

با این وجود، در هر دو حالت فوق، بازیکنان تیم حریف حداقل باید ۳ متر از بازیکنی که پرتاب-شروع را اجرا می کند، فاصله داشته باشند (۱۵:۴، ۱۵:۹، ۱۸:۷ ج)

قانون ۱۱ : پرتاب-اوت

۱-۱۱ : پرتاب-اوت هنگامی اعلام می شود که تمامی توپ از خط کناری خارج شده یا قبل از عبور از خط بیرونی دروازه بازیکن زمین تیم دفاعی آخرین نفری باشد که توپ را لمس کرده است .

همچنین هنگامی که توپ با سقف یا تجهیزات بالای زمین برخورد نماید نیز پرتاب-اوت اعلام می شود .

۲-۱۱ : پرتاب -اوت بدون علامت سوت داوران (علیرغم این نگاه کنید به ۱۵:۵ ب) توسط تیم مقابل تیمی که بازیکن آن آخرین بار قبل از عبور توپ از خط یا برخورد با سقف و تجهیزات بالای زمین ، آن را لمس کرده است ، انجام می شود .

۳-۱۱ : پرتاب-اوت از نقطه ای که توپ از خط کناری خارج شده است یا اگر از خط بیرونی دروازه خارج شده باشد از محل تقاطع این خط با خط کناری در همان طرف انجام می شود .

برای پرتاب-اوت پس از برخورد توپ با سقف و تجهیزات بالای زمین ، پرتاب -اوت از نزدیکترین نقطه در نزدیکترین خط کناری مرتبط با محل برخورد با سقف و تجهیزات بالای زمین اجرا می شود .

۴-۱۱ : پرتاب کننده باید یک پای خود را روی خط کناری قرار دهد و تا هنگامی که توپ از دست او رها نشده است باید در همین وضعیت باقی بماند . محدودیتی برای استقرار پای دوم وجود ندارد . (۱۳:۱ الف ، ۱۵:۶ ، پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷)

۵-۱۱ : هنگامی که پرتاب-اوت در حال انجام می باشد ، بازیکنان تیم مقابل نمی توانند کمتر از ۳ متر با پرتاب کننده فاصله داشته باشند (۱۵:۴ ، ۱۵:۹ ، ۱۸:۷ ج)

علیرغم این ، در صورتیکه آنها بلاواسطه و چسبیده به خط محوطه-دروازه خود مستقر شوند ، قانون فوق قابل اجرا نمی باشد .

قانون ۱۲ : پرتاب دروازه بان

۱۲-۱ : یک پرتاب دروازه بان اعلام می گردد هنگامی که : (I) یک بازیکن از تیم مقابل در تخلف از قانون ۶:۲ الف وارد محوطه دروازه شود : (II) دروازه بان توپ را کنترل و در اختیار بگیرد یا توپ در محوطه دروازه بر روی زمین متوقف شود (۶:۵-۴) : (III) یک بازیکن از تیم مقابل توپی را که بر روی زمین محوطه دروازه در حال غلطیدن می باشد را لمس نماید (پاراگراف اول ۶:۵) یا (IV) هنگامی که توپ از خط بیرونی دروازه به خارج زمین برود ، در حالیکه آخرین بار توسط دروازه بان یا بازیکن تیم مقابل لمس شده باشد .

این بدان مفهوم است که در کلیه این موارد ، توپ خارج از بازی محسوب می گردد (۱۳:۳) ، لذا در صورتی که پس از اعلام پرتاب دروازه بان و قبل از اجرای آن تخلفی به وقوع پیوندد ، آنگاه بازی با پرتاب دروازه بان ادامه خواهد یافت .

۱۲-۲ : پرتاب دروازه بان بدون علامت سوت داور توسط دروازه بان (علیرغم این نگاه کنید به ۱۵:۵ ب) از محوطه دروازه و از روی خط محوطه دروازه به سمت زمین بازی انجام می شود .

اگر تیمی که باید پرتاب دروازه بان را انجام دهد ، بدون دروازه بان باشد ، دروازه بان باید با یکی از بازیکنان زمین تعویض شود (قانون ۴:۴) . داوران در خصوص ضرورت تایم-اوت تصمیم می گیرند (پاراگراف دوم قانون ۲:۸ ، توضیحات پیرامون قوانین شماره ۲)

پرتاب دروازه بان هنگامی اجرا شده محسوب می گردد ، که توپ پرتاب شده توسط دروازه بان کاملاً از خط محوطه دروازه عبور نماید .

بازیکنان تیم مقابل می توانند بلاواسطه پشت خط محوطه دروازه مستقر شوند ، ولی تا قبل از اینکه توپ کاملاً از خط محوطه دروازه عبور نکند ، مجاز به لمس آن نیستند (۱۵:۴ ، ۱۵:۹ ، ۱۸:۲ ج)

قانون ۱۳ : پرتاب آزاد

اعلام پرتاب آزاد

۱۳-۱: اساساً، داوران بازی را متوقف ساخته و آن را مجدداً با پرتاب آزاد برای تیم مقابل شروع خواهند کرد هنگامی که :

الف : تیم صاحب توپ مرتکب تخلفی از قوانین شود که باید منجر به سلب مالکیت از آن تیم شود
(نگاه کنید ۲-۳ : ۴ ، ۵-۶ : ۴ ، ۱۰-۶ : ۵ ، پاراگراف اول ۶:۵ ، ۶:۷ ب ، ۴-۲ : ۷ ، ۸-۷ : ۷ ، ۱۰-۷ : ۷ ، ۱۱-۱۲ : ۷ ، ۱۰-۲ : ۸ ، ۱۱-۴ : ۱۱ ، ۱۳-۷ : ۱۴ ، ۲-۴ : ۱۵ ، پاراگراف سوم ۱۵:۷ ، ۱۵:۸)

ب : تیم حریف مرتکب تخلفی از قوانین شود که در اثر آن تیم صاحب توپ ، مالکیت آن را از دست دهد (نگاه کنید به ۲-۳ : ۴ ، ۵-۶ : ۴ ، ۵:۵ ، ۶:۲ ب ، ۶:۷ ب ، ۸:۷ ، ۱۰-۲ : ۸)

۱۳-۲: داوران باید در جهت تداوم و استمرار بازی ، از قطع پیش از موقع بازی به وسیله اعلام پرتاب آزاد ، خودداری نمایند .

این به این مفهوم است که طبق قانون ۱۳:۱ ، اگر پس از خطای تیم حمله ، تیم دفاعی بلافاصله مالکیت توپ را به دست آورد ، داوران نباید پرتاب آزاد اعلام نمایند .

به صورت مشابه ، تحت قانون ۱۳:۱ ب ، تا زمانی که و مگر اینکه تیم حمله کننده به سبب خطائی که توسط تیم دفاعی انجام شده باشد ، بصورت کامل مالکیت توپ را از دست بدهد یا موفق نشود حمله خود را ادامه دهد ، داوران نباید در بازی دخالت کند .

اگر به سبب تخلف از قوانین یک جرمه شخصی در نظر گرفته شود ، آنگاه داوران در صورتی که به این وسیله آوانتاژی را از تیم مقابل تیم متخلف سلب ننمایند ، می توانند بلافاصله بازی را متوقف نمایند ، در غیر این صورت این جرمه تا زمانی که موقعیت مورد نظر خاتمه یابد ، باید به تاخیر بیفتد .

در موارد تخلف از قوانین ۲-۳ : ۴ یا ۵-۶ : ۴ ، قانون ۱۳:۲ قابل اجرا نیست و بازی باید بلافاصله متوقف شود که معمولاً توسط وقت نگهدار ، نماینده فنی یا داوران انجام می شود .

۱۳-۳: اگر تخلفی که به صورت معمول منجر به یک پرتاب آزاد تحت قانون ۱۳:۱ الف ، ب می شود ، در شرایطی اتفاق بیفتد که توپ خارج از بازی باشد ، آنگاه بازی با پرتابی متناسب با توقف بازی ادامه پیدا می کند (لطفاً همچنین نگاه کنید به دسنورالعمل خاص در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی در قانون ۸:۱۰ ج)

۴-۱۳: علاوه بر موقعیت های اشاره شده در قانون ۱۳:۱ الف - ب ، همچنین از پرتاب آزاد بعنوان راهی برای شروع مجدد بازی در بعضی موقعیت هایی که بازی متوقف شده است ، استفاده می شود ، حتی اگر تخلفی از قوانین رخ نداده باشد (یعنی هنگامی که توپ در بازی است) :

الف : اگر یک تیم در هنگام توقف بازی ، مالکیت توپ را داشته ، آن تیم در شروع مجدد نیز باید صاحب توپ باشد

ب : اگر مالکیت توپ در اختیار هیچ تیمی نبود ، آنگاه تیمی که آخرین بار قبل از توقف بازی ، مالک توپ بوده ، در شروع مجدد نیز صاحب توپ خواهد بود

۵-۱۳: اگر علیه تیمی که در مالکیت توپ است یک پرتاب آزاد اعلام شود ، هنگامی که داور سوت می زند ، در همان لحظه بازیکن صاحب توپ باید بلافاصله توپ را رها کرده و یا آن روی زمین قرار دهد ، به نحوی که بتوان با آن بازی کرد (۱:۸ ب)

اجرای پرتاب-آزاد

۶-۱۳: پرتاب آزاد به صورت معمول بدون علامت سوت از سوی داور (علیرغم این نگاه کنید ۱۵:۵ ب) و اساساً از محلی که خطا اتفاق افتاده است اجرا می شود .

موارد ذیل از این قاعده مستثنی می باشد (۱:۸ ب)

در موقعیت تشریح شده در قانون ۱۳:۴ الف ، ب پرتاب آزاد پس از علامت سوت و اصولاً از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است ، اجرا می شود .

اگر داور یا نماینده فنی (فدراسیون بین المللی هندبال یا فدراسیون قاره ای / فدراسیون ملی) بازی را به علت تخلف بازیکن یا مسئول تیم دفاعی متوقف نمود و این منجر به یک تذکر شفاهی یا جریمه شخصی گردید ، آنگاه پرتاب-آزاد باید از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است ، اجرا شود ، به شرط آنکه این محل موقعیت مناسب تری نسبت به محل وقوع خطا داشته باشد .

به همین ترتیب پاراگراف فوق قابل اجرا خواهد بود ، در صورتی که وقت نگهدار بازی را به علت تخلف به وقوع پیوسته تحت قوانین ۲-۳ : ۴ یا ۵-۶ : ۴ متوقف نماید .

همانگونه که در قانون ۷:۱۱ ذکر شده است ، پرتاب آزاد که به علت بازی غیر فعال اعلام می شود ، باید از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است ، اجرا شود .

با وجود اصول اساسی و رویه مندرج در پاراگراف های قبل ، پرتاب آزاد هرگز نمیتواند از داخل محوطه دروازه تیم پرتاب کننده یا داخل محوطه خط پرتاب آزاد تیم مقابل انجام شود . در هر موقعیتی از مکان

های شرح داده شده در یکی از پاراگراف های قبلی شامل یکی از این از دو محوطه مذکور ، محل اجرای پرتاب باید به نزدیکترین نقطه بلافاصله خارج از آن محوطه خاص منتقل گردد .

توضیح :

اگر موقعیت صحیح برای اجرای پرتاب آزاد از محل محوطه خط پرتاب آزاد تیم دفاعی باشد ، آنگاه لازم است که پرتاب از محل دقیق خود انجام شود . با این وجود هر چه از خط محوطه پرتاب آزاد تیم مدافع دورتر شویم ، اجازه داده می شود که پرتاب آزاد با فاصله بیشتری نسبت به محل وقوع خط انجام شود . این فاصله به تدریج بیشتر می شود تا حداکثر ۳ متر که در موقعیت انجام پرتاب آزاد از پشت خط محوطه دروازه خودی قابل اجراست .

در مواردی که تخلفی متناسب با قانون ۱۳:۵ به وقوع می پذیرد و جریمه ای بر طبق توضیحات قانون ۸:۸ ب اعلام می شود ، آنگاه این فاصله شرح داده شده فوق قابل اجرا نیست و پرتاب همواره باید دقیقاً از محل وقوع خط اجرا شود .

۱۳-۷ : بازیکنان تیم پرتاب کننده قبل از اجرای پرتاب نباید خط پرتاب آزاد تیم مقابل را لمس یا قطع نمایند . همچنین نگاه کنید به محدودیت های خاص قید شده در قانون ۲:۵ .

داوران باید موقعیت بازیکنان مهاجم را که قبل از اجرای پرتاب آزاد بین خط پرتاب آزاد و خط محوطه - دروازه قرار دارند ، تصحیح نمایند ، در صورتی که که این وضعیت ناصحیح در بازی موثر باشد (۱۵:۳ ، ۱۵:۶) پس از آن پرتاب آزاد باید همراه با علامت سوت انجام شود (۱۵:۵ ب) . اگر بازیکنان تیم پرتاب کننده در خلال اجرای پرتاب آزاد (قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده) وارد محوطه غیر مجاز شوند ، در صورتی که اجرای پرتاب آزاد همراه با علامت سوت نباشد نیز به همین منوال اعمال می شود . در مواردی که اجرای پرتاب آزاد با علامت سوت همراه باشد ، اگر بازیکنان تیم مهاجم قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده ، خط پرتاب آزاد را لمس یا قطع نمایند ، آنگاه باید یک پرتاب آزاد به سود تیم مدافع اعلام شود (۱۳:۱ الف ، پاراگراف سوم ۱۵:۷)

۱۳:۸ : هنگام اجرای پرتاب آزاد ، بازیکنان تیم مقابل باید حداقل ۳ متر از پرتاب کننده فاصله داشته باشند . با این وجود در صورتی که پرتاب آزاد از پشت خط پرتاب آزاد انجام شود ، بازیکنان مدافع می توانند بلافاصله در جلوی خط محوطه دروازه خود مستقر شوند . دخالت در اجرای پرتاب آزاد متناسب با قوانین ۸:۷ ج ، ۱۵:۹ جریمه در پی خواهد داشت .

قانون ۱۴ : پرتاب ۷- متر

اعلام ۷-متر

۱-۱۴ : یک پرتاب ۷-متر اعلام می شود هنگامی که :

الف : از بین بردن یک شانس مسلم گل به صورت غیر قانونی در هر قسمت زمین توسط بازیکن یا مسئول تیم مقابل

ب : سوت نابهنگام در موقعیت یک شانس مسلم گل

ج : از بین بردن یک شانس مسلم گل به وسیله دخالت عواملی که اجازه شرکت در بازی را نداشته اند ، بعنوان نمونه وقتی تماشاگری وارد زمین شود ، یا بازیکنان به وسیله صدای سوت متوقف شوند (به استثناء زمانی که توضیح قانون ۹:۱ قابل اجرا می باشد)

د : هنگام خطا متناسب با قوانین ۸:۱۰ ج یا ۸:۱۰ د (با این وجود نگاه کنید به پاراگراف آخر ۸:۱۰)
به صورت مشابه ، در موارد بروز قوه قهریه (فورس ماژور) همانند قطع ناگهانی برق که در خلال یک شانس مسلم گل موجب توقف بازی می شود ، این قانون نیز قابل اجرا می باشد .
برای تعریف شانس مسلم گل به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۶ مراجعه نمایید .

۲-۱۴ : اگر علیرغم تخلف قید شده در قانون ۱۴:۱ الف ، بازیکن مهاجم کنترل توپ و بدن خود را حفظ کرد ، دلیلی برای اعلام یک پرتاب ۷-متر وجود ندارد ، حتی اگر پس از آن بازیکن مذکور نتواند از این شانس مسلم گل استفاده ببرد .

هنگامی که امکان اعلام یک پرتاب ۷-متر وجود دارد ، داوران همواره باید از دخالت خودداری نمایند تا زمانی که اگر در واقع اعلام ۷-متر قانونی و ضروری باشد ، بتوانند یک رای صحیح اتخاذ نمایند . اگر بازیکن مهاجم علیرغم مداخله غیر قانونی مدافع از یک امتیاز گل بهره برد ، بدیهی است که دلیلی برای واگذاری پرتاب ۷-متر وجود ندارد . بر عکس اگر معلوم شد که آن بازیکن در اثر خطای مذکور ، واقعا کنترل توپ یا بدن خود را از دست داده و به این علت شانس مسلم از بین رفته است ، آنگاه پرتاب ۷-متر باید اعلام شود .

در موارد تخلف از قوانین ۲-۳ : ۴ یا ۵-۶ : ۴ که بازی باید بلافاصله توسط وقت نگهدار ، نماینده فنی یا داوران متوقف شود ، قانون ۱۴:۲ قابل اجرا نمی باشد

۱۴-۳: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر اعلام می شود، داوران فقط زمانی می توانند تایم-اوت اعلام نمایند که یک تاخیر قابل توجه در بازی ایجاد شده باشد، به عنوان مثال، تعویض دروازه بان و یا پرتاب کننده، و اعلام تایم-اوت باید متناسب با اصول و ضوابط مندرج در توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۲ باشد

اجرای ۷-متر

۱۴-۴: پرتاب ۷-متر باید به صورت شوت به سمت دروازه، و ظرف ۳ ثانیه پس از علامت سوت داور انجام شود (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷)

۱۴-۵: بازیکنی که پرتاب ۷-متر را انجام می دهد باید در پشت خط ۷-متر مستقر شود ولی مجاز نیست بیش از ۱ متر با خط فوق فاصله بگیرد (۱۵:۱، ۱۵:۵). پس از علامت سوت داور، پرتاب کننده قبل از آن که توپ از دستش رها شود، نمی تواند خط ۷-متر را لمس یا قطع نماید (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷)

۱۴-۶: پس از اجرای پرتاب ۷-متر تا قبل از تماس توپ با بازیکنان حریف یا دروازه، پرتاب کننده یا هم تیمی های او نمی توانند مجدداً با توپ بازی نمایند. (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷)

۱۴-۷: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر در حال اجرا می باشد، تا قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، هم تیمی های پرتاب کننده باید بیرون خط پرتاب آزاد باشند (۱۵:۳، ۱۵:۶)، در صورت تخلف از این امر، یک پرتاب آزاد علیه تیمی که پرتاب ۷-متر را انجام داده اعلام می شود (۱۳:۱ الف، پاراگراف سوم ۱۵:۷)

۱۴-۸: هنگامی که یک پرتاب ۷-متر در حال اجرا است، تا قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، بازیکنان تیم مقابل باید بیرون خط پرتاب آزاد باشند (۱۵:۳، ۱۵:۶) و حداقل ۳ متر با خط ۷-متر فاصله داشته باشند. در صورت تخلف از این امر، چنانچه توپ منجر به گل نشود، پرتاب تکرار می گردد. ولی چنین حرکتی جریمه شخصی در پی نخواهد داشت.

۱۴-۹: چنانچه دروازه بان قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده، خط محدودیت خود را، به عبارت دیگر خط ۴ متر (۱:۷، ۵:۱۱) را قطع نماید، پرتاب ۷-متر باید تکرار شود، با این وجود، چنین حرکتی منجر به یک جریمه شخصی برای دروازه بان نخواهد شد.

۱۴-۱۰: هنگامی که پرتاب کننده همراه با توپ در وضعیت صحیح جهت اجرای پرتاب ۷-متر مستقر می شود، دروازه بان مجاز به تعویض نمی باشد، هرگونه تلاش جهت انجام تعویض در این موقعیت به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه در پی خواهد داشت (۸:۷ ج، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د)

قانون ۱۵: دستورالعمل های کلی جهت اجرای پرتاب ها

پرتاب-شروع ، پرتاب-اوت ، پرتاب دروازه بان ، پرتاب آزاد و پرتاب ۷-متر

پرتاب کننده

۱-۱۵: قبل از اجرای پرتاب ، پرتاب کننده باید در وضعیت صحیح متناسب با آنچه برای آن پرتاب مقرر شده است ، مستقر گردد . توپ باید در دست پرتاب کننده قرار گیرد (۱۵:۶) .

بهنگام اجرای یک پرتاب ، به استثناء پرتاب دروازه بان ، پرتاب کننده تا قبل از رها نمودن توپ ، باید قسمتی از یک پای خود را بدون تغییر در تماس دائم با زمین نگه دارد . پای دیگر را می توان به صورت مکرر بلند کرد و به زمین گذاشت (همچنین نگاه کنید به قانون ۷:۶)

تا زمانی که پرتاب اجرا نشده باشد ، پرتاب کننده باید در وضعیت صحیح باقی بماند (پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷)

۲-۱۵: هنگامی که توپ از دست پرتاب کننده رها شود ، پرتاب انجام شده محسوب می گردد (با این وجود نگاه کنید به ۱۲:۲)

تا زمانی که توپ به بازیکن دیگری یا دروازه تماس پیدا نکند ، پرتاب کننده نمی تواند مجدداً توپ را لمس نماید (۱۵:۷ ، ۱۵:۸) همچنین نگاه کنید به محدودیت بیشتر در موقعیت تحت قانون ۱۴:۶ .

به استثناء پرتاب دروازه بان که نمی تواند مستقیماً منجر به یک گل در دروازه خودی شود ، همه پرتاب ها می توانند مستقیماً منجر به یک گل شوند (به عنوان نمونه افتادن توپ در دروازه خودی)

هم تیمی های پرتاب کننده

۳-۱۵: هم تیمی های پرتاب کننده باید در وضعیتی که برای آن پرتاب در نظر گرفته شده قرار گیرند (۱۵:۶) ، تا زمانی که توپ از دست پرتاب کننده رها نشده است ، بازیکنان باید در همان وضعیت صحیح باقی بمانند ، به استثناء موقعیت ذکر شده در پاراگراف دوم ۱۰:۳

در خلال اجرای پرتاب ، توپ را نمی توان توسط هم تیمی لمس نمود یا آن را دست به دست نمود (پاراگراف دوم و سوم ۱۵:۷) .

بازیکنان دفاعی

۴-۱۵: بازیکنان دفاعی باید در وضعیتی که برای آن پرتاب در نظر گرفته شده است قرار گیرند و تا زمانی که توپ از دست پرتاب کننده رها شود، باید در وضعیت صحیح باقی بمانند (۱۵:۶)

وضعیت ناصحیح هر یک از بازیکنان دفاعی در ارتباط با پرتاب-شروع، پرتاب-اوت یا پرتاب آزاد، اگر آوانتاژی را از بازیکنان مهاجم که می خواهند سریعاً پرتاب را انجام دهند، سلب نمایند، نباید توسط داوران اصلاح گردد. در صورت سلب آوانتاژ، این وضعیت باید اصلاح گردد.

علامت سوت برای شروع مجدد

۵-۱۵: داور برای شروع مجدد باید سوت بزند:

الف: همواره برای پرتاب-شروع (۱۰:۳) یا پرتاب ۷-متر (۱۴:۴)

ب: در موارد پرتاب-اوت، پرتاب دروازه بان یا پرتاب آزاد

-برای شروع مجدد پس از تایم-اوت

-برای شروع مجدد با پرتاب آزاد تحت قانون ۱۳:۴

-هنگامی که در اجرای پرتاب تاخیر ایجاد شود

-پس از اصلاح وضعیت موقعیت بازیکن

- پس از تذکر شفاهی یا اخطار

در صورت لزوم، داور می تواند به منظور شفاف سازی، در موقعیت های مقتضی دیگر نیز برای شروع مجدد سوت بزند.

اساساً تا هنگامی که شرایط لازم در وضعیت استقرار بازیکنان تحت قوانین ۱۵:۱، ۱۵:۳، ۱۵:۴ رعایت نشود، داوران نباید برای شروع مجدد سوت بزنند (با این وجود نگاه کنید به پاراگراف دوم ۱۳:۷ و پاراگراف دوم ۱۵:۴). اگر علیرغم وضعیت ناصحیح هر یک از بازیکنان، داور سوت خود را برای اجرای پرتاب به صدا درآورد، آنگاه کلیه بازیکنان حق خواهند داشت که به صورت کامل در بازی مداخله نمایند.

پس از علامت سوت، پرتاب کننده باید ظرف ۳ ثانیه پرتاب را انجام دهد.

جرائمه

۱۵-۶: تخلفات پرتاب کننده یا هر یک از هم تیمی های او قبل از اجرای پرتاب همانند استقرار ناصحیح یا لمس توپ توسط هر یک از هم تیمی ها ، منجر به اصلاح وضعیت می شود (نگاه کنید به پاراگراف دوم ۱۳:۷)

۱۵-۷: عواقب و نتایج تخلفات به عمل آمده به وسیله پرتاب کننده یا هم تیمی های او (۳-۱: ۱۵) در خلال اجرای یک پرتاب ، در درجه اول به این بستگی دارد که چه پرتابی همراه با علامت سوت برای شروع مجدد بازی خواهد بود .

اساساً ، هر گونه تخلف در خلال اجرای پرتابی که همراه با علامت سوت برای شروع مجدد نباشد ، منجر به اصلاح و تکرار پرتاب همراه با علامت سوت خواهد بود . با این وجود مفهوم آوانتاژ متناسب با قانون ۱۳:۲ در اینجا نیز قابل اجرا می باشد ، در صورتی که تیم پرتاب کننده بلافاصله پس از اجرای ناصحیح پرتاب ، مالکیت توپ را از دست بدهد ، پس از آن پرتاب انجام شده تلقی گردیده و بازی ادامه پیدا می کند .

اساساً ، هر گونه تخلف در خلال اجرای یک پرتاب که همراه با علامت سوت برای شروع مجدد باشد ، باید جریمه شود . در نمونه های ذیل مفاد فوق قابل اجرا می باشد ، اگر پرتاب کننده در خلال اجرای پرتاب ، پرش کند ، توپ را بیش از ۳ ثانیه نگهدارد یا قبل از آنکه توپ از دستش رها شود از وضعیت صحیح استقرار خارج شود همچنین اگر بازیکنان هم تیمی پرتاب کننده پس از سوت داور و قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده ، در موقعیت غیر صحیح قرار بگیرند ، آنگاه این امر نیز قابل اجرا خواهد بود (به استثناء پاراگراف دوم ۱۰:۳) ، در چنین مواردی پرتاب مذکور باطل و یک پرتاب آزاد (۱۳:۱ الف) از محلی که تخلف بوقوع پیوسته به سود تیم مقابل اعلام می شود (علیرغم این نگاه کنید به قانون ۲:۶) . در این شرایط آوانتاژ تحت قانون ۱۳:۲ قابل اجرا می باشد ، به عبارت دیگر اگر قبل از آنکه داوران فرصت مداخله در بازی را پیدا نمایند ، تیم پرتاب کننده مالکیت توپ را از دست بدهد ، آنگاه بازی ادامه خواهد یافت .

۱۵-۸: اساساً ، هر تخلفی که بلافاصله پس از پرتاب ولی مرتبط با آن انجام می شود ، بر اساس تخلف مندرج در پاراگراف دوم ۱۵:۲ ، باید جریمه شود ، به عبارت دیگر پرتاب کننده پس از اجرای پرتاب و قبل از آنکه توپ با دیگر بازیکنان یا با دروازه تماس پیدا کند ، مجدداً آن را لمس نماید ، این می تواند به شکل دریبل یا گرفتن مجدد توپ در فضا و یا پس از گذاشتن توپ بر روی زمین باشد . این عمل به وسیله یک پرتاب آزاد (۱۳:۱ الف) به سود تیم مقابل جریمه می شود . همانند موارد قید شده در پاراگراف سوم ۱۵:۷ ، در اینجا نیز شرط آوانتاژ قابل اجرا می باشد .

۹-۱۵: به استثناء موارد قید شده در در قوانین ۸:۱۴ ، ۹:۱۴ ، پاراگراف دوم ۴:۱۵ و سومین پاراگراف ۵:۱۵ ، بازیکنان دفاعی که در اجرای پرتاب حریف مداخله می نمایند ، از قبیل عدم استقرار اولیه در وضعیت صحیح یا تغییر موقعیت به وضعیت ناصحیح در جریان پرتاب ، باید جریمه شوند . تفاوتی نمی کند که این عمل قبل از اجرای پرتاب یا در خلال اجرای آن باشد (قبل از رها شدن توپ از دست پرتاب کننده) همچنین تفاوتی نمی کند که پرتاب همراه با علامت سوت برای شروع مجدد بازی بوده یا نه . در هر حال موارد فوق باید اجرا گردد ، در این ارتباط قوانین ۱:۱۶ ب و ۳:۱۶ د ، قانون ۷:۸ ج قابل اجرایی باشند .

پرتابی که به لحاظ مداخله مدافع دچار اثرات منفی شود ، اساساً باید تکرار گردد

قانون ۱۶ : جرائم

اخطار

۱۶-۱ : اخطار تنبیه مناسبی است برای :

الف : خطاهائی که باید به صورت پیش رونده جریمه شوند (۱۶:۳ ، با این وجود مقایسه کنید با ۱۶:۳ ب ، ۱۶:۶ د)

ب : رفتار خارج از روحیه ورزشی که باید به صورت پیش رونده جریمه شود (۱۶:۷)

توضیح :

یک بازیکن نباید بیشتر از یک اخطار بگیرد ، و بازیکنان یک تیم در مجموع نباید بیش از ۳ اخطار بگیرند ، پس از آن جرائم حداقل باید ۲- دقیقه تعلیق باشد .

بازیکنی که قبلاً ۲- دقیقه تعلیق شده است ، پس از آن نمی تواند اخطار بگیرد .

مجموعاً در کل بازی نمی توان بیش از یک اخطار به مسئولین یک تیم داد .

۱۶-۲ : داور باید اخطار را با بالا بردن کارت زرد به بازیکن خاطی یا مسئول تیم و به وقت نگهدار/منشی اعلام نماید (علامت دست شماره ۱۳)

تعلیق

۱۶-۳ : تعلیق (۲ دقیقه) تنبیه مناسبی است برای :

الف : برای خطای تعویض ، اگر بازیکن اضافی وارد زمین شود ، یا اگر بازیکنی از منطقه تعویض به صورت غیر قانونی در بازی دخالت کند (۱۶-۵ : ۴ ، ، با این وجود به قانون ۸:۱۰ ب // توجه کنید)

ب : برای تخلفاتی همانند آنچه در ۸:۳ قید گردیده ، اگر یک بازیکن و / یا تیم او قبلاً حداکثر تعداد اخطار را دریافت نموده باشند (نگاه کنید به توضیح ۱۶:۱)

ج : برای تخلفاتی همانند موارد قید شده در ۸:۴

د : برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط یک بازیکن همانند آنچه در قانون ۸:۷ قید شده ، به شرطی که بازیکن و تیم او قبلاً حداکثر تعداد اخطار را دریافت نموده باشند .

ه : برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط یک مسئول تیم همانند آنچه در قانون ۸:۷ قید شده ، به شرطی که مسئولین تیم قبلاً یک اخطار دریافت نموده باشند .

و : برای رفتار خارج از روحیه ورزشی یک بازیکن یا مسئول تیم همانند آنچه در قانون ۸:۸ قید شده باشد

ز : متعاقب دیسکالیفه یک بازیکن یا مسئول تیم (پاراگراف دوم ۱۶:۸ ، با این وجود نگاه کنید به ۱۶:۱۱ ب)

ح : برای رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط بازیکن قبل از شروع مجدد بازی ، پس از آنکه به او ۲-دقیقه تعلیق داده شده است (۱۶:۹ الف)

توضیح :

در مجموع مسئولین یک تیم نمی توانند بیش از یک تعلیق ۲-دقیقه ای بگیرند .

هنگامی که طبق قانون ۱۶:۳ یک تعلیق ۲-دقیقه ای علیه مسئول تیم اعلام می گردد ، این مسئول می تواند در منطقه تعویض باقی بماند و به وظایف خود عمل نماید ، با این وجود نیروی آن تیم در زمین به مدت ۲ دقیقه کاهش می یابد .

۴-۱۶ : پس از اعلام تایم-اوت ، داور به باید صورت واضح ۲-دقیقه تعلیق را با نشان دادن علامت دست مربوطه به بازیکن متخلف یا مسئول تیم ، و به وقت نگهدار/منشی اعلام نماید ، به عبارت دیگر با بالا بردن بازو همراه با دو انگشت باز (علامت دست شماره ۱۴)

۵-۱۶ : تعلیق همواره برای مدت ۲ دقیقه از وقت بازی است ، سومین تعلیق یک بازیکن نیز ، همواره منجر به دیسکالیفه می گردد (۱۶:۶ د)

بازیکن تعلیقی در مدت تعلیق خود حق حضور در بازی را ندارد و تیم او نمی تواند در این مدت به جای او از بازیکن دیگری استفاده نماید .

زمان تعلیق از لحظه علامت سوت داور برای شروع مجدد بازی آغاز می شود .

اگر ۲-دقیقه تعلیق در نیمه اول خاتمه پیدا نکند ، ادامه آن در نیمه دوم بازی خواهد بود . به همین طریق نیز پس از پایان وقت معمول بازی ، ادامه تعلیق در وقت اضافی خواهد بود . عدم اتمام ۲-دقیقه تعلیق در پایان وقت اضافی به این مفهوم است که متناسب با توضیح ۲:۲ ، آن بازیکن برای شرکت در روش تساوی-شکن که از طریق پرتاب های ۷-متر اجرا می شود ، واجد شرایط نیست .

دیسکالیفه

۶-۱۶ : دیسکالیفه تنبیه مناسبی است برای :

الف : برای تخلفات بر طبق ۸:۵ ، ۸:۶

ب : برای رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۸:۹ و رفتار بی نهایت شدید و افراطی تحت قانون ۸:۱۰ به وسیله بازیکن یا مسئول تیم در داخل یا خارج زمین

ج : برای رفتار خارج از روحیه ورزشی یکی از مسئولین تیم تحت قانون ۸:۷ ، پس از آنکه آنها قبلاً در مجموع هم اخطار و هم ۲-دقیقه تعلیق تحت قوانین ۱۶:۱ ب ، ۱۶:۳ ه ، دریافت کرده باشند

د : متعاقب سومین تعلیق یک بازیکن (۱۶:۵)

ه : برای رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن در خلال روش تساوی-شکن که از طریق پرتاب ۷-متر انجام می شود .

۱۶-۷ : پس از اعلام تایم-اوت ، داور باید به صورت واضح دیسکالیفه را با بالا بردن کارت قرمز به بازیکن متخلف یا مسئول تیم ، و به وقت نگهدار/منشی اعلام نماید (علامت دست شماره ۱۳ ، همچنین نگاه کنید به قانون ۱۶:۸)

۱۶-۸ : دیسکالیفه بازیکن یا مسئول تیم همواره برای بقیه مدت باقیمانده بازی است ، بازیکن یا مسئول دیسکالیفه شده باید فوراً زمین بازی و منطقه تعویض را ترک نمایند . این بازیکن یا مسئول پس از ترک محوطه تحت هیچ شرایطی اجازه ارتباط با تیم را ندارد .

دیسکالیفه بازیکن یا مسئول تیم داخل یا خارج زمین در خلال وقت بازی ، همواره با ۲-دقیقه تعلیق برای تیم همراه خواهد بود . این به این مفهوم است که قدرت این تیم در زمین با یک نفر کاهش پیدا می کند (۱۶:۳ و) . با این وجود ، در صورت دیسکالیفه بازیکن در ارتباط با موقعیت شرح داده شده در قانون ۱۶:۹ ، این کاهش قدرت در زمین به مدت ۴ دقیقه خواهد بود .

دیسکالیفه تعداد بازیکنان ، یا مسئولین حاضر تیم را کاهش می دهد (به استثناء موارد ذکر شده در قانون ۱۶:۱۱ ب) با این وجود ، آن تیم می تواند پس از خاتمه تعلیق ، بازیکنان داخل زمین خود را مجدداً افزایش دهد .

همانگونه که در قوانین ۸:۶ ، ۸:۱۰ الف-ب اشاره شده است ، دیسکالیفه تحت این قوانین مستلزم نوشتن گزارش خطاب به مقامات رسمی برای اتخاذ تصمیمات بعدی است . در این قبیل موارد ، سرپرست مسئول تیم و نماینده فنی (نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۷) باید بلافاصله از تصمیم اتخاذ شده آگاه شوند .

به همین منظور ، داور همچنین به وسیله نشان دادن کارت آبی ، پس از بالا آوردن کارت قرمز ، اطلاع رسانی لازم را انجام می دهد .

بیش از یک تخلف در یک موقعیت خاص

۹-۱۶: اگر یک بازیکن یا مسئول تیم مرتکب بیش از یک تخلف به صورت هم زمان یا سلسله وار قبل از شروع مجدد بازی شدند این تخلفات احکام و جریمه های متفاوتی داشته باشند، آن گاه اساساً، فقط یکی از شدید ترین این جریمه ها باید اعلام نمود.

علیرغم این، در موارد استثناء شده ذیل تیم باید به مدت ۴ دقیقه با نیروی کمتری در زمین بازی کند;

الف: اگر بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق گرفته است، قبل از شروع مجدد بازی، مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی شود، آن گاه بازیکن مذکور ۲-دقیقه تعلیق اضافه دریافت می کند (۱۶:۳ از) اگر این تعلیق اضافی، سومین آن باشد، بازیکن مذکور باید دیسکالیفه گردد.

ب: اگر بازیکنی که قبلاً دیسکالیفه شده (مستقیماً یا به علت سومین تعلیق)، قبل از شروع مجدد بازی مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی گردد، آن گاه به تیم یک جریمه اضافی داده می شود که این منجر به کاهش برای ۴ دقیقه می شود (پاراگراف دوم ۱۶:۸)

ج: اگر بازیکنی که قبلاً ۲-دقیقه تعلیق شده است، قبل از شروع مجدد بازی، مرتکب رفتار شدید یا بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی گردد، آن گاه بازیکن مذکور علاوه بر آن دیسکالیفه می شود (۱۶:۶ ب)، این جرائم ترکیبی منجر به ۴-دقیقه کاهش می گردد (پاراگراف دوم ۱۶:۸)

د: اگر بازیکنی که قبلاً دیسکالیفه شده است (مستقیماً یا به علت سومین تعلیق)، قبل از شروع مجدد بازی، مرتکب رفتار شدید یا بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی گردد، آن گاه تیم مذکور یک جریمه اضافی می گیرد به نحوی که این کاهش برای ۴ دقیقه خواهد بود (پاراگراف دوم ۱۶:۸).

تخلف در خلال وقت بازی

۱۰-۱۶: برای اعمالی که در خلال وقت بازی اتفاق می افتد، جرائم باید بر طبق قوانین ۱۶:۱، ۱۶:۳، ۱۶:۶ اعمال شود.

مفهوم "وقت بازی" همه توقف ها، تایم-اوت، تایم-اوت تیمی و علاوه بر آن وقت های اضافی می باشد. در اشکال دیگر تساوی-شکن (به عنوان نمونه پرتاب های ۷-متر) فقط قانون ۱۶:۶ قابل اجرا می باشد.

به این ترتیب هرگونه رفتار خارج از روحیه ورزشی چشمگیر و قابل توجه و یا تکرار آن، مانع ادامه حضور بازیکن در ادامه بازی می شود (نگاه کنید به توضیح قانون ۲:۲)

تخلفات خارج از وقت بازی

۱۱-۱۶ : رفتار خارج از روحیه ورزشی ، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی ، رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی ، یا هرگونه عمل بی پروا و گستاخانه (نگاه کنید به قانون ۱۰-۶: ۸) توسط هر یک از بازیکنان یا مسئول تیم ، که در محوطه مسابقه اما خارج از وقت بازی انجام شود ، باید به شرح ذیل جریمه شود :

قبل از مسابقه :

الف : یک اخطار باید داده شود در موارد رفتار خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۸-۷:

ب : دیسکالیفه بازیکن متخلف یا مسئول در صورتی که عمل آن ها تحت قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ الف به نظر بیاید . اما این تیم می تواند بازی را با ۱۴ بازیکن و ۴ مسئول آغاز نماید ، پاراگراف دوم قانون ۸:۱۶ فقط در موارد تخلف در وقت بازی قابل اجرا می باشد . در نتیجه ، این دیسکالیفه منجر به ۲-دقیقه تعلیق نمی گردد .

چنین جرائمی برای تخلفات قبل از شروع بازی می تواند در هر زمانی در خلال بازی اجرا گردد ، هنگامی که مشخص می شود که فرد متخلف در بازی شرکت نموده است ، آن گاه از لحظه وقوع چنین تخلفی دیگر نمی توان لیست را اصلاح نمود .

پس از مسابقه :

گزارش نوشته می شود

قانون ۱۷ : داوران

۱۷-۱ : دو داور با اختیارات یکسان ، مسئولیت هر بازی را بر عهده دارند . آنها را یک وقت نگهدار و یک منشی کمک و همراهی می کنند .

۱۷-۲ : داوران رفتار و حرکات بازیکنان و مسئولین تیم را از لحظه ورود به محل مسابقه تا زمانی که آنجا را ترک می کنند ، تحت نظارت و کنترل دارند .

۱۷-۳ : مسئولیت بازرسی و کنترل زمین بازی ، دروازه ها و توپ ها قبل از شروع بازی ، بر عهده داوران می باشد ، آنها تصمیم می گیرند که کدام توپ مورد استفاده قرار گیرد (قوانین ۱ ، ۳:۱)

داوران همچنین حضور هر دو تیم با لباس متحدالشکل مناسب را مورد کنترل و تأیید قرار می دهند . آنها بر گه مسابقه و وسائل بازیکنان را کنترل می نمایند . آنها از تعداد مجاز بازیکنان و مسئولین حاضر در منطقه تعویض اطمینان حاصل کرده ، و همچنین هویت و حضور سرپرست مسئول هر یک از تیم ها را کنترل و تأیید می نمایند . هر گونه موارد نقض قانون و تفاوت باید اصلاح گردد . (۲-۱ : ۴ ، ۹-۷ : ۴)

۱۷-۴ : پرتاب سکه توسط یکی از داوران در حضور داور دیگر و " سرپرست مسئول " هر دو تیم یا یک مسئول تیم یا بازیکن (به عنوان مثال کاپیتان تیم) به انتخاب " سرپرست مسئول تیم " انجام می شود .

۱۷-۵ : اساساً مسابقه باید با همان داورانی که شروع شده ، به پایان برسد .

داوران مسئولیت دارند اطمینان حاصل نمایند که بازی بر طبق قوانین و مقررات انجام می شود و آنها باید هر گونه موارد تخلف را جریمه نمایند (با این وجود نگاه کنید به ۱۳:۲ ، ۱۴:۲)

چنانچه یکی از داوران قادر به ادامه بازی نبود ، داور دیگر به تنهایی بازی را ادامه می دهد .

توجه :

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با کاربرد پاراگراف های ۱ و ۳ قانون ۱۷:۵ ، تغییراتی ایجاد نمایند .

۱۷-۶ : اگر هر دو داور برای اعلام خطائی سوت بزنند و هر دو در خصوص تیمی که باید جریمه شود ، هم عقیده باشند ولی در خصوص شدت جریمه نظرات متفاوتی داشته باشند ، آنگاه از بین دو جریمه مذکور ، شدید ترین آن اجرا می شود .

۱۷-۷ : اگر هر دو داور برای اعلام خطا سوت بزنند ، یا توپ از زمین خارج شده باشد ، و دو داور نشان دهند که نظریات متفاوتی در خصوص تیم صاحب توپ دارند ، آن گاه تصمیم مشترکی که داوران پس از

مشورت با یکدیگر اتخاذ می نمایند ، قابل اجرا است . اگر آن ها نتوانند به یک تصمیم مشترک برسند ، آن گاه نظر داور زمین اجرا می شود .

در این شرایط تایم-اوت الزامی است . در ادامه مشورت بین داوران ، آنها با علائم دست واضح و روشن و با علامت سوت بازی را مجدداً شروع می نمایند . (۱۵:۵ ، ۵۲:۸)

۱۷-۸: هر دو داور در خصوص کنترل و حفظ امتیازات مسئولیت دارند .

۱۷-۹: هر دو داور برای کنترل وقت بازی مسئولیت دارند . در صورت بروز هر گونه اختلاف در خصوص صحت وقت ، داوران به یک تصمیم مشترک می رسند (همچنین نگاه کنید به ۲:۳) .

توجه:

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با کاربرد قوانین ۱۷:۸ ، ۱۷:۹ ، تغییراتی ایجاد نمایند .

۱۷-۱۰: داوران مسئولیت دارند مطمئن شوند که در پایان بازی برگه مسابقه به درستی تکمیل شده باشد

دیسکالیفه های از نوع موارد اشاره شده در قوانین ۸:۶ ، ۸:۱۰ باید در برگ مسابقه توضیح داده شود

۱۷-۱۱: تصمیمات داوران یا نمایندگان فنی که بر اساس مشاهده حقایق یا قضاوت آنها اتخاذ می گردد ، جنبه قطعی و نهائی دارد .

فقط علیه تصمیماتی که در خلال بازی منطبق با قوانین و مقررات نباشد ، می توان درخواست تجدید نظر و رسیدگی نمود ، در جریان بازی فقط "سرپرست مسول تیم " مربوطه می تواند داوران را مورد خطاب قرار دهد .

۱۷-۱۲: داوران حق دارند که بازی را به صورت موقت یا دائم تعلیق نمایند .

قبل از تصمیم به تعلیق دائم بازی ، باید برای ادامه آن هر گونه تلاشی به عمل آید .

۱۷-۱۳: برای داوران در درجه اول لباس مشکی در نظر گرفته شده است

۱۷-۱۴: داوران و نمایندگان فنی ممکن است از تجهیزات الکترونیکی به منظور ارتباطات داخلی استفاده نمایند . قوانین مربوط به استفاده از این تجهیزات توسط فدراسیون مربوطه تدوین می گردد .

قانون ۱۸ : وقت نگهدار و منشی

۱-۱۸ : اساساً ، وقت نگهدار مسئولیت اصلی کنترل زمان بازی ، تایم-اوت ها ، و زمان تعلیق برای بازیکنان تعلیقی را بر عهده دارد .

منشی مسئولیت اصلی کنترل لیست بازیکنان ، برگه مسابقه ، ورود بازیکنانی که پس از شروع بازی می رسند و ورود بازیکنانی که واجد شرایط بازی نیستند ، را بر عهده دارد

وظایف دیگر ، همانند تعداد بازیکنان و مسئولین تیم در منطقه تعویض ، ورود و خروج بازیکنان تعویضی ، همچنین شمارش تعداد حملات (این تصمیم بر اساس مشاهده خود "منشی یا وقت نگهدار" از حقایق است) پس از خدمات پزشکی که در زمین بازی به بازیکن مصدوم داده می شود ، به عنوان مسئولیت های مشترک نامبردگان محسوب می گردد .

عموماً ، فقط وقت نگهدار (و در شرایط مناسب نماینده فنی از فدراسیون ذیربط) در شرایطی که ضرورت داشته باشد ، باید بازی را متوقف نماید .

همچنین نگاه کنید به توضیحات پیرامون قوانین بازی شماره ۷ ، راجع به روش مناسب دخالت وقت نگهدار و منشی هنگامی که برخی از مسئولیت های خود را که در بالا اشاره شده است ، را انجام می دهند

۲-۱۸ : اگر استفاده از تابلوی عمومی مجهز به ساعت امکان پذیر نباشد ، آن گاه وقت نگهدار زمان گذشته و وقت باقیمانده از بازی علی الخصوص در ادامه تیم-اوت را باید به "سرپرست مسئول" هر یک از تیم ها اطلاع رسانی نماید

اگر استفاده از تابلوی عمومی مجهز به ساعت و علامت پایانی خودکار امکان پذیر نبود ، وقت نگهدار مسئولیت اعلام علامت پایانی در پایان نیمه اول و پایان بازی را بر عهده دارد (نگاه کنید به ۲:۳)

اگر تابلوی عمومی قابلیت نشان دادن وقت تعلیق را نداشته باشد (حداقل ۳ مورد برای هر تیم در مسابقات فدراسیون بین المللی هندبال) ، وقت نگهدار باید زمان خاتمه هر تعلیق به همراه شماره بازیکن را به وسیله یک کارت بر روی میز وقت نگهدار نشان دهد .

علائم دست

هنگامی که پرتاب-اوت یا پرتاب آزاد اعلام می شود ، داوران باید بلافاصله جهت پرتاب را با استفاده از علائم ۷ یا ۹ نشان دهند .

پس از آن در صورت لزوم برای آگاهی از هر گونه جریمه شخصی ، علائم دست مناسب باید اعلام شود (علائم ۱۳، ۱۴)

اگر به نظر بیاید که بیان دلیل اعلام پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر مفید و سودمند باشد ، آن گاه یکی از علائم دست مربوطه ۶-۱ و ۱۱ برای آگاهی نشان داده می شود . به هر حال در شرایطی که که یک پرتاب آزاد به علت بازی غیر فعال بدون نشان دادن علامت دست شماره ۱۷ اعلام شود ، آن گاه نشان دادن علامت دست شماره ۱۱ الزامی می باشد .

علائم دست شماره ۱۲، ۱۵ و ۱۶ در موقعیت هایی که شامل حال آنها می شود ، اجباری و الزامی است .

علائم دست شماره ۸، ۱۰ و ۱۷ در صورت لزوم توسط داوران استفاده می شود .

لیست علائم دست :

شماره علامت دست	شرح علامت دست	شماره صفحه
۱	ورود به محوطه دروازه	۵۷
۲	دو بار بازی کردن با توپ (دبل)	۵۷
۳	گام های اضافه همراه با توپ (رانینگ) یا نگهداشتن توپ بیش از ۳ ثانیه	۵۸
۴	محدود کردن ، نگهداشتن و یا هل دادن	۵۸
۵	ضربه زدن	۵۹
۶	خطای حمله	۵۹
۷	پرتاب اوت - جهت	۶۰
۸	پرتاب دروازه بان	۶۰
۹	پرتاب آزاد - جهت	۶۱
۱۰	رعایت فاصله ۳ متر	۶۱
۱۱	بازی غیر فعال	۶۲
۱۲	گل	۶۲
۱۳	احضار (زرد) دیسکالیفه (قرمز) اعلام گزارش (آبی)	۶۳
۱۴	تعلیق (۲ دقیقه)	۶۳
۱۵	تایم - اوت	۶۴
۱۶	اجازه ورود به دو نفر (واجد شرایط) برای ورود به زمین در خلال تایم-اوت	۶۴
۱۷	علامت هشدار برای بازی غیر فعال	۶۵

۱- ورود به محوطه دروازه

۲ - دو بار بازی کردن با توپ (دریل غیر قانونی)

۳ - گام های اضافی یا نگهداشتن توپ

بیش از ۳ ثانیه

۴ - محدود کردن ، نگهداشتن یا هل دادن

۵- ضربه زدن

۶- خطای حمله (شارژینگ)

۷- پرتاب - اوت (جهت)

۸- پرتاب دروازه بان

۹- پرتاب آزاد (جهت)

۱۰- رعایت فاصله ۳ متر

۱۱- بازی غیر فعال

۱۲- اعلام گل

۱۳- زرد (اخطار) ، قرمز (دیسکالیفه)

آبی (اعلام گزارش)

۱۴- تعلیق (۲ دقیقه)

۱۵ - تایم - اوت

۱۶ - اجازه به دو نفر (واجد شرایط) برای

ورود به زمین در خلال تایم-اوت

۱۷ - علامت هشدار برای بازی غیر فعال

**International
Handball
Federation**

فدراسیون بین المللی هندبال

Rules of the Game

Indoor Handball

توضیحات پیرامون قوانین بازی

فهرست مندرجات توضیحات پیرامون قوانین بازی

ردیف	توضیح	شماره صفحه
۱	اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی (۶-۴ : ۲)	۶۸
۲	تایم - اوت (۸ : ۲)	۶۹
۳	تایم - اوت تیمی (۱۰ : ۲)	۷۰-۷۱
۴	بازی غیر فعال (۱۱-۱۲ : ۷)	۷۲-۷۶
۵	پرتاب شروع (۳ : ۱۰)	۷۷
۶	تعریف "شانس مسلم گل" (۱ : ۱۴)	۷۸
۷	توقف بازی توسط وقت نگهدار یا نماینده فنی (۱ : ۱۸)	۷۹-۸۰
۸	بازیکن مصدوم (۱۱ : ۴)	۸۱

۱- اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی

در موارد متعددی، تیمی که پس از پایان وقت بازی دارای فرصتی جهت اجرای پرتاب آزاد می شود، واقعاً علاقه ای به تلاش برای کسب یک گل ندارد، یا نتیجه بازی قبلاً مشخص شده است و یا محل اجرای پرتاب آزاد از دروازه حریف فاصله زیادی دارد. هر چند که مقررات فنی تأکید بر اجرای پرتاب آزاد دارد، ولی اگر بازیکن که در وضعیت نسبتاً صحیح مستقر شده است، به سادگی توپ را رها کند یا به داوران بدهد، داوران باید درایت و تدبیر از خود نشان دهند و پرتاب را اجرا شده تلقی نمایند.

در موقعیت هایی که واضح و مشخص است تیم تصمیم دارد برای کسب یک گل تلاش نماید، برای ایجاد تعادل بین واگذاری این فرصت (هر چند بسیار جزئی باشد) و ایجاد اطمینان که این موقعیت به علت وقت کم کیفیت خود را از دست نمی دهد و به نمایش طولانی و ناامید کننده تبدیل نمی شود، داوران باید تلاش نمایند (۴:۵، ۱۳:۷)

همچنین داوران باید در قبال تخلفاتی که توسط هر دو تیم انجام می شود و قابلیت جریمه دارد، حساسیت و هوشیاری زیادی از خود نشان دهند. تخلفات مداوم و مستمر مدافعین باید جریمه شود (۴:۱۵، ۹:۱۵، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د)، علاوه بر آن، همچنین در خصوص بازیکنان مهاجم که در خلال اجرای پرتاب مرتکب تخلف از قوانین می شوند، به عنوان نمونه یک یا تعدادی از بازیکنان پس از سوت ولی قبل از اجرای پرتاب، خط پرتاب آزاد را قطع نمایند (پاراگراف سوم ۱۳:۷) یا پرتاب کننده هنگام اجرای پرتاب، حرکت یا پرش نماید (۱۵:۱، ۲:۱۵، ۳:۱۵).

این بسیار حائز اهمیت است که اجازه داده نشود گلی به صورت غیر قانونی به ثمر برسد.

۲-تایم-اوت (۲:۸)

به غیر از موارد ذکر شده در قانون ۲:۸ مبنی بر این که در چه موقعیت هایی تایم -اوت الزامی است ، داوران باید آمادگی داشته باشند تا در صورت نیاز و در موقعیت های دیگر نیز تایم-اوت اعلام نمایند . در برخی موقعیت ها تایم-اوت الزامی نمی باشد ، اما با این حال در موقعیت های عادی ذیل نیز تایم-اوت اعلام می شود :

الف : وجود عوامل خارجی در زمین به عنوان نمونه ، هنگامی که زمین باید خشک شود
ب : هنگامیکه به نظر بیاید که بازیکن مصدوم شده است

ج : یک تیم به صورت واضح و آشکار ائتلاف وقت نماید ، به عنوان نمونه ، هنگامی که آن تیم در اجرای یک پرتاب رسمی تاخیر نماید ، یا هنگامی که یک بازیکن توپ را رها نکند یا به فاصله دور پرتاب نماید

د : اگر توپ با سقف یا تجهیزات بالای زمین برخورد نماید (۱۱:۱) و توپ به علت برخورد با سقف از محلی که منجر به پرتاب-اوت شده است ، منحرف و دور گردد ، وقوع یک تاخیر غیر معمول

ه : تعویض یک بازیکن زمین با دروازه بان به منظور اجرای پرتاب دروازه بان

هنگامی که در موقعیت های ذکر شده و دیگر موقعیت ها ، مشخص شد که نیاز به اعلام یک تایم-اوت است ، داوران در درجه اول باید در نظر داشته باشند که توقف بازی بدون اعلام تایم-اوت ممکن است یک ضرر غیر عادلانه برای یکی از تیم ها ایجاد نماید . به عنوان مثال اگر تیمی با استفاده از مسائل کاملاً واضح حاشیه ای در بازی تاخیر ایجاد نماید ، پس ممکن است در خلال توقف های کوتاه بازی جهت خشک کردن زمین ، اعلام تایم-اوت ضروری نباشد ، به صورت مشابه اگر تیمی که بنا به دلایلی از عدم اعلام تایم-اوت ممکن است دچار زیانی گردد ، در حالی که خود آن تیم مرتکب تاخیر یا ائتلاف وقت شده باشد ، آنگاه بدیهی است که دلیلی برای اعلام تایم-اوت وجود ندارد .

یکی دیگر از عوامل قابل اهمیت در توقف بازی که باید مورد ملاحظه قرار گیرد ، تخمین و برآورد مدت توقف بازی به علت مصدومیت است که معمولاً مشکل می باشد ، بنا بر این در این شرایط اعلام تایم-اوت مطمئن تر می باشد ، بر خلاف آن ، داوران نباید برای خروج توپ از زمین سریعاً اعلام تایم-اوت نمایند . در این قبیل موارد معمولاً توپ بلافاصله به زمین بازگردانیده شده و آماده بازی می شود ، در غیر این صورت ، داوران باید بر روی آوردن توپ ذخیره به بازی تمرکز نمایند (۳:۴) . صراحتاً باید گفت که در این قبیل موارد اعلام تایم-اوت غیر ضروری می باشد .

الزام به گرفتن تایم-اوت هنگام اعلام یک پرتاب ۷-متر متفی شده است ، البته بنا به تشخیص و در صورت لزوم در ارتباط با برخی موارد ذکر شده فوق ، می توان تایم-اوت اعلام نمود ، این تایم-اوت می تواند در موقعیت هایی باشد که یک تیم آشکارا در پرتاب تاخیر ایجاد می نماید ، از جمله از طریق تعویض دروازه بان یا پرتاب کننده

۳-تایم-اوت تیمی (۲:۱۰)

هر تیم حق دارد در هر نیمه از وقت عادی بازی از یک تایم-اوت تیمی استفاده نماید (اما این شامل وقت های اضافی نمی شود)

تیمی که در نظر دارد درخواست تایم اوت تیمی نماید توسط مسئول تیم باید کارت سبز را روی میز مقابل وقت نگهدار قرار دهد . ابعاد کارت سبز ۲۰*۱۵ سانتی متر است و حرف " T " باید به صورت درشت هر دو طرف آن نوشته شود .

یک تیم فقط زمانی می تواند درخواست تایم-اوت تیمی نماید که توپ در مالکیت او باشد (هنگامی که توپ در بازی است یا در خلال توقف) . به شرطی که تا قبل از اینکه وقت نگهدار فرصت سوت زدن پیدا کند ، تیم مالکیت توپ را از دست ندهد (در این صورت کارت سبز باید به تیم مذکور عودت داده شود) ، بلافاصله تایم - اوت تیمی به آن تیم واگذار می شود .

سپس وقت نگهدار به وسیله سوت بازی را متوقف کرده ، و ساعت بازی را متوقف می سازد (۲:۹) ، او علامت دست برای تایم-اوت را نشان می دهد (شماره ۱۵) و به وسیله دست کشیده تیم درخواست کننده تایم-اوت تیمی را نشان می دهد .

کارت سبز بر روی میز و در سمت تیمی که درخواست تایم -اوت تیمی کرده قرار گرفته و تا پایان تایم-اوت همانجا باقی می ماند .

داوران تایم-اوت تیمی را مورد تأیید قرار داده و وقت نگهدار ساعت جداگانه ای را برای کنترل وقت تایم-اوت تیمی به جریان می اندازد . منشی زمان تایم-اوت تیمی را برای تیمی که آن را درخواست کرده است در برگ مسابقه درج می نماید .

در خلال تایم-اوت تیمی بازیکنان و مسئولین تیم در محوطه تعویض خود ، چه در زمین یا در محوطه تعویض ، باقی می مانند . داوران در مرکز زمین مستقر می شوند ، اما یک نفر از آنها می تواند خیلی کوتاه برای مشورت به سمت میز وقت نگهدار برود .

به منظور اعمال جرائم تحت قانون ۱۶ ، تایم-اوت تیمی به عنوان بخشی از جریان بازی محسوب می شود (۱۶:۱۰) ، همچنین هرگونه رفتار خارج از روحیه ورزشی و دیگر تخلفات به صورت معمول جریمه می شوند . این موضوع ارتباطی به این ندارد که بازیکن /مسئول تیم داخل یا خارج از زمین باشد ، متناسب با تخلفات ، می توان تحت قوانین ۱-۱۶ ، ۹-۱۶ برای رفتار خارج از روحیه ورزشی (۱۰-۷:۸) یا برای عملی تعمدی و گستاخانه تحت قانون ۸:۶ ب اخطار ، تعلیق یا دیسکالیفه اعلام نمود .

پس از ۵۰ ثانیه وقت نگهدار ، با علامت سوت اعلام می کند که بازی ظرف ۱۰ ثانیه آینده ادامه پیدا خواهد کرد .

تیمها باید آماده باشند تا به محض خاتمه تایم-اوت تیمی ، بازی را ادامه دهند . شروع مجدد بازی به وسیله پرتابی متناسب با موقعیت ، در هنگام پذیرش تایم-اوت تیمی یا اگر توپ در جریان بازی بوده ، با پرتاب آزاد برای تیم درخواست کننده تایم-اوت تیمی از محلی که توپ در هنگام توقف بازی قرار داشته است ، انجام خواهد شد .

هنگامی که داور سوت خود را به صدا در آورد ، وقت نگهدار وقت بازی را به جریان می اندازد .

توجه :

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه ، حق دارند در ارتباط با "توجه" ذیل قانون ۲:۲ تغییراتی ایجاد نمایند ، هر تیم حق دارد سه تایم-اوت تیمی در خلال وقت عادی مسابقه و اما نه در وقت اضافی دریافت نماید ، بیش از دو تایم-اوت تیمی در هر نیمه وقت معمول بازی نمی تواند واگذار شود . بین دو تایم-اوت تیمی یک تیم ، تیم مقابل باید حداقل یک بار صاحب توپ شود ، ۳ کارت سبز به ترتیب با شماره های ۱، ۲، ۳ برای هر تیم باید در دسترس باشد .

تیمها در نیمه اول بازی کارت های شماره " ۱ " و " ۲ " را دریافت می نمایند و در صورتی که در نیمه اول بیشتر از یک تایم-اوت تیمی استفاده نکرده باشند کارت های شماره " ۲ " و شماره " ۳ " را در نیمه دوم دریافت می نمایند . در مواردی که آنها در نیمه اول دو تایم-اوت تیمی گرفته باشند ، فقط کارت شماره " ۳ " به آنها واگذار می شود

در ۵ دقیقه پایانی وقت معمول بازی ، فقط یک تایم-اوت تیمی برای هر تیم مجاز می باشد

۴- بازی غیر فعال (۱۲-۱۱: ۷)

الف: رهنمود های کلی

اجرای قانون در ارتباط با بازی غیر فعال ، به منظور ممانعت از روش های غیر جذاب و ایجاد تأخیر عمدی در بازی می باشد . این مستلزم آن است که داوران در سراسر بازی مصرا نه روش های بازی غیر فعال را تشخیص داده و در ارتباط با آن قضاوت کنند .

روش های بازی غیر فعال می تواند در کلیه مراحل حمله تیم بوجود آید ، به عنوان نمونه هنگامی که توپ در حال حرکت در زمین است ، در خلال یک تدارک -حمله ، یا مراحل نهایی حمله روش های مختلف بازی غیر فعال به صورت مکرر در موقعیت های ذیل می تواند مورد استفاده قرار گیرد :

- تیم با اعمال روشهای محدود ، بازی را به سمت پایان هدایت نماید
- تیم بازیکن تعلیقی داشته باشد
- وقتی که توانائی حریف زیاد باشد بخصوص در دفاع

ب: بکار گیری علامت هشدار

علامت هشدار بخصوص در موقعیت های ذیل باید نشان داده شود :

ب ۱: علامت هشدار هنگامی که یک تعویض به کندی در حال انجام است یا هنگامی که توپ به آهستگی در زمین در حال حرکت است

- بازیکنان حدود مرکز زمین ایستاده اند و منتظر تکمیل تعویض می باشند

- یک بازیکن تاخیر ایجاد می کند ، در اجرای پرتاب آزاد (با تظاهر به ندانستن محل صحیح پرتاب) ، پرتاب-شروع (برگشت کند و آهسته توپ توسط دروازه بان ، به وسیله یک پاس غیر مستقیم به مرکز زمین ، یا به وسیله راه رفتن آهسته همراه با توپ به مرکز زمین) پرتاب دروازه بان یا پرتاب-اوت ، در حالی که تیم مذکور قبلاً برای اتخاذ چنین روش های تاخیری هشدار دریافت نموده است

-بازیکن در حالیکه ایستاده است ، مرتباً توپ را به زمین می زند

-برگرداندن توپ به نیمه زمین خودی در حالی که تیم حریف هیچ گونه فشاری را وارد نمی کند

ب ۲: علامت هشدار در ارتباط با یک تعویض با تاخیر در خلال تدارک -حمله

نشانه های شاخص آن عبارتند از :

- کلیه بازیکنان قبلاً در وضعیت حمله مربوط به خود قرار گرفته اند
- تیم تدارک -حمله را با استفاده از یک سری پاسکاری آغاز نموده است
- تا قبل از این مرحله تیم تعویض را انجام نداده است

توضیح :

تیمی که برای یک ضد -حمله سریع از نیمه زمین خودی تلاش می کند ، اما پس از آنکه به نیمه زمین حریف رسید نمی تواند بلافاصله یک فرصت گل به دست آورد ، آن گاه باید اجازه داد در این مقطع و به سرعت تعویض بازیکنان انجام شود .

ب ۳: در خلال تدارک -حمله بیش از حد طولانی

اساساً یک تیم همواره مجاز است که قبل از انجام هر گونه عملیات حمله با هدفی مشخص ، به وسیله یک سری پاسکاری تدارک -حمله لازم را ببیند .

نشانه های واضح و آشکار تدارک -حمله بیش از حد طولانی عبارتند از :

-حمله تیم به هیچ حمله هدف داری منجر نشود

توضیح :

یک حمله هدف دار هنگامی بوجود می آید که منحصراً تیم صاحب توپ با استفاده از روش های تاکتیکی مختلف در جهت به دست آوردن موقعیت های مناسب در مقابل مدافعین می باشد یا هنگامی که شیوه حمله خود را در مقایسه با تدارک -حمله گسترش می دهد .

-بازیکنان در حالی که همچنان ایستاده اند یا از دروازه دور می شوند به دفعات توپ را دریافت

می نمایند .

- بازیکنان در حالیکه همچنان ایستاده اند ، مکرراً توپ را به زمین می زنند .

- بازیکن مهاجم هنگامی که با حریف روبرو می شود ، از مقابله با او پرهیز کرده و در انتظار توقف بازی

از سوی داور می شود یا در مقابل مدافع از آوانتاژ موقعیت ایجاد شده استفاده نکند .

- اقدامات دفاعی موثر حریف : روش های فعال دفاعی حریف که مانع از گسترش حمله مهاجمین شود،

زیرا مدافعان حرکات توپ و مسیر بازیکنان مهاجم را مسدود می کنند

-یک معیار خاص برای تشخیص تدارک -حمله بیش از حد طولانی ، هنگامی است که تیم حمله هیچگونه

گسترش آشکاری در فرصت های حاصل از تدارک -حمله برای رسیدن به گل ایجاد ننماید .

ج : چگونه باید از علامت هشدار استفاده کرد

اگر داور (داور زمین یا داور خط - دروازه) وقوع بازی غیر فعال را تشخیص داد ، او دست خود را بالا می

آورد (علامت دست شماره ۱۷) تا اعلام نماید که بنا بر تشخیص داوران ، تیم صاحب توپ هیچگونه تلاشی

جهت ایجاد فرصت گل زدن به عمل نمی آورد . داور دیگر نیز باید علامت هشدار را نشان دهد .

علامت هشدار مبین آن است که تیم صاحب توپ هیچگونه تلاشی جهت ایجاد یک فرصت گل به عمل

نمی آورد و یا اینکه به دفعات در شروع مجدد بازی تاخیر ایجاد می کند

علامت هشدار ادامه خواهد یافت تا زمانی که :

-حمله خاتمه یابد ، یا

-علامت هشدار از اعتبار خارج شود (توضیحات ذیل را ببینید)

یک حمله از زمانی آغاز می شود که تیم مالکیت توپ را به دست آورد و هنگامی که یک گل به ثمر می رساند و یا مالکیت توپ را از دست می دهد ، خاتمه پیدا می کند .

علامت هشدار به صورت معمول برای زمان باقیمانده یک حمله بکار می رود . با این وجود در جریان یک دور از حمله ، در دو موقعیت ، تشخیص بازی غیر فعال خاتمه یافته و بلافاصله علامت هشدار باید متوقف شده و دست پایین آورده شود :

۱- تیم صاحب توپ به سمت دروازه شوت کند و توپ به وسیله دروازه یا دروازه بان برگشت داده شود و مستقیماً در اختیار تیم مهاجم قرار گیرد یا نتیجه آن پرتاب-اوت برای همان تیم باشد .
۲ -بازیکن یا مسئول تیم دفاعی به سبب خطا یا رفتار خارج از روحیه ورزشی تحت قانون ۱۶ ، جریمه شخصی بگیرد .

در هر دو موقعیت فوق، به تیم صاحب توپ باید اجازه داد یک تدارک-حمله جدید را اتخاذ نماید .

د : پس از نشان دادن علامت هشدار

پس از نشان دادن علامت هشدار ، داوران باید به تیم صاحب توپ اجازه دهند که در عملکرد خود تغییراتی به وجود آورند . در این ارتباط ، سطح مهارت در سنین متفاوت و طبقه بندی کارایی باید در نظر گرفته شود .

بنا بر این تیم هشدار گیرنده باید اجازه پیدا کند تا احتمال یک حمله هدفدار به سمت دروازه را تدارک ببیند .

چنانچه تیمی که صاحب توپ است هیچ گونه تلاش آشکاری جهت ایجاد موقعیت برای شوت به سمت دروازه به عمل نیاورد (نگاه کنید به ضوابط -تصمیم گیری ۵ د ، ۲۵) ، نهایتاً اگر پس از ۶ پاس هیچ شوتی به سمت دروازه اجرا نشود ، آنگاه یکی از داوران تشخیص می دهد که این بازی غیر فعال است (۱۱-۱۲:۷) .

اعمال زیر به عنوان پاس منظور نمی گردد :

- اگر پاس ارسال شده به سبب تخلف بازیکن دفاعی ، قابل کنترل نباشد

- اگر پاس ارسال شده ، به سبب دخالت بازیکن دفاعی از خط کناری یا خط بیرونی دروازه به خارج زمین برود .

-اگر پاس ارسال شده ، توسط مدافع مسدود شود .

ضوابط تصمیم-گیری پس از نشان دادن علامت هشدار

د ۱ : تیم مهاجم

-هیچ افزایش اشکاری در سرعت ایجاد نمی نماید

-هیچ اقدام هدفمندی به سمت دروازه وجود ندارد

-در حرکات تک به تک هیچگونه مزیتی به دست نمی آورد

-ایجاد تاخیر هنگام بازی با توپ (به عنوان نمونه هنگامی که مسیرهای عبور پاس توسط تیم دفاعی مسدود شده است)

د ۲ : تیم مدافع

-تیم مدافع از طریق روش های دفاعی فعال و صحیح در جهت کاهش فرصت های حمله تیم مهاجم یا ممانعت از حمله هدفمند تیم مذکور تلاش می کند .

-چنانچه تیم دفاعی تلاش کند که از طریق ارتکاب تخلفاتی تحت قانون ۸:۳ ، به دنبال متوقف نمودن پاس های تیم حمله کننده باشد ، این رفتار قطعاً به صورت پیش رونده جریمه می گردد .

د ۳ : نکاتی در ارتباط با حداکثر پاس ها

د ۳ الف : قبل از انجام پاس ششم

-اگر داوران ، یک پرتاب آزاد یا پرتاب-اوت برای تیم مهاجم اعلام نمایند در حالیکه قبلاً علامت هشدار را نشان داده باشند ، این موجب قطع شمارش پاس ها نخواهد شد .

-به صورت مشابه ، اگر یک پاس یا شوت به سمت دروازه توسط بازیکن زمین تیم دفاعی مسدود شد و توپ مجدداً به تیم مهاجم برگشت (حتی به عنوان پرتاب دروازه بان) ، این موجب قطع شمارش پاس ها نخواهد شد .

د ۳ ب : پس از انجام پاس ششم

-اگر یک پرتاب آزاد ، پرتاب-اوت (یا پرتاب دروازه بان) پس از ششمین پاس برای تیم مهاجم اعلام شود ، آن تیم فرصت دارد از یک پاس اضافی برای خاتمه حمله خود استفاده نماید .

- به صورت مشابه اگر پرتاب انجام شده پس از ششمین پاس توسط تیم دفاعی مسدود شود و توپ مستقیماً به تیم مهاجم برسد یا از خط کناری یا خط بیرونی دروازه عبور نماید ، در چنین موقعیتی ، تیم مهاجم می تواند حمله را با یک پاس اضافی خاتمه دهد .

ه : ضمیمه

نشانه های کاهش سرعت

- حرکت در عرض و نه در عمق به سمت دروازه
- دویدن مکرر و مورب مقابل مدافعین بدون اعمال هر گونه فشاری بر آنها
- هیچگونه حرکتی در عمق انجام نمی شود ، از قبیل مقابله با حریف به صورت تک به تک یا پاس دادن توپ به بازیکنان بین خط محوطه -دروازه و خط منطقه پرتاب آزاد
- تکرار پاس کاری بین دو بازیکن بدون گسترش واضح فرصت ها یا حمله به سمت دروازه
- پاسکاری با همه موقعیت ها ، از جمله (بازیکن گوش ، خط زن و بغل ها) بدون هرگونه گسترش آشکار حمله یا اقدامی به سمت دروازه

نشانه های مقابله تک به تک بدون کسب هرگونه امتیاز

- عمل تک به تک در موقعیتی که که مسلماً فضایی برای نفوذ وجود ندارد (چند بازیکن حریف فضای عبور را سد کرده اند)
- عمل تک به تک بدون هر گونه هدفی برای نفوذ به سمت دروازه
- عمل تک به تک صرفاً به قصد بدست آوردن یک پرتاب آزاد (یک بازیکن خود را گیر بیندازد یا عمداً تک به تک را خاتمه دهد حتی اگر احتمال نفوذ به سمت دروازه وجود داشته باشد)

نشانه های روش های دفاعی فعال بر طبق قوانین

- سعی و تلاش برای عدم ارتکاب خطا ، به منظور ممانعت از توقف بازی
- مسدود کردن مسیر مهاجم ، احتمالاً با دو مدافع
- حرکت به سمت جلو به منظور سد کردن مسیر پاسکاری
- حرکت رو به جلو مدافعین برای به عقب راندن و عقب نشینی مهاجمین در زمین
- وادار کردن مهاجمان برای پاس دادن توپ به سمت عقب در موقعیت های بی ضرر

۵: پرتاب شروع (۱۰:۳)

به عنوان یک دستورالعمل کلیدی برای تفسیر قانون ۱۰:۳، داوران باید در ذهن خود داشته باشند که تیم ها را برای بهره گیری از یک پرتاب-شروع سریع تشویق نمایند. این به این مفهوم است داوران باید از موشکافی اجتناب نمایند و نباید جهت مداخله در پی فرصت بگردند یا آنکه تیمی را که برای یک پرتاب-شروع سریع تلاش می کند، جریمه نمایند.

به عنوان مثال، داوران باید از عواملی که مانع آمادگی آنها در جهت کنترل سریع موقعیت بازیکنان همانند یادداشت برداری و دیگر طرق مداخله می شود، اجتناب و دوری نمایند. داور زمین باید آماده باشد بمحض اینکه پرتاب کننده به وضعیت صحیح رسید، سوت بزند، با فرض بر اینکه نیاز آشکاری برای اصلاح وضعیت دیگر بازیکنان وجود ندارد. داوران همچنین باید به خاطر داشته باشند که هم تیمی های پرتاب کننده بلافاصله پس از به صدا درآمدن صدای سوت، می توانند از خط میانی عبور نمایند (این یک استثناء در اصول اساسی اجرای پرتاب های رسمی است)

اگر چه قانون قید نموده که پرتاب کننده باید در محدوده ۱/۵ متری نقطه مرکزی خط میانی اجرا شود، ولی داوران نباید در خصوص محل دقیق پرتاب و سانتی مترها حساسیت زیادی از خود نشان دهند. نکته مهم این است که باید از ایجاد حس بی عدالتی، عدم اطمینان و تردید برای تیم حریف در ارتباط با زمان و محل اجرای پرتاب اجتناب نمود.

علاوه بر این، اغلب زمین ها فاقد نقطه مرکزی مشخصی می باشند، و حتی برخی زمین ها به خاطر وجود آگهی های تبلیغاتی خط میانی مشخصی ندارند و در این شرایط هم پرتاب کننده و هم داور باید به صورت واضح وضعیت صحیح را تخمین بزنند و هرگونه اصرار بر روی محل دقیق پرتاب، غیر واقعی و نادرست است.

۶: تعریف " شانس مسلم گل " (۱۴:۱)

منظور از قانون ۱۴:۱ ، شانس مسلم گل هنگامی است که :

الف : بازیکن در حالی که کنترل بدن خود و توپ را دارد پشت خط محوطه - دروازه تیم مقابل یک فرصت مناسب برای شوت به سمت دروازه دارد ، بدون آنکه هیچکدام از بازیکنان حریف بتوانند به روش های قانونی مانع شوت او بشوند .

همچنین این موضوع قابل اجرا می باشد ، هنگامی که بازیکن هنوز توپ را دریافت نکرده است اما آماده است که بلافاصله توپ را دریافت نماید و حریف در موقعیتی نیست که بتواند با روش های قانونی مانع رسیدن توپ به او شود .

ب : بازیکنی که کنترل توپ و بدن خود را دارد در حال دویدن (یا زمین زدن توپ ، دریبل) در یک ضد -حمله به سمت دروازه بان در حرکت است ، بدون آنکه هیچکدام از بازیکنان تیم مقابل بتوانند مقابل او بایند و ضد -حمله را متوقف نمایند .

همچنین این موضوع قابل اجرا می باشد ، هنگامی که بازیکن هنوز توپ را دریافت نکرده است اما آماده است که بلافاصله توپ را دریافت نماید ، و دروازه بان تیم مقابل در یک برخورد تحت قانون ۸:۵ مانع رسیدن توپ به او می شود ، در این مورد خاص ، وضعیت و موقعیت بازیکنان دفاع هیچگونه تفاوت و اهمیتی ندارد .

ج : دروازه بان محوطه دروازه خود را ترک کرده و بازیکن مقابل همراه با توپ و کنترل بدن خود ، یک موقعیت مسلم و بدون مانع جهت پرتاب توپ به دروازه خالی را دارد .

۷: توقف بازی توسط وقت نگهدار یا نماینده فنی (۱۸:۱)

اگر وقت نگهدار یا نماینده فنی در بازی مداخله نمایند در حالیکه بازی قبلاً متوقف شده است ، پس از آن شروع مجدد بازی با پرتابی متناسب با علت توقف آن خواهد بود .

اگر وقت نگهدار یا نماینده فنی در بازی مداخله نمایند و به این علت بازی متوقف شود در حالی که بازی در جریان بوده است ، پس از آن طبق مقررات ذیل عمل می شود :

الف : خطای تعویض یا ورود غیر قانونی بازیکن به زمین (قوانین ۳-۲:۴ ، ۵:۶)

بدون در نظر گرفتن مفهوم "آوانتاژ" که در قوانین ۱۳:۲ ، ۱۴:۲ قید گردیده ، وقت نگهدار (یا نماینده فنی) باید بلافاصله بازی را متوقف نمایند . اگر به دلیل چنین توقفی در بازی که ناشی از تخلف تیم دفاعی باشد ، یک شانس مسلم گل از بین برود ، آن گاه تحت قانون ۱۴:۱ الف باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود . در دیگر موارد شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد خواهد بود .

بازیکن متخلف متناسب با قانون ۱۶:۳ الف جریمه می شود . با این وجود ، در موارد ورود غیر قانونی تحت قانون ۴:۶ در موارد یک شانس مسلم گل ، آن گاه بازیکن بر طبق قانون ۱۶:۶ ب در ترکیب با قانون ۸:۱۰ ب جریمه می گردد .

ب : توقف بازی به دلایل دیگر ، از جمله رفتار خارج از روحیه ورزشی در منطقه تعویض

۱-مداخله توسط وقت نگهدار

وقت نگهدار باید تا اولین توقف بعدی بازی تامل کند ، پس از آن به داوران اطلاع دهد با این حال ، اگر وقت نگهدار بازی را در حالی متوقف نماید که توپ در جریان بازی است ، آن گاه بازی با پرتاب آزاد توسط تیمی که هنگام توقف بازی مالک توپ بوده ، مجدداً شروع می شود .

اگر توقف بازی به علت تخلف تیم دفاعی باشد ، و در نتیجه آن یک شانس مسلم گل از بین برود ، آن گاه متناسب با قانون ۱۴:۱ الف ، باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود .

(مفاد فوق قابل اجرا است ، اگر وقت نگهدار به علت درخواست تایم-اوت تیمی بازی را متوقف نماید ، و داوران به علت عدم تطابق اعلام درخواست و مالکیت توپ درخواست کننده ، آن را نپذیرند ، اگر در این شرایط به علت توقف بازی یک شانس مسلم گل از بین برود ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر باید اعلام شود)

در شرایطی که داوران تخلفی را خود مشاهده نکرده باشند ، وقت نگهدار حق ندارد پیشنهاد دهد که چه جریمه ای علیه بازیکن یا مسئول تیم اعلام شود . در چنین مواردی آنها فقط می توانند به

صورت غیر رسمی شرایط رامنقل و تذکر دهند. اگر تخلفی تحت قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ اتفاق افتاده باشد، آنها باید گزارش بنویسند.

۲-مداخله توسط نماینده فنی

نماینده های فنی فدراسیون بین المللی هندبال، فدراسیون قاره ای یا فدراسیون ملی، که مسئولیت بازی را بر عهده دارند، در صورت تخلف از قوانین، یا تخلف از مقررات منطقه تعویض حق دارند که در خصوص تصمیمات ممکن به داوران اطلاع رسانی نمایند (به استثناء مواردی که تصمیمات داوران بر اساس مشاهدات حقایق باشد).

نماینده فنی ممکن است بلافاصله بازی را متوقف نماید، در این موارد، شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی خواهد بود که خطای منجر به توقف بازی را انجام نداده باشد. اگر توقف بازی به علت تخلف تیم دفاعی باشد، و توقف بازی منجر به از بین رفتن یک شانس مسلم گل گردد، آن گاه متناسب با قانون ۱۴:۱ الف باید یک پرتاب ۷-متر اعلام شود. داوران ملزم هستند که بر طبق سفارش و تذکر نماینده فنی، جرائم شخصی اعلام نمایند. حقایق مربوط به موارد نقض قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ باید در گزارش داوران نوشته شود.

۸ - بازیکن مصدوم (۴:۱۱)

اگر به نظر برسد که بازیکنی مصدوم شده است ، اقدامات ذیل باید انجام شود :

الف : اگر داوران کاملاً مطمئن باشند که بازیکن مصدوم نیاز به مراقبت های پزشکی در زمین دارد، آنها بلافاصله علائم دست شماره ۱۵ و ۱۶ را نشان می دهند . بنا بر این ، بازیکن مذکور پس از دریافت مراقبت های درمانی باید مطابق با پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ عمل نماید .

در تمامی حالات دیگر ، داوران می توانند از بازیکن پرسند که آیا تمایل دارد که بیرون از زمین مراقبت های درمانی را دریافت نماید . اگر این برای بازیکن مصدوم امکانپذیر نبود ، داوران علائم دست شماره ۱۵ و ۱۶ را نشان می دهند . در این شرایط پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ قابل اجرا می باشد .

تخلف از این مقررات به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی جریمه می شود .

اگر بازیکنی که باید در خلال سه حمله زمین بازی را ترک نماید ، به مدت ۲-دقیقه تعلیق شود ، او می تواند بدون احتساب تعداد حمله های انجام شده ، پس از اتمام زمان تعلیق خود مجدداً وارد زمین شود .

اگر مسئولین تیم از ارائه مراقبت های درمانی ضروری خودداری نمایند ، " سرپرست مسئول تیم " باید به صورت پیشرونده جریمه شود (نگاه کنید به پاراگراف سوم ۴:۲)

ب : وقت نگهدار ، منشی یا نماینده فنی مسئولیت کنترل تعداد حملات را بر عهده دارند ، به محض اینکه بازیکن مجاز به ورود مجدد به زمین گردید ، آنها باید به تیم مربوطه اطلاع دهند .

یک حمله از زمان مالکیت توپ آغاز می شود و هنگامی که گلی بثمر می رسد یا اینکه تیم مهاجم توپ را از دست بدهد ، خاتمه می یابد .

اگر تیمی که بازیکنش نیاز به مراقبت های پزشکی دارد ، توپ را در مالکیت خود داشته باشد ، این حمله به عنوان اولین حمله این تیم محسوب می شود .

ج : در موارد ذیل پاراگراف دوم قانون ۴:۱۱ قابل اجرا نیست :

هنگامی که مراقبت های پزشکی لازم در زمین بازی نتیجه عمل غیر قانونی بازیکن حریف باشد که منجر به اعلام جریمه پیشرونده توسط داوران شود

اگر توپ به سر دروازه بان برخورد نماید و مراقبت های پزشکی در زمین ضروری باشد

**International
Handball
Federation**

فدراسیون بین المللی هندبال

Rules of the Game

Indoor Handball

مقررات منطقه تعویض

۱- منطقه تعویض بیرون خط کناری، در سمت چپ و راست امتداد خط میانی تا انتهای نیمکت ذخیره تیم مربوطه (هماهنگ با ردیف صندلی هایی که مجاز هستند) و همچنین در صورت وجود فضای مناسب نیز پشت نیمکت ذخیره قرار دارد (قوانین و مقررات هندبال شکل ۱)

مقررات فدراسیون بین المللی هندبال و فدراسیون قاره ای جهت رویدادها / مسابقات مربوطه، تجویز نموده که نیمکت های تیم و همچنین "محوطه مربیگری" باید از فاصله ۳/۵ متری خط میانی شروع شود. همچنین مقررات فوق برای مسابقات در کلیه سطوح دیگر نیز قابل اجرا می باشد.

در امتداد خط کناری و در مقابل نیمکت ذخیره تیم ها، هیچ چیز دیگری نباید وجود داشته باشد (حداقل برای ۸ متر از خط میانی).

۲- فقط بازیکنان و مسئولین تیم که در برگه مسابقه ثبت شده اند مجاز به حضور در منطقه تعویض می باشند (۱-۲: ۴).

در صورت نیاز به مترجم، وی باید پشت نیمکت ذخیره تیم مستقر شود.

۳- مسئولین تیم در منطقه تعویض باید به صورت کامل ملبس به لباس ورزشی یا لباس شخصی باشند. استفاده از رنگ هایی که ممکن است باعث اشتباه بازیکنان زمین حریف شود، مجاز نمی باشد.

۴- وقت نگهدار و منشی باید در خصوص کنترل حاضرین در منطقه تعویض، قبل از شروع و در خلال بازی، داوران را کمک و یاری دهند.

اگر قبل از شروع بازی، تخلفاتی در ارتباط با مقررات منطقه تعویض مشاهده گردد، تا اصلاح و رفع تخلفات قید شده، بازی نباید شروع شود. اگر این قوانین در خلال جریان بازی نقض گردند، آن گاه پس از اولین توقف، تا رفع و اصلاح موارد اشکال، بازی نمی تواند ادامه پیدا کند.

۵- مسئولین تیم این حق و وظیفه را دارند که در خلال بازی، تیم خود را به وسیله اعمال ورزشی و بازی جوانمردانه در چهارچوب قوانین، به نحو صحیح هدایت و رهبری نمایند. اساساً آنها باید روی نیمکت ذخیره بنشینند.

با این وجود، مسئولین تیم **مجاز هستند** در "منطقه مربیگری" حرکت نمایند. "منطقه مربیگری" منطقه ای است که مستقیماً در مقابل نیمکت ذخیره و در صورتی که امکانپذیر باشد مستقیماً پشت منطقه تعویض قرار دارد.

تحرک و اتخاذ موقعیت های گوناگون در "منطقه مربیگری" به منظور ارائه نکات تاکتیکی و ارائه مراقبت های پزشکی مجاز می باشد. اساساً، در آن واحد فقط یک نفر از مسئولین مجاز است که بایستد یا حرکت

نماید. با این وجود، موقعیت یا رفتار وی نباید دخالتی در رفتار بازیکنان در زمین بازی داشته باشد. در صورت تخلف از مقررات فوق، مسئول مربوطه به صورت پیشرونده جریمه می شود.

البته، یک مسئول تیم زمانی که می خواهد بلافاصله کارت سبز را برای درخواست تایم-اوت تیمی ارائه نماید، می تواند "منطقه مربیگری" را ترک نماید. علیرغم این، مسئول تیم مجاز نیست که همراه با کارت سبز "منطقه مربیگری" را ترک کرده و کنار میز منشی جهت ایجاد موقعیت مناسب برای ارائه درخواست تایم-اوت تیمی در انتظار بماند.

"سرپرست مسئول تیم" همچنین ممکن است "منطقه مربیگری" را در موقعیت های خاص، به عنوان مثال، برای تماس مناسب با وقت نگهدارنده یا منشی ترک نماید.

اساساً بازیکنان حاضر در منطقه تعویض باید روی نیمکت ذخیره بنشینند.

با این وجود، بازیکنان می توانند:

در صورت وجود فضای کافی پشت نیمکت ذخیره و عدم ایجاد مزاحمت و بی نظمی، بدون توپ بدن خود را گرم نمایند.

موارد ذیل برای بازیکنان و مسئولین تیم مجاز نمی باشد:

ایجاد مزاحمت یا توهین و فحاشی به داوران، وقت نگهدار، منشی، مسئولین تیم و تماشاگران، با رفتاری تحریک کننده، معترضان یا دیگر روش های خارج از روحیه ورزشی (کلامی و گفتاری، با چهره و صورت یا ژست و حالت)

ترک منطقه تعویض به منظور اثر گذاری بر بازی

مسئولین تیم و بازیکنان به صورت عمومی باید در منطقه تعویض تیم خود باقی بمانند. اگر یک مسئول تیم، منطقه تعویض را به قصد موقعیت دیگری ترک نماید، او حق رهبری و هدایت تیم خود را از دست می دهد و باید به منطقه تعویض بازگردد تا مجدداً این حق را به دست آورد.

عموماً، بازیکنان و مسئولین تیم همچنان، در سراسر بازی تحت نظارت و حیطه قضاوت داوران قرار دارند، و اگر بازیکن یا مسئول تصمیم بگیرند که زمین بازی و یا منطقه تعویض را به قصد موقعیت دیگری ترک نمایند، آنگاه قوانین معمول برای جرائم شخصی قابل اجرا می باشد. بنا بر این، رفتار خارج از روحیه ورزشی، رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی و رفتار بی نهایت شدید و افراطی خارج از روحیه ورزشی، چه داخل زمین و چه در منطقه تعویض باید بر مبنای یک روش و منوال جریمه شوند.

۶- در صورت نقض مقررات منطقه تعویض، داوران یا نماینده فنی ملزم می باشند که متناسب با قوانین پاراگراف سوم ۴:۱۶، ۱۶:۱ ب، ۱۶:۳ د-و یا ۱۶:۶ ب-د اقدام نمایند. (اخطار، تعلیق، دیسکالیفه)

**International
Handball
Federation**

فدراسیون بین المللی هندبال

Rules of the Game

Indoor Handball

رهنمود ها و تفاسیر

تعویض بازیکنان و مسئولین (قوانین ۴:۱، ۴:۲)

در مواقعی که یک تیم حداکثر تعداد بازیکنان (قانون ۴:۱) یا مسئولین (قانون ۴:۲) را در اختیار نداشته باشد، آنها مجازند که :

- فردی را به عنوان مسئول ثبت نمایند، در حالی که قبلاً به عنوان بازیکن ثبت شده بود
 - فردی را به عنوان بازیکن ثبت نمایند، در حالی که قبلاً به عنوان مسئول ثبت شده بود
- تعداد بازیکنان و مسئولین نباید به ترتیب از حداکثر مجاز تجاوز کند.

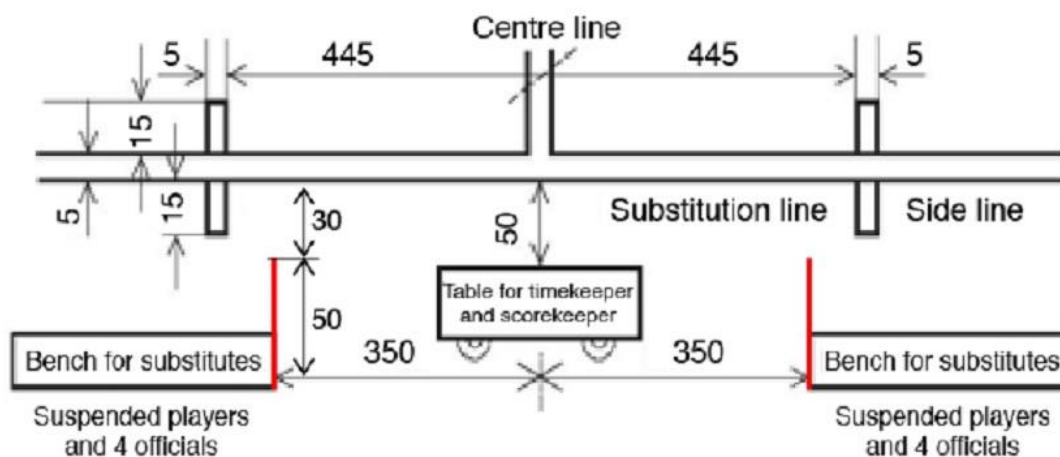
وظایف اولیه بازیکنان یا مسئولین باید در برگ مسابقه حذف شود. جایگزین کردن بازیکن و مسئولین در وظیفه و نقش اولیه که قبلاً حذف شده است، مجاز نمی باشد. از این گذشته، حذف یکی از اعضا تیم که دارای وظایف مشخصی است به منظور ایجاد شرایط مناسب برای یک جابجائی منطبق بر حداکثر تعداد مجاز، امکانپذیر نمی باشد. ثبت یک فرد هم به عنوان بازیکن و هم مسئول مجاز نمی باشد.

فدراسیون بین المللی هندبال، فدراسیونهای قاره ای و ملی متناسب با مسئولیت خود در منطقه مربوطه، حق دارند در ارتباط با این مقررات تغییراتی ایجاد نمایند.

جرائم شخصی ناشی از تغییر عملکرد (اخطار، تعلیق) برای بازیکن یا مسئول، هم به عنوان سهمیه شخصی و هم سهمیه تیمی محاسبه می شود.

علامت گذاری زمین بازی (قانون ۱، مقررات منطقه تعویض بخش ۱)

خط محدوده "محوطه مربیگری" به منظور اطلاع رسانی تعبیه شده است. این خط ۵۰ سانتی متر طول دارد و در فاصله ۳۵۰ سانتی متری از امتداد خط میانی رسم می شود (بیرون زمین و موازی با خط میانی) این خط از ۳۰ سانتی متری لبه بیرونی خط کناری رسم می شود (ابعاد شرح داده شده).

تایم - اوت تیمی (۲:۱۰ ، توضیحات پیرامون قوانین شماره ۳)

شروع ۵ دقیقه پایانی بازی وقتی خواهد بود که ساعت ۵۵/۰۰ یا ۵/۰۰ را نشان دهد .

تعویض بازیکنان (قانون ۴:۴)

بازیکنان همواره می توانند از طریق خط منطقه تعویض تیم خود ، از زمین بازی خارج یا وارد شوند .
بازیکنان مصدوم که در زمان توقف بازی ، از زمین خارج می شوند ، از این امر مستثنی می باشند .

این قبیل بازیکنان را نباید مجبور نمود که از طریق خط تعویض از زمین خارج شوند ، واضح است که آنها نیاز دارند که در منطقه تعویض و یا رختکن مراقبت های پزشکی دریافت نمایند . علاوه بر این ، داوران به منظور کاهش توقف در بازی باید به بازیکن جایگزین اجازه دهند که قبل از خروج بازیکن مصدوم ، وارد زمین بشود .

بازیکنان اضافی (پاراگراف اول قانون ۴:۶)

اگر بازیکنی بدون انجام تعویض به صورت اضافی وارد زمین شد ، بازیکن مذکور ۲-دقیقه تعلیق می شود
اگر امکان تشخیص بازیکن متخلف وجود نداشت ، موارد ذیل به کار گرفته می شود :

-نماینده فنی یا داوران به ترتیب به "سرپرست مسئول تیم " توصیه می نمایند که بازیکن متخلف را معرفی نمایند

-بازیکن معرفی شده باید به عنوان جریمه شخصی ۲-دقیقه تعلیق شود

-در مواقعی که "سرپرست مسئول تیم" از معرفی بازیکن متخلف خودداری می نماید ، نماینده فنی یا داوران به ترتیب ، بازیکنی را مشخص می نمایند بازیکن مذکور باید به عنوان جریمه شخصی . ۲-دقیقه تعلیق شود

توجه :

فقط بازیکنانی که در زمان توقف قطع بازی در زمین بوده اند را می توان به عنوان "بازیکن متخلف" معرفی نمود .

در مواردی که "بازیکن متخلف" سومین تعلیق خود را بگیرد ، او متناسب با قانون ۱۶:۵ اد باید دیسکالیفه گردد .

وسائل ممنوع ، کلاه ایمنی ، محافظ صورت و زانو (قانون ۴:۹)

انواع گوناگون ماسک صورت و کلاه ایمنی در هر سایز و اندازه ای ممنوع می باشد . نه تنها ماسک تمام صورت بلکه ماسک برای پوشش دادن به قسمتی از صورت نیز ممنوع می باشد .

در صورت لزوم استفاده از محافظ زانو ، وجود قطعات فلزی در آن ممنوع می باشد . قطعات پلاستیکی آن نیز باید کاملاً پوشیده شوند .

در صورت لزوم استفاده از محافظ قوزک پا ، تمامی قسمت های سخت شامل فلز و پلاستیک باید کاملاً پوشانیده شوند .

استفاده از محافظ آرنج (آرنج بند) تنها در صورتی امکانپذیر است که جنس آن از مواد نرم باشد . فدراسیون ها و همچنین داوران مجاز به اعطا هیچگونه استثنائی در این خصوص نمی باشند ، علیرغم این ، چنانچه سرپرست مسئول تیم ، موارد مورد شک و تردید را به نماینده فنی یا داوران یاد آوری نماید ، آنها بر اساس مفاد مندرج در قانون ۴:۹ و همچنین دستورالعمل های مربوطه و با توجه به مهمترین فاکتور در این زمینه "خطرناک نبودن" و عدم واگذاری "آوانتاژ نا عادلانه" ، اتخاذ تصمیم می نمایند .

این تصمیم با هماهنگی کمیسیون پزشکی فدراسیون بین المللی هندبال اتخاذ می شود . برای آشنائی بیشتر (رفتار توصیه شده به داوران و نمایندگان فنی) ضامم ۱ و ۲ را نگاه کنید .

چسب (قانون ۴:۹)

استفاده از چسب مجاز می باشد ، چسب را می توان روی کفش قرار داد . این مطلب سلامت حریف را به خطر نمی اندازد .

علیرغم این ، قرار دادن چسب روی دست و یا مچ مجاز نمی باشد . این برای سلامتی حریف خطرناک است زیرا ممکن است چسب به چشم و یا به صورت آنها برسد . طبق قانون ۴:۹ این عمل مجاز نمی باشد .

فدراسیون های ملی حق دارند محدودیت های بیشتری برای منطقه خود اتخاذ نمایند .

کمک به بازیکنان مصدوم (۴:۱۱)

در مواردی که چند بازیکن از یک تیم مصدوم شده اند ، به عنوان مثال در اثر برخورد با یکدیگر ، داوران و یا نماینده فنی می توانند به افراد واجد شرایط اضافی به منظور کمک به بازیکنان مصدوم اجازه ورود به زمین دهند . علاوه بر این نماینده فنی و داوران باید نظارت لازم را بر پزشکیاری که ممکن است وارد زمین شود ، داشته باشند .

دروازه بان مصدوم (۶:۸)

هنگامی که توپ به دروازه بان برخورد می کند و او قادر به حرکت نیست ، اساساً در این قبیل موارد ، حفاظت از دروازه بان اولویت اصلی می باشد . در این شرایط شروع مجدد بازی به روشهای گوناگون ذیل امکانپذیر است :

الف : توپ از خط کناری یا از خط بیرونی دروازه خارج شود ، یا داخل محوطه دروازه ساکن و یا در حال غلطیدن باشد .

اعمال صحیح قوانین : بلافاصله توقف بازی ، شروع مجدد بازی مرتبط با موارد فوق ، پرتاب-اوت یا پرتاب دروازه بان می باشد .

ب : داوران بلافاصله بازی را متوقف می کنند قبل از اینکه توپ از خط کناری یا خط بیرونی دروازه عبور نماید یا قبل از اینکه توپ در محوطه دروازه متوقف شود یا حالت غلطان به خود بگیرد .

اعمال صحیح قوانین : شروع مجدد بازی با پرتابی متناسب با موقعیت خواهد بود .

ج - توپ در فضای بالای محوطه دروازه می باشد

اعمال صحیح قوانین :

یک یا دو ثانیه تامل می شود تا یک تیم مالک توپ شود، پس از آن توقف بازی و شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی که مالک توپ است .

د -درست در لحظه ای که توپ در هوا است داوران سوت می زنند و بازی را متوقف می نمایند اعمال صحیح قوانین : شروع مجدد بازی به وسیله پرتاب آزاد توسط تیمی که آخرین بار مالک توپ بوده .

ه - توپ پس از برخورد با دروازه بان مصدوم ناتوان از حرکت برگشت داده می شود و در اختیار یک بازیکن مهاجم قرار می گیرد .

اعمال صحیح قوانین : بلافاصله بازی متوقف می شود و شروع مجدد بازی با پرتاب آزاد توسط تیم مالک توپ خواهد بود .

توجه :

در چنین مواردی پرتاب ۷-متر هرگز امکانپذیر نیست . داوران به منظور محافظت از سلامتی دروازه بان ، تعمداً بازی را متوقف می نمایند . بنا بر این ، موضوع " سوت نابهنگام " متناسب با قانون ۱۴:۱ ب اینجا اصلاً مطرح نیست .

گام ها ، آغاز دریبل زدن :

منطبق با قانون ۷:۳ ج ، د ، به زمین گذاردن پا برای اولین بار پس از دریافت توپ در خلال پرش ، گام محسوب نمی شود (گام صفر) ، با این وجود " دریافت توپ " به مفهوم " دریافت یک پاس " است .

متناسب با قانون دریبل کردن و گرفتن توپ در هوا و در خلال پرش " دریافت توپ " محسوب نمی شود . بنا بر این ، به زمین گذاردن پا پس از آغاز دریبل ، بدون استثناء یک گام محسوب می گردد .

شمارش تعداد پاس ها پس از علامت هشدار (قانون ۷:۱۱)

بخش پشتیبانی آموزش ضمیمه ۳ را نگاه کنید

مداخله بازیکنان و مسئولین اضافی (قوانین ۱:۵ ، ۱:۶ ، ۱:۹ ، ۱:۱۰ ب)

در مواقع مداخله بازیکنان یا مسئولین اضافی در زمین بازی ، تصمیم در مورد جریمه و چگونگی ادامه بازی ، متناسب با معیار های ذیل می باشد :

- بازیکن یا مربی
- از بین بردن یک شانس مسلم گل

با توجه به معیارهای ذکر شده ، شرایط ذیل ممکن است اتفاق بیفتد :

الف : در خلال یک شانس مسلم گل ، یک بازیکن که در فرایند تعویض نبوده ، به صورت اضافه وارد زمین شود .

اعمال صحیح قوانین : پرتاب ۷-متر ، دیسکالیفه همراه با گزارش

ب : خطای تعویض : وقت نگهدار/نماینده فنی در خلال شانس مسلم گل سوت می زنند

اعمال صحیح قوانین : پرتاب ۷-متر ، ۲-دقیقه تعلیق

ج : در خلال یک شانس مسلم گل یک مسئول تیم وارد زمین شود

اعمال صحیح قوانین : پرتاب ۷-متر ، دیسکالیفه همراه با گزارش

د : موقعیت بند ج ، اما شانس مسلم گل وجود ندارد

اعمال صحیح قوانین : پرتاب آزاد ، جریمه پیشرونده

اقدامات دیگر پس از یک دیسکالیفه همراه با گزارش (قوانین ۸:۶ ، ۸:۱۰ الف ، ب)

معیار ها برای بالاترین سطح جرائم در این خصوص برای (رفتار غیر قانونی) قانون ۸:۶ و برای (رفتار خارج از روحیه ورزشی) قانون ۸:۱۰ ، مشخص شده است . همچنین نگاه کنید به قسمت دوم قانون ۸:۳

همانگونه که عواقب جرائم مرتبط با قوانین ۸:۶ یا ۸:۱۰ در جریان بازی ، تفاوتی با جرائم مندرج در قوانین ۸:۵ و ۸:۹ ندارد (دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش) ، فدراسیون بین المللی هندبال ، مفاد ذیل را به عنوان مکمل هر دو قانون اضافه نموده است :

" آنها باید پس از بازی یک گزارش کتبی ارائه دهند تا مسئولین ذیربط بتوانند درمورد اقدامات دیگر بعدی تصمیم بگیرند."

این قوانین مکمل ، اصولی را برای مسئولین ذیربط ایجاد می نماید تا در خصوص اقدامات دیگری که از قبل پیش بینی و تدوین شده ، تصمیم بگیرند . چنانچه تصمیمات دیگری اتخاذ گردید به هیچوجه نباید واژه " اجرای قانون متناسب با وضعیت بازی " را صلاحدید مسئولین ذیربط تفسیر نمود . این به

مفهوم تغییر یافته های واقعی داوران است. هرگونه اعلام دیسکالیفه الزاماً منتهی به نوشتن گزارش طبق آنچه فدراسیون بین المللی هندبال مقرر کرده، نمی گردد، بنابر این در چنین مواردی دیگر نیازی به نوشتن گزارش نیست.

ضوابط و معیار های دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش/همراه با نوشتن گزارش (قوانین ۸:۵، ۸:۶)

معیار های ذیل به تشخیص تفاوت بین قانون ۸:۵ و ۸:۶ کمک می کند:

الف: تعریف "بی ملاحظگی محض و شدید" چیست؟

- حمله بدنی و اعمال مشابه -حمله بدنی
- رفتار خشن یا غیر مسئولانه بدون داشتن حس مناسب
- ضربه محکم و بدون کنترل
- رفتار بد خواهانه

ب: تعریف رفتار "بخصوص خطرناک" چیست؟

-رفتار علیه حریف محافظت نشده و بی دفاع

- رفتار شدید و افراطی علیه سلامتی حریف محافظت نشده و بی دفاع

ج: تعریف رفتار "عمدی و با قصد قبلی" چیست؟

-رفتاری تعمدی و با نیت قبلی از روی عناد و خصومت

- اقدام آگاهانه علیه بدن حریف فقط برای از بین بردن عمل حریف

د: تعریف رفتار "شرورانه و از روی عناد" چیست؟

- اقدام ناپسند و پنهانی علیه حریفی که آمادگی خطا را ندارد

ه-تعریف "بدون هیچگونه ارتباط با موقعیت بازی" چیست؟

-خطا بر روی بازیکنی که از بازیکن صاحب توپ فاصله زیادی دارد

-اقدامی بدون هرگونه ارتباط با تاکتیک های بازی

ورود بازیکن زمین به محوطه دروازه بان (۸:۲و)

یک تیم که بدون دروازه بان بازی کند، هنگامی که توپ را از دست می دهد، اگر بازیکن زمین این تیم به منظور کسب آوانتاژی وارد محوطه دروازه خودی گردد، باید به صورت پیشرونده جریمه شود.

آب دهان پرتاب کردن (قوانین ۸:۹، ۸:۱۰ الف)

آب دهان پرتاب کردن روی افراد به عنوان مشابه-تهاجم محسوب می گردد و باید مطابق قانون ۸:۱۰ الف جریمه شود (دیسکالیفه همراه با نوشتن گزارش). تفاوت بین "آب دهان پرتاب کردن موفق" (جریمه تحت قانون ۸:۱۰) و "آب دهان پرتاب کردن ناموفق" (قصد و تلاش، جریمه طبق قانون ۸:۹)، که قبلاً اعلام شده بود، همچنان بدون تغییر باقی می ماند.

۳۰ ثانیه پایانی (قوانین ۸:۱۰ ج، ۸:۱۰ د)

۳۰ ثانیه پایانی در خلال وقت معمول بازی (پایان نیمه دوم) و همچنین در پایان وقت نیمه دوم در خلال هر دو وقت اضافی می باشد. آغاز ۳۰ ثانیه پایانی بازی از وقتی است که ساعت ۵۹ و ۳۰ ثانیه را نشان می دهد (یا ۶۹:۳۰، ۷۹:۳۰) یا صفر دقیقه و ۳۰ ثانیه

عدم رعایت فاصله (قانون ۸:۱۰ ج)

"عدم رعایت فاصله" در ۳۰ ثانیه پایانی بازی تنها وقتی منجر به دیسکالیفه + پرتاب ۷ متر میشود، که یک پرتاب را نتوان اجرا نمود.

اگر در ۳۰ ثانیه پایانی بازی، پرتاب اجرا شده توسط یک بازیکن که خیلی نزدیک ایستاده است سد شود، یک جریمه شخصی معمولی باید اعلام شود، زیرا توپ از دست پرتاب کننده رها شده است (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۱۵:۲).

در صورتیکه تخلف در ۳۰ ثانیه پایانی بازی یا همزمان با علامت پایانی بوقوع پیوندد، این قانون قابل اجرا می باشد (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴). در این مورد، داوران بر اساس مشاهده خود از واقعیات، اتخاذ تصمیم می نمایند (قانون ۱۷:۱۱)

اگر در خلال ۳۰ ثانیه پایانی، به علت مداخله غیر مستقیم هنگام آماده سازی قبل از پرتاب یا در حین اجرای یک پرتاب (به عنوان مثال خطای تعویض، رفتار خارج از روحیه ورزشی در منطقه تعویض) بازی متوقف گردید، آنگاه قانون ۸:۱۰ ج قابل اجرا می باشد.

دیسکالیفه در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی (قانون ۸:۱۰ د)

در موارد دیسکالیفه بازیکن مدافع تحت قوانین ۸:۵، ۸:۶، در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی، فقط تخلفات متناسب با توضیح ذیل قانون ۸:۶ می تواند منجر به دیسکالیفه همراه با نوشتن گزارش + پرتاب ۷ متر شود. تخلفات بازیکن دفاعی متناسب با قانون ۸:۵ در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی منجر به دیسکالیفه بدون نوشتن گزارش + پرتاب ۷ متر می گردد.

کسب آوانتاژ در ۳۰ ثانیه پایانی بازی (پاراگراف آخر ۸:۱۰ د)

هنگامی که یک پاس به بازیکن می رسد و او نمی تواند گلی بشمر برساند یا اینکه با یک پاس دیگر بازی را ادامه می دهد، آنگاه داوران در آخرین لحظات بازی را متوقف نموده و یک پرتاب ۷ متر اعلام می نمایند.

قانون ۸:۱۰ د قابل اجرا می باشد اگر که تخلف در خلال وقت بازی یا همزمان با علامت پایانی بوقوع پیوندد (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴). در این مورد، داوران تصمیم خود را بر اساس مشاهده واقعیات اتخاذ می نمایند (قانون ۱۷:۱۱)

دیسکالیفه دروازه بان متناسب با توضیح قانون ۸:۵ (خروج از محوطه دروازه) در خلال ۳۰ ثانیه پایانی بازی، اگر که موقعیت متناسب با پاراگراف آخر قانون ۸:۵ باشد، یا آنکه تخلف متناسب با قانون ۸:۶ اتفاق بیفتد. منجر به پرتاب ۷ متر خواهد شد.

اجرای پرتاب - اوت (قانون ۱۴:۱۱)

پرتاب-اوت به صورت یک پاس مستقیم از خط کناری به سمت زمین بازی اجرا می شود.

اجرای یک پرتاب (قانون ۱۵)

پاراگراف سوم قانون ۱۵:۷ و قانون ۱۵:۸ به علاوه مثال های ذکر شده، تخلفاتی که در خلال اجرای پرتاب امکانپذیر است را بیان میکند. به زمین زدن یا به زمین گذاردن توپ (قبل از گرفتن مجدد آن)، همچنین نگه داشتن توپ در تماس با زمین هنگام اجرای پرتاب (به استثناء پرتاب دروازه بان)، یک تخلف است. در این شرایط، با تخلفات انجام شده همچنین متناسب با قانون ۱۵:۷، ۱۵:۸ رفتار می گردد (تصحیح وضعیت یا جریمه)

دیسکالیفه بازیکنان / مسئولین تیم (۱۶:۸)

بازیکنان و مسئولین تیم که دیسکالیفه می شوند باید بلافاصله زمین و منطقه تعویض را ترک نمایند و پس از آن نباید هر گونه ارتباطی با تیم داشته باشند.

در مواردی که داوران پس از شروع مجدد بازی، متوجه تخلفات دیگری از بازیکنان یا مسئولین دیسکالیفه شده، گردند، باید در این خصوص گزارش بنویسند.

با این وجود، جریمه های بیشتر در بازی علیه بازیکن و مسئول تیم امکانپذیر نمی باشد، و بنا بر این، رفتار آنها نمی تواند منجر به کاهش تعداد بازیکنان زمین گردد. این موضوع، در موارد ورود بازیکن دیسکالیفه شده به زمین، نیز همچنین صادق است.

رفتار تماشاگران در ایجاد خطر برای بازیکنان (۱۲:۱۲)

اگر رفتار تماشاگران موجب ایجاد خطر برای بازیکنان شود ، قانون ۱۲:۱۲ نیز قابل اجرا می باشد ، به عنوان مثال استفاده از نشانگر لیزری یا پرتاب انواع اشیاء ، در این موارد اقدامات ذیل باید انجام شود :

-در صورت لزوم ، بازی باید بلافاصله متوقف شده و ادامه پیدا نکند

-از تماشاگران خواسته شود که از مختل کردن بازی پرهیز نمایند

-در صورت لزوم تماشاگران از سالن اخراج شوند و فقط زمانی بازی مجدداً شروع می شود که تماشاگران از سالن خارج شده باشند

- از تیم میزبان خواسته شود که از اقدامات تأمینی بیشتری استفاده نماید

- گزارش نوشته شود

اگر بازی قبلاً به علت بی نظمی متوقف و موقتاً تعلیق گردیده ، قانون ۱۳:۳ (به صورت مشابه) قابل اجرا می باشد .

اگر بازی قبلاً در شرایطی که یک شانس مسلم گل وجود داشت ، به علت بی نظمی متوقف و موقتاً تعلیق گردید ، قانون ۱۴:۱ ج قابل اجرا می باشد . در کلیه موارد دیگر ، یک پرتاب آزاد به سود تیمی که در هنگام قطع بازی صاحب توپ بوده و از محلی که توپ قرار داشته است ، باید اعلام شود .

ضمانت :

۱-اقدامات توصیه شده به داوران و نمایندگان فنی در خصوص ممنوعیت ماسک های صورت و دیگر اشیاء غیر مجاز (قانون ۴:۹)

۲-تجهیزات مجاز و غیر مجاز جهت پوشیدن (۴:۹) ، مستندات تصویری

۳-پشتیبانی آموزشی " ۶ پاس "

ضمیمه ۱ :

توصیه های مضاعف در خصوص ممنوعیت استفاده از ماسک صورت و دیگر اشیاء غیر مجاز (۴:۹)
کمیته قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی هندبال به صورت منظم درخواستهای گوناگونی در ارتباط با ماسک صورت و صدور بیانیه و یا حتی اعمال استثناء در مورد برخی از انواع آن دریافت می نماید . اگرچه دستورالعمل های مضاعفی در بخش رهنمود ها و تفاسیر آمده که مبین ممنوعیت کامل استفاده از ماسک صورت می باشد .

به طور کلی، استدلال اصلی متقاضیان و سؤال کنندگان ، یک قضاوت کاملاً انفرادی و شخصی است که عنوان می کنند ماسک صورت، معمولاً با عکس های منتشر شده نشان داده می شوند ، برای سلامت بازیکنان خطر ندارند . با این وجود کمیسیون پزشکی فدراسیون بین المللی هندبال در توصیه خود همه نوع و اندازه ماسک و چنین تجهیزاتی را ممنوع اعلام نموده است ، بنابراین تفسیر دیگری وجود ندارد، حتی اگر برخی انواع ماسک صورت سلامت افراد را به خطر نیندازند .

با این حال ، به صورت مستمر بازیکنان و باشگا ها در ارتباط با استفاده از ماسک صورت درخواست می دهند و اعتقاد دارند که ماسک صورت سلامتی بازیکن را به خطر نمی اندازد ، تا با این عمل مشکلات بیشتری در روند اتخاذ -تصمیم برای داوران و نمایندگان فنی و مسئولین برگزاری مسابقاتی خاص ایجاد نمایند

با توجه به موارد ذکر شده ، کمیته قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی هندبال ، توصیه های ذیل را همراه با طرح های ارائه شده جهت داوران و وقت نگهداران یا نمایندگان فنی به منظور تکمیل مقررات مندرج در قانون ۴:۹ و پاراگراف دوم قانون ۱۷:۳ و مطالب موجود در رهنمود ها و تفاسیر دستورالعمل ها منتشر می کند

بازیکنی که با ماسک صورت قصد دارد وارد بازی شود :

تصمیماتی که داوران اتخاذ می نمایند عمدتاً بستگی به موقعیت و اولین باری که تخلف به وقوع پیوسته است دارد .

در صورتی که تخلف برای اولین بار تشخیص داده شود، اساساً باید توصیه لازم برای ممنوعیت استفاده از ماسک های صورت به بازیکن متخلف و "سرپرست مسئول تیم " A داده شود. بازیکن متخلف فقط زمانی می تواند در بازی حضور پیدا کند که مشکل را حل کرده و وضعیت خود را اصلاح نماید . اگر بازیکن برای اولین بار چنین تخلفی کرده باشد ، جریمه شخصی / پیشرونده برای او اعلام نمی گردد .

علیرغم توصیه های داوران ، اگر بازیکن اصرار به استفاده از ماسک داشته باشد ، اولین مورد تشخیص مبنی بر استفاده مجدد او از ماسک ، به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی نسبتاً شدید محسوب گردیده و باید مطابق با قانون ۸:۸ الف ، ۲-دقیقه تعلیق بگیرد (به استثنای دلیل قانون -خاص ، نگاه کنید به موقعیت ذکر شده در ۱:۲ مندرج در ذیل) علاوه بر این مجدداً از بازیکن خواسته می شود که مشکل رافع نماید .

در صورتی که این تخلف برای بار دوم انجام شود ، این رفتار به عنوان رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی محسوب شده و بازیکن متخلف باید بر طبق قانون ۸:۹ دیسکالیفه گردد (بدون گزارش) .

به اعتقاد کمیته قوانین و مقررات فدراسیون بین المللی هندبال ، موقعیت های ذیل ، که در بعضی موارد میتواند واقعاً فراتر از فرضیه باشد ، ممکن است رخ دهد :

۱:۱- اگر قبل از شروع بازی تخلف متناسب با ۴:۹ ، مشاهده شود (در زمان گرم کردن) ، بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم " A ، باید از ممنوعیت های مندرج در پاراگراف دوم قانون ۱۷:۳ آگاه و مطلع شوند .

از بازیکن خواسته می شود که ماسک صورت را بردارد (قانون ۴:۹ ، رهنمود ها و تفاسیر) .
به بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم " A ، باید یاد آوری شود که در صورت تکرار تخلفات مندرج در قانون ۴:۹ برای بار دوم ، رفتار بازیکن به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی متناسب با پاراگراف دوم قانون ۱۷:۵ تلقی می گردد ، و مقدمه ای خواهد بود بر اعمال قانون ۸:۷ ، که نتیجه آن جریمه پیشرونده برای بازیکن متناسب با قانون ۸:۸ الف یا ۸:۹ خواهد بود .
۱:۲- در صورتی که در آغاز بازی ، بازیکنی با ماسک صورت در زمین حاضر شود ، بازی نباید شروع شود .

بازیکن متخلف متناسب با پاراگراف دوم ۱۶:۱۱ بند الف ، باید یک اخطار دریافت نماید
بازیکن با ماسک صورت باید زمین بازی را ترک کند .
وی فقط زمانی می تواند در بازی شرکت نماید که مشکل را رفع نماید .
۱:۳- در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی وارد زمین شود ، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، باید بلافاصله اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند .
مطابق با ۸:۸ (رفتار تحریک آمیز) بازیکن متخلف باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شود (۱۶:۳ و) .
پس از آن بازیکن باید زمین را ترک نماید و تا رفع مشکل نباید وارد زمین بشود .
بازیکن مذکور پس از خاتمه ۲-دقیقه تعلیق و پس از رفع مشکل خود ، می تواند مجدداً وارد زمین بشود .

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۱:۴- در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی برای دومین بار وارد زمین شود ، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند .

بازیکنی که تخلف و سوء رفتار خود را تکرار نمایند ، عمل او به عنوان رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی محسوب گردیده و متناسب با قانون ۸:۹ جریمه می شود .

بازیکن مذکور باید طبق قانون ۱۶:۶ ب دیسکالیفه شود

مقررات مندرج در ۱۶:۷ و پاراگراف های اول تا چهارم ۱۶:۸ ملاحظه گردد .

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۲:۱- در مواردی که داوران ، این تخلف را قبل از شروع بازی (در خلال گرم کردن) نبینند و متوجه آن نشوند ، باید به بازیکن مذکور که در شروع بازی در زمین است بر طبق قانون ۴:۹ توصیه شود که مشکل خود را حل کند .

تا زمانی که بازیکن متخلف در زمین است ، بازی نباید شروع شود .

به بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم " A ، باید یاد آوری شود که در صورت تکرار تخلفات مندرج در قانون ۴:۹ برای بار دوم ، رفتار بازیکن به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی متناسب با پاراگراف دوم قانون ۱۷:۵ تلقی می گردد ، و مقدمه ای خواهد بود بر اعمال قانون ۸:۷ ، که نتیجه آن جریمه پیشرونده برای بازیکن متناسب با قانون ۸:۸ الف یا ۸:۹ خواهد بود . پس از آن پرتاب-شروع باید به صورت معمول اجرا شود (پاراگراف اول ۱۰:۱) .

۲:۲ - در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی وارد زمین شود در حالیکه قبلاً نه تذکری به وی داده شده بود و نه خطای او تشخیص داده شده بود ، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند .

از بازیکن خواسته می شود که مطابق ۴:۹ ، مشکل خود را رفع نماید .

به بازیکن مذکور و "سرپرست مسئول تیم " A ، باید یاد آوری شود که در صورت تکرار تخلفات مندرج در قانون ۴:۹ برای بار دوم ، رفتار بازیکن به عنوان رفتار خارج از روحیه ورزشی متناسب با پاراگراف دوم قانون ۱۷:۵ تلقی می گردد ، و مقدمه ای خواهد بود بر اعمال قانون ۸:۷ ، که نتیجه آن جریمه پیشرونده برای بازیکن متناسب با قانون ۸:۸ الف یا ۸:۹ خواهد بود .

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۲:۳- اگر بازیکن علیرغم توصیه های داده شده مبنی بر ممنوعیت استفاده از ماسک ، مجدداً با ماسک وارد زمین شود ، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند .

مطابق با ۸:۸ (رفتار تحریک آمیز) بازیکن متخلف باید با ۲-دقیقه تعلیق جریمه شود (۱۶:۳ و) .
پس از آن بازیکن باید زمین را ترک نماید و تا رفع مشکل نباید وارد زمین بشود .
بازیکن مذکور پس از خاتمه ۲-دقیقه تعلیق و پس از رفع مشکل خود ، می تواند مجدداً وارد زمین بشود .

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

۲:۴- در صورتی که بازیکنی که ماسک بر صورت دارد در خلال بازی وارد زمین ، داوران و وقت نگهدار/نماینده فنی ، مسئولیت دارند که به منظور ممانعت از ایجاد احتمال خطر برای دیگران ، بلافاصله باید اعلام تایم-اوت نموده و بازی را متوقف نمایند .

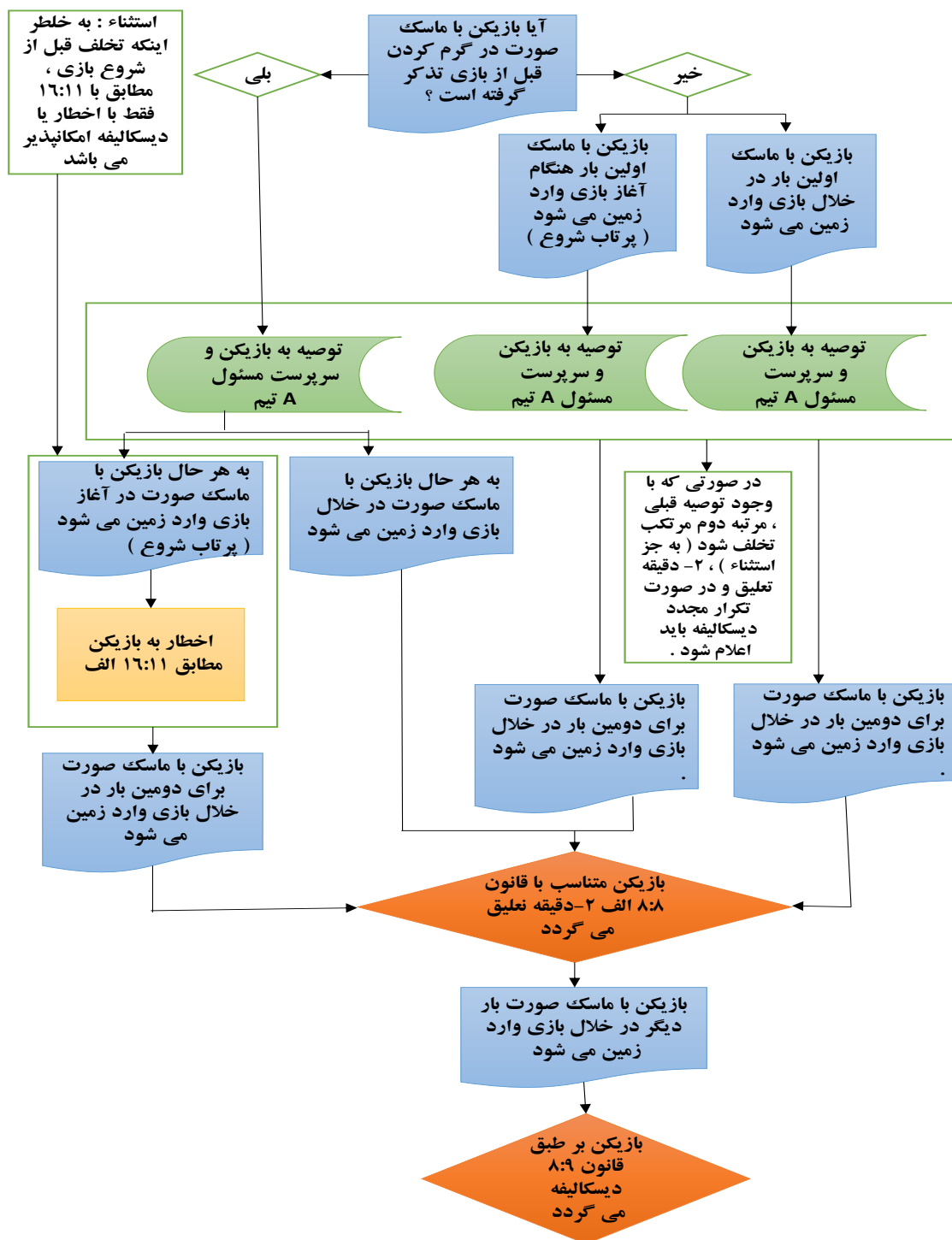
بازیکنی که تخلف و سوء رفتار خود را تکرار نمایند ، عمل او به عنوان رفتار شدید خارج از روحیه ورزشی محسوب گردیده و متناسب با قانون ۸:۹ جریمه می شود .

بازیکن مذکور باید طبق قانون ۱۶:۶ ب دیسکالیفه شود

مقررات مندرج در ۱۶:۷ و پاراگراف های اول تا چهارم ۱۶:۸ ملاحظه گردد .

شروع مجدد بازی متناسب با قانون ۱۳:۱ الف ، با یک پرتاب-آزاد برای تیم مقابل خواهد بود (در مواردی که توقف بازی همزمان با یک شانس مسلم گل باشد ، آن گاه یک پرتاب ۷-متر اعلام می گردد) (۱۴:۱ الف)

بازیکن با ماسک صورت - اقدامات توصیه شده برای داوران

اگر اشیاء دیگری که در قانون ۴:۹ به عنوان تخلف قید گردید مشاهده گردید، این توصیه ها به صورت مشابه، در مورد آنها نیز قابل اجرا می باشد

IHF Rules of the Game:

مقررات تجهیزات حفاظتی و لوازم جانبی

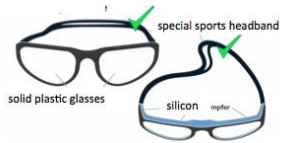
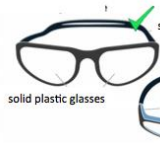
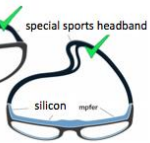
۱- ماسک سر و صورت

موضوع	نمونه ها	تصمیم	حد مجاز	توضیحات
ماسک		مجاز نمی باشد		ماسک مجاز نمی باشد
کلاه کاسکت		مجاز نمی باشد		کلاه کاسکت مجاز نمی باشد
محافظ بینی		مجاز می باشد	فقط مواد نرم ، تک رنگ و باند چسب دار مجاز می باشد	

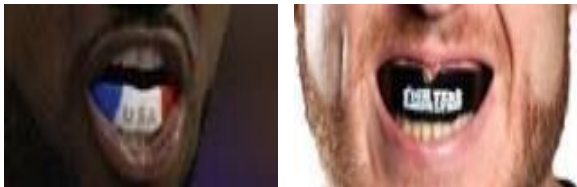
۲- هد بند

نمونه ها	تصمیم	حد مجاز	توضیحات
	مجاز می باشد	فقط هد بند هایی که قابلیت ارتجاعی داشته و نازک و بازیک باشند ، مجاز می باشد	
	مجاز نمی باشد		هدبند هایی که قابلیت ارتجاعی ندارند یا به اندازه کافی نازک نیستند و بیش از حد پهن باشند مجاز نمی باشد

۳- عینک و عینک ایمنی

نمونه ها	تصمیم	توضیحات
    	مجاز می باشد	عینک های ورزشی و همچنین ایمنی همراه با بند نگهدارنده مخصوص و با لنز پلاستیکی جامد و با قاب (فرم) سیلیکونی یا مواد قابل ارتجاع دیگر مجاز می باشد .
	مجاز نمی باشد	عینک های ورزشی و همچنین ایمنی با قاب (فرم) سخت و محکم (غیر قابل ارتجاع) مجاز نمی باشد

۴- محافظ دندان

نمونه ها	تصمیم	توضیحات
	مجاز می باشد	محافظ دهان شفاف و روشن و تک رنگ مجاز می باشد
	مجاز نمی باشد	محافظ دندان غیر شفاف و دارای چند رنگ مجاز نمی باشد

۵- محافظ شانه و آستین فشرده

موضوع	نمونه ها	تصمیم	توضیحات
محافظ شانه		مجاز می باشد	محافظ شانه باید از موارد نرم و نازک باشد و می تواند در هر رنگی باشد
آستین فشرده		مجاز می باشد	آستین های فشرده در رنگ مشابه پیراهن و یا مشابه رنگ غالب پیراهن مجاز می باشد

۶- محافظ آرنج

موضوع	نمونه ها	تصمیم	حد مجاز	توضیحات
پد آرنج		مجاز می باشد		لایه های پد آرنج باید بخوبی از موارد نرم و نازک پوشیده شده باشد و می تواند در هر رنگی باشد.
آرنج پشتیبانی (سه پد و فوم محافظ)		مجاز می باشد		آرنج پشتیبانی با سه پد و فوم محافظ مجاز می باشد. پدها باید دارای ساختار برجسته ای برای حرکت و لغزش آرنج بر روی زمین داشته باشند
پشتیبانی از آرنج نئوپرن (تک پد و فوم محافظ)		مجاز می باشد		پشتیبانی از آرنج نئوپرن با یک پد بزرگ و فوم محافظ مجاز می باشد. پد باید دارای ساختار برجسته ای برای حرکت و لغزش آرنج بر روی زمین داشته باشد
محافظ آرنج		مجاز نمی باشد		محافظ آرنج با هر گونه اجزای سخت آشکار و غیر پوشش دار مجاز نمی باشد

محافظ آرنج بشرطی که اجزای سخت کاملاً با باند های محافظ فوم یا محصولات مشابه (بدون خطر برای دیگران) پوشیده شوند مجاز می باشد	مجاز می باشد		محافظ آرنج
محافظ آرنج ساخته شده از مواد نرم و نازک مجاز هستند و می تواند در هر رنگی باشد			

۷- محافظ زانو

موضوع	نمونه ها	تصمیم	حد مجاز	توضیحات
محافظ زانو	 	مجاز می باشد	محافظ زانو فقط در صورتی مجاز است که تمام اجزای سخت با باند های محافظ ، فوم یا محصولات مشابه (بدون خطر برای دیگران) پوشیده شوند.	محافظ زانو که از مواد نرم و نازک باشند مجاز هستند و می تواند در هر رنگی باشد
محافظ زانو (تک پد و فوم محافظ)		مجاز می باشد		محافظ زانو با یک پد بزرگ و فوم محافظ مجاز می باشد و می تواند در هر رنگی باشند.

پشتیبانی از زانو نئوپرن با یک پد بزرگ و فوم حفاظتی مجاز می باشد		مجاز می باشد		پشتیبانی از زانو نئوپرن (تک پد و فوم محافظ)
محافظ زانو با هر گونه اجزای سخت آشکار و غیر پوشش دار مجاز نمی باشد		مجاز نمی باشد		محافظ زانو

۸- محافظ فشرده ساق پا

توضیحات	تصمیم	نمونه ها
محافظ فشرده ساق پا در رنگی مشابه جوراب یا به عنوان جوراب مجاز است.	مجاز می باشد	
محافظ فشرده ساق پا که با رنگ جوراب مطابقت ندارد و هم رنگ آن نباشد، مجاز نیست	مجاز نمی باشد	

۹- محافظ مفصل مچ پا

موضوع	نمونه ها	تصمیم	حد مجاز	توضیحات
محافظ مفصل مچ پا یا محکم کننده سخت		مجاز می باشد	محافظ مفصل مچ پا و یا محکم کننده سخت بشرطی که تمام اجزای سخت به طور کامل با باند های محافظ ، فوم یا محصولات مشابه (بدون خطر برای دیگران) پوشیده شوند مجاز می باشد ضمن اینکه محافظ و نوار باید هم رنگ جوراب باشند	
مقاوم سازی مچ پا با باند (Breace)		مجاز می باشد	مقاوم سازی مچ پا با باند در صورتیکه اجزای سخت و محکمی در آن وجود نداشته باشد مجاز است . این محافظ و نوار آن باید هم رنگ جوراب باشد	
محافظ مفصل مچ پا یا محکم کننده سخت		مجاز نمی باشد		محافظ مفصل مچ پا و یا محکم کننده سخت مجاز نیست اگر هر گونه اجزای سخت قابل مشاهده وجود داشته باشد و محافظ ها و نوار ها با رنگ جوراب ها یکسان نباشند

۱۰- البسه

در یک نگاه :

- پوشیدن لگ بلند مجاز نمی باشد (باستثناء دروازه بان)

- استفاده و پوشیدن این ۴ قطعه مجاز می باشد (کشاله زیر شورت + محافظ زانو + محافظ فشرده ساق پا + جوراب) ولی آنها باید ۴ قطعه مجزا از یکدیگر باشند .

- آستین فشرده بلند باید با رنگ غالب پیراهن هماهنگ باشد .

- کشاله زیر شورت باید با رنگ غالب شورت هماهنگ باشد .

- محافظ فشرده ساق پا باید با رنگ جوراب هماهنگ باشد .

- محافظ مچ پا باید یا رنگ جوراب هماهنگ باشد .

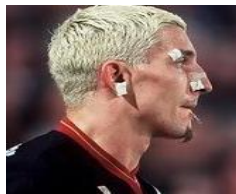
- محافظ آرنج و زانو می تواند در هر رنگی باشد .

موضوع	نمونه ها	تصمیم	توضیحات
روسری ورزشی		مجاز می باشد	روسری های تک رنگ مجاز می باشد . اگر چندین بازیکن یک تیم از روسری استفاده کنند، باید همه همرنگ باشند.
روسری غیر ورزشی		مجاز نمی باشد	استفاده از روسری غیر ورزشی مجاز نمی باشد
آستین بلند زیر پیراهن ورزشی		مجاز می باشد	پوشیدن آستین بلند در زیر پیراهن ورزشی بشرط آنکه با رنگ غالب پیراهن ورزشی یکسان باشد ، مجاز است

پوشیدن آستین بلند در زیر پیراهن ورزشی که با رنگ غالب پیراهن ورزشی مطابقت ندارد، مجاز نمی باشد	مجاز نمی باشد		
پوشیدن شلوارک گرم (کشاله بند) زیر شورت ورزشی بشرط آنکه با رنگ غالب شورت ورزشی یکسان باشد، مجاز است	مجاز می باشد		شلوارک گرم (کشاله بند) زیر شورت ورزشی
پوشیدن شلوارک گرم (کشاله بند) زیر شورت ورزشی که با رنگ غالب شورت ورزشی یکسان نباشد، مجاز نیست	مجاز نمی باشد		
دروازه بان مجاز به پوشیدن شلوار، لگ چسبان، و یا لگ چسبان زیر شورت ورزشی می باشد	مجاز می باشد		پوشش بلند پا (شلوار بلند، لگ چسبان بلند و لگ زیر شورت ورزشی)
بازیکنان زمین مجاز به پوشیدن هیچگونه شلوار بلند، لگ چسبان بلند زیر شورت ورزشی و همچنین پوشیدن شلوار بلند و لگ چسبان بلند بجای شورت ورزشی نمی باشند	مجاز نمی باشد		

جوراب ها باید در یک رنگ و یک سایز باشد	مجاز می باشد		جوراب
پیراهن بازیکنان زمین که به عنوان دروازه بان بازی می کنند باید با پیراهن دروازه بان یکسان باشد، یعنی سوراخ هایی برای شماره جلو و عقب داشته باشد، و این سوراخ ها باید با مواد شفاف پوشانده شود (سوراخ ها نباید باز باشد)	مجاز می باشد		پیراهن ورزشی

۱۱- تجهیزات جانبی

موضوع	نمونه ها	تصمیم	حد مجاز	توضیحات
۱۱		مجاز می باشد	گوشواره و حلقه تزئینی گوش کوچک بشرطی که بصورت کامل با نوار چسب پوشانده شوند، مجاز است	
		مجاز نمی باشد	گوشواره و حلقه تزئینی گوش که به صورت کامل با نوار چسب پوشانده نشوند، مجاز نمی باشد	

گیره مو		مجاز می باشد	گیره مو ساخته شده از مواد نرم و قابل ارتجاع مجاز می باشد. گیره های فلزی و یا پلاستیکی در صورتی مجاز خواهد بود که بصورت کامل با نوار چسب پوشانده شوند
بازو بند کاپیتانی		مجاز می باشد	بازو بند کاپیتانی فقط بصورت تک رنگ مجاز می باشد
مچ بند کوتاه		مجاز می باشد	مچ بند کوتاه مجاز است بشرطی که غیر چسبنده، نرم و نازک باشد.
مچ بند بلند		مجاز می باشد	مچ بند بلند مجاز است بشرطی که غیر چسبنده، نرم و نازک باشد.
دستکش		مجاز نمی باشد	دستکش چه برای بازیکن زمین و چه برای دروازه بان مجاز نمی باشد.

محافظ میچ دست در صورتی مجاز می باشد که تمام اجزای سخت آن به صورت کامل پوشانده شود. محافظ میچ باید با رنگ غالب پیراهن ورزشی مطابقت داشته باشند.	مجاز می باشد		محافظ میچ دست
باند های انگشت و بستن آنها یکدیگر مجاز نمی باشد	مجاز نمی باشد		باند های انگشت (بستن انگشتان یکدیگر)
نگهداری چسب فقط بر روی کفش ها مجاز می باشد و برای انگشتان دست استفاده می شود	مجاز می باشد		چسب

پشتیبانی آموزشی "بازی غیر فعال"

پشتیبانی آموزشی برای قوانین تغییر یافته "بازی غیر فعال"

آیا این حرکت پاس محسوب می شود؟ (موقعیت ها قبل از انجام ششمین پاس)

ردیف	عمل مهاجم ۱	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱	پاس به هم تیمی	عدم تماس با توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۲	پاس به هم تیمی	لمس توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۳	پاس به هم تیمی	لمس یا سد کردن توپ : توپ به مهاجم ۱ بر می گردد	هیچ تماسی با توپ ندارد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۴	پاس به هم تیمی	ارسال مستقیم توپ به بیرون از خط کناری یا بیرونی دروازه	هیچ تماسی با توپ ندارد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۵	پاس به هم تیمی	خطا روی مهاجم ۱ در خلال پاس	نمی تواند توپ را در کنترل خود درآورد	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۶	پاس به هم تیمی	خطا روی مهاجم ۲	نمی تواند توپ را در کنترل خود درآورد	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۷	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مهاجم مجدداً توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	علامت هشدار غیر فعال می شود
۸	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	توپ از خط کناری خارج می شود	پرتاب-اوت برای مهاجم	علامت هشدار غیر فعال می شود
۹	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	واکنشی نشان نمی دهد	گل ، پرتاب شروع	حمله خاتمه یافته است
۱۰	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را در کنترل در می آورد	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب دروازه بان	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۱	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	هم تیمی های دروازه بان توپ را تحت کنترل خود در می آورند	ادامه بازی	توپ از دست رفته / خاتمه حمله

ردیف	عمل مهاجم ۱	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱۲	شوت به سمت دروازه	توپ را سد می کند و توپ از خط کناری یا بیرونی دروازه خارج می شود	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۱۳	شوت به سمت دروازه	توپ را سد می کند	توپ را تحت کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۱۴	شوت به سمت دروازه	توپ را سد می کند	مهاجم ۱ مجدداً توپ را تحت کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود
۱۵	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	توپ را تحت کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	پاس محاسبه می شود

پشتیبانی آموزشی برای قوانین تغییر یافته " بازی غیر فعال "

موقعیت ها پس از انجام ششمین پاس

ردیف	عمل مهاجم ۱ پس از پاس ششم	عمل مدافع	عمل مهاجم ۲	ادامه بازی	تصمیم داور
۱	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	گرفتن توپ در کنترل	پرتاب آزاد برای مدافع	بازی غیر فعال
۲	شوت به سمت دروازه	لمس توپ	گرفتن توپ در کنترل	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۳	شوت به سمت دروازه	توپ را دفاع می کند	مهاجم توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	پاس اضافی مجاز است
۴	شوت به سمت دروازه	ارسال مستقیم توپ به بیرون از خط کناری یا بیرونی دروازه	هیچ تماسی با توپ ندارد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس محاسبه نمی شود
۵	شوت به سمت دروازه	پس از دفاع توپ از خط کناری یا بیرونی دروازه خارج می شود	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب-اوت برای مهاجم	پاس اضافی مجاز است
۶	شوت به سمت دروازه	خطا روی مهاجم ۱ در خلال پاس	نمی تواند توپ را لمس نماید	پرتاب آزاد برای مهاجم	پاس اضافی مجاز است
۷	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مهاجم مجدداً توپ را در کنترل خود در می آورد	ادامه بازی	علامت هشدار غیر فعال می شود
۸	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	توپ از خط کناری خارج می شود	پرتاب-اوت برای مهاجم	علامت هشدار غیر فعال می شود
۹	شوت به سمت دروازه	واکنشی نشان نمی دهد	واکنشی نشان نمی دهد	گل ، پرتاب شروع	حمله خاتمه یافته است
۱۰	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را در کنترل در می آورد	واکنشی نشان نمی دهد	پرتاب دروازه بان	توپ از دست رفته / خاتمه حمله
۱۱	شوت به سمت دروازه	دروازه بان توپ را دفع می کند/توپ پس از برخورد با میله دروازه برگشت داده می شود	مدافع توپ را تحت کنترل خود در می آورند	ادامه بازی	توپ از دست رفته / خاتمه حمله

International
Handball
Federation

فدراسیون بین المللی هندبال

Rules of the Game

Indoor Handball

راهنمای زمین بازی و دروازه ها

الف - زمین بازی (شکل ۱) شامل مربع مستطیلی به ابعاد 20×40 می باشد که باید به وسیله ابعاد طول دو قطر کنترل شود. از پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی تا پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی مقابل باید $44/72$ متر باشد. طول قطر یک نیمه زمین باید از پشت گوشه نقطه تلاقی خطوط طولی و عرضی تا بیرون وسط خط میانی باید $28/28$ متر باشد.

زمین بازی به وسیله خط های مشخصی که "خطوط" نامیده می شود، متمایز می گردد، پهنای خط دروازه (بین دو پایه دروازه) همانند پایه دروازه ۸ سانتی متر بوده و پهنای مابقی خطوط ۵ سانتی متر می باشد. می توان به جای خطوطی که ابعاد محوطه را از محوطه مجاور جدا و مشخص می کنند، به وسیله تغییر در رنگ آن محوطه ها، ابعاد را مشخص نمود.

ب- محوطه دروازه در مقابل دروازه ها قرار دارند و شامل مربع مستطیلی به ابعاد 6×3 متر و دو یک چهارم دایره متصل به آن هر یک به شعاع ۶ متر است. این محوطه به وسیله رسم یک خط به طول ۳ متر و موازی با خط دروازه و به فاصله ۶ متر از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط محوطه دروازه ایجاد می شود. این خط در هر دو سمت به وسیله دو یک چهارم دایره به مرکزیت لبه عقب داخلی پایه های دروازه به شعاع ۶ متر ادامه پیدا می کند. خطوط و قوس ها که محوطه دروازه را محدود و مشخص می کند، خط محوطه دروازه نامیده می شود. فاصله بیرونی بین نقاطی که دو قوس را به خط بیرونی دروازه متصل می شوند، ۱۵ متر است (شکل ۵)

ج- خط منقطع پرتاب آزاد (خط ۹ متر) موازی و هم مرکز و با خط محوطه دروازه و با ۳ متر فاصله بیشتر از آن نسبت به خط دروازه رسم می شود. طول خطوط منقطع و همچنین فاصله بین آنها ۱۵ سانتی متر بوده و قطعات باید با زاویه قائمه و شعاع مربوطه برش داده شوند. اندازه گیری قطعات خمیده و انحنا دار با وتر بیرونی قابل سنجش می باشد (شکل ۵)

د - خط ۷-متر به طول یک متر مستقیماً مقابل دروازه، موازی با خط دروازه و به فاصله ۷ متر از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط ۷ متر رسم می گردد (شکل ۵)

ه- خط محدودیت دروازه بان (خط ۴ متر) مستقیماً مقابل دروازه و به طول ۱۵ سانتی متر می باشد. این خط موازی و به فاصله ۴ متر از خط دروازه قرار دارد. این فاصله از لبه عقبی خط دروازه تا لبه جلویی خط، ۴ متر می باشد. این به مفهوم این است که پهنای دو خط در این اندازه گیری لحاظ شده است.

و- در اطراف زمین حریم ایمنی باید وجود داشته باشد که حداقل در طول خطوط کناری ۱ متر و پشت خط بیرونی دروازه ۲ متر باشد.

ز- دروازه (شکل ۲) در مرکز هر خط بیرونی دروازه قرار دارد . دروازه ها باید به خوبی در زمین یا دیوار پشت آن نصب و محکم شود . ابعاد داخلی دروازه ۳ متر در طول و ۲ متر در ارتفاع می باشد . چهارچوب دروازه باید مربع مستطیل باشد ، این به مفهوم آن است که قطر داخلی آن باید $360/5$ سانتی متر باشد (حداکثر ۳۶۱ و حداقل ۳۶۰ سانتی متر ، در یک دروازه و دروازه مشابه آن حداکثر تفاوت نباید بیش از $0/5$ سانتی متر باشد .

لبه عقبی پایه های دروازه باید روی لبه عقبی خط دروازه قرار گیرند ، این به مفهوم آن است که لبه جلویی پایه های دروازه ۳ سانتی متر جلوتر از خط بیرونی دروازه قرار می گیرند .

پایه های دروازه و قطعه افقی متصل به آنها باید از مواد یکسان ساخته شده باشند (به عنوان نمونه چوب ، فلز سبک یا مواد مصنوعی) و دارای برش مقطعی به اندازه ۸ سانتی متر با زاویه ای گرد که شعاع این زاویه باید 1 ± 4 میلی متر باشد . پایه های دروازه و قطعه افقی آن از سه طرفی که از داخل زمین قابل مشاهده می باشد ، باید به صورت نواری و در دو رنگ کاملاً متفاوت از یکدیگر که از رنگ زمینه پشت آن نیز متمایز باشد ، رنگ آمیزی شود . هر دو دروازه در یک زمین بازی باید به صورت مشابه رنگ آمیزی شوند .

رنگ نوار دروازه ها در محل اتصال پایه ها و قطعه افقی باید در هر طرف ۲۸ سانتی متر و دارای یک رنگ مشابه باشند . دیگر نوار های رنگ شده باید ۲۰ سانتی متر طول داشته باشند . دروازه ها باید به یک تور که به آن تور دروازه می گویند مجهز باشند . این تور باید به نحوی تعبیه شود که توپ پرتاب شده به داخل دروازه نتواند بلافاصله برگشت داده شود یا از آن عبور نموده و از دروازه خارج شود . اگر ضرورت داشته باشد می توان از یک تور اضافی در داخل دروازه پشت خط دروازه استفاده نمود . فاصله بین خط دروازه و تور اضافی باید حدود ۷۰ سانتی متر باشد ولی کمتر از ۶۰ سانتی متر نمی تواند باشد .

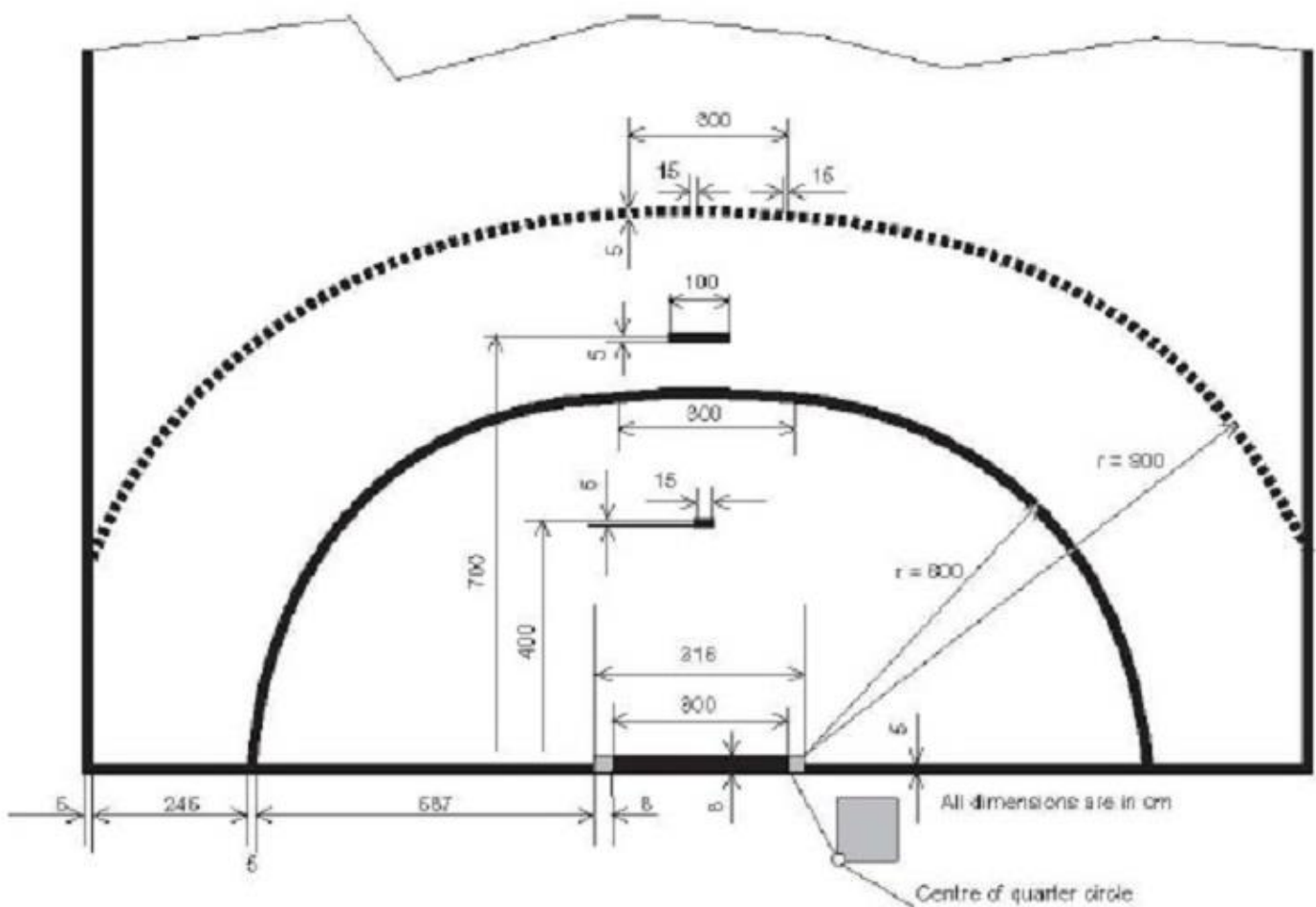
ح- عمق تور دروازه باید در بالا حدود $0/9$ متر و در پایین حدود $1/1$ متر پشت خط دروازه باشد . هر دو اندازه فوق می تواند به اندازه $0/1$ متر اختلاف داشته باشد . اندازه شبکه های تور نباید از 10×10 سانتی متر بیشتر باشد . تور باید حداقل در فواصل ۲۰ سانتی متری به پایه ها و قطعه افقی متصل شود . اجازه داده می شود که تور دروازه و تور اضافی به یکدیگر وصل شوند به نحوی که توپ نتواند بین دو تور برود ط- پشت دروازه و در مرکز خط بیرونی دروازه و به فاصله تقریباً $1/5$ متر از آن خط ، بهتر است از یک تور به صورت عمودی به طول ۹-۱۴ متر و به ارتفاع ۵ متر استفاده نمود .

ی- در مرکز منطقه تعویض در کنار یکی از خطوط طولی ، میز وقت نگهدار قرار می گیرد . طول میز حدود ۴ متر و باید آن را در ارتفاع ۴۰-۳۰ سانتی متر از سطح زمین قرار داد .

ک- کلیه اندازه ها بدون ذکر مشخصات اختلاف ها باید با معیار ایزو باشد (سازمان استاندارد بین المللی ایزو ۲۷۶۸۱-۱۹۸۹)

گ- دروازه های هندبال باید توسط کمیته استاندارد سازی اروپا استاندارد شده باشد

شکل ۵ : محوطه دروازه و اندازه های آن

آخرین تفاسیر و رهنمود های قوانین و مقررات هندبال

ویرایش ۱: جولای ۲۰۱۹

کمیته قوانین بازی و داوران فدراسیون بین المللی هندبال (IHF PRC) با همکاری کارشناسان قوانین IHF در ارتباط با تفاسیر قانون ، چندین موضوع را مورد بحث و بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که به قصد توضیحات بیشتر و روشن نمائی در خصوص اتخاذ تصمیم صحیح در شرایط خاص ، ویرایش جدیدی را منتشر نمایند .

این موارد برخی دستورالعمل های جدید و برخی ویرایش و بروزرسانی دستورالعمل های قبلی شامل ویرایش ۱ جولای ۲۰۱۶ و همچنین ۱ جولای ۲۰۱۸ می باشد .

این ویرایش جدید تفاسیر و رهنمود ها ، از ۱ جولای ۲۰۱۹ معتبر و قابل اجرا می باشد

قانون ۳۰ ثانیه پایانی

در سال ۲۰۱۶ قوانین ۸:۱۰ ج و ۸:۱۰ د برای ممانعت از رفتار خارج روحیه ورزشی مسلم و قطعی بازیکنان در لحظات پایانی بازی و تلاش بازیکن متخلف برای بدست آوردن موقعیت پیروزی تیم خودی ، اصلاح گردید . بصورت همزمان ، این قانون شانس بثمر رساندن یک یا دو گل را برای تیمی که نتیجه بازی را از دست داده است تسهیل می کند ، و این موجب جلب توجه تماشاگران تا آخرین لحظه های بازی می گردد .

تحت قانون ۸:۱۰ ج ، بازیکن و یا مسئول تیم که مانع یا موجب تاخیر در اجرای یک پرتاب در لحظات پایانی بازی می گردید ، بوسیله یک پرتاب ۷-متر جریمه می شدند ، و تحت قانون ۸:۱۰ د ، یک پرتاب ۷-متر علیه تیمی اعلام می شد که بازیکن و یا مسئول آن تیم بعلت عملی در ارتباط با توپ در لحظات پایانی بازی یک دیسکالیفه دریافت می نمودند . البته این دومی مشکلات تفسیری جدی و مهمی نداشت .

قانون ۸:۱۰ ج ، فقط وقتی قابل اجرا بود که توپ خارج از بازی بوده و مدافع مانع اجرای یک پرتاب و یا موجب تاخیر در اجرای آن می گردید ، ولی آن قانون منجر به تفسیرهای اشتباه توسط داوران ، بازیکنان و دیگر افراد ذیربط در هندبال می گردید ، همچنین این قانون برای شناسایی رفتارهای شدید خارج از روحیه ورزشی خاص کفایت نمی کرد ، زیرا با توجه به عبارات و محتوای آن ، قابلیت اجرای کامل و صحیح جریمه ها وجود نداشت ، و اجازه میداد که تیم دفاعی با استفاده از این ابزار غیر منصفانه ، در مسابقه پیروز شود و این تصویر و جلوه نامناسبی از هندبال ارائه می نمود .

به همین علت IHF فدراسیون بین المللی هندبال از طریق گروه کاری توسعه بازی و قوانین (GRDWG) که قبلاً با عنوان کارگروه قوانین جدید (NRWG) شامل کمیته قوانین بازی و داوران (PRC) و کمیته مربیان و متد ها (CCM) فعالیت می کرد ، تصمیم گرفتند که با بروز رسانی دستورالعمل موجود ، تغییراتی جزئی در تفاسیر قانون " عدم رعایت فاصله " ایجاد نمایند (قانون ۸:۱۰ ج). علاوه بر آن تفسیر اضافه ای مبنی بر اینکه ، اگر رفتار غیر قانونی فعال از سوی مدافع هنگام اجرای یک پرتاب بشرح ذیل بوقوع پیوندد ، آنگاه اعلام پرتاب ۷-متر و دیسکالیفه نیز قابل اجرا و اعمال می باشد :

۲۰۱۸- بروز رسانی تفسیر موجود

عدم رعایت فاصله (قانون ۸:۱۰ ج)

در خلال ۳۰ ثانیه پایانی ، اگر " عدم رعایت فاصله " موجب عدم اجرای یک پرتاب گردد ، منجر به دیسکالیفه و پرتاب ۷-متری گردد .

اگر تخلف در ۳۰ ثانیه پایانی بازی یا هم زمان با علامت پایانی بازی انجام شود ، این قانون قابل اجرا می باشد . (نگاه کنید به پاراگراف اول قانون ۲:۴) . در این موارد ، داوران بر مبنای مشاهدات خود از حقایق ، اتخاذ تصمیم می نمایند . (قانون ۱۷:۱۱)

اگر بازی در ۳۰ ثانیه پایانی به علتی که مستقیماً به آماده سازی و یا اجرای پرتاب ارتباطی نداشته باشد ، (به عنوان مثال خطای تعویض ، رفتار خارج از روحیه ورزشی در محوطه تعویض) قطع شود ، قانون ۸:۱۰ ج قابل اجرا می باشد .

اگر پرتاب ، بعنوان مثال اجرا شود ولی توسط بازیکنی که بیش از حد نزدیک ایستاده است ، دفاع شود و بصورت فعال نتیجه پرتاب را از بین ببرد یا در خلال پرتاب ، مزاحم پرتاب کننده شود و پرتاب او را مختل کند ، قانون ۸:۱۰ ج نیز باید اجرا گردد .

اگر بازیکنی با فاصله ای کمتر از ۳ متر با پرتاب کننده ، قرار بگیرد ولی بصورت فعال در اجرای پرتاب دخالتی نداشته باشد ، این جریمه ای در پی نخواهد داشت . اگر بازیکنی بیش از حد نزدیک پرتاب کننده ایستاده باشد و از این موقعیت برای دفاع از توپ و یا جلوگیری از پرتاب استفاده نماید ، قانون ۸:۱۰ ج نیز قابل اجرا می باشد .

۲۰۱۹ - تفسیر جدید

قانون ۲:۵

در ارتباط با اجرای پرتاب آزاد پس از علامت پایانی بازی ، اگر دروازه بان مصدوم گردید ، تیم مدافع مجاز است نسبت به تعویض دروازه بان اقدام نماید . این استثناء برای بازیکنان زمین تیم دفاعی قابل اجرا نمی باشد.

۲۰۱۹ - تفسیر جدید

پرتاب آزاد پس علامت پایانی بازی (قانون ۲:۶ و ۸:۱۰ ج)

در موارد تخلف یا رفتار خارج از روحیه ورزشی توسط مدافع در خلال اجرای پرتاب آزاد یا پرتاب ۷-متر پس از علامت پایانی بازی ، بر طبق قوانین ۱۶:۳ ، ۱۶:۶ یا ۱۶:۹ بازیکن مذکور باید یک جریمه شخصی دریافت نماید و پرتاب مذکور باید تکرار گردد (پاراگراف سوم قانون ۱۵:۹) . در این قبیل موارد قانون ۸:۱۰ ج قابل اجرا نمی باشد .

۲۰۱۹ - تفسیر جدید

قانون ۳:۳

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیون های قاره ای و ملی ، این حق را دارند از توپ های رزرو که بر روی میز وقت نگهدار نیست استفاده نمایند . استفاده از توپ رزرو با تصمیم داوران بر طبق قانون ۳:۴ می باشد .

۲۰۱۹ - تفسیر جدید

قوانین ۴:۷ - ۴:۹

فدراسیون بین المللی هندبال ، فدراسیون های قاره ای و ملی ، این حق را دارند که اجازه دهند در محوطه تعویض از تجهیزات الکترونیکی ارتباطی استفاده شود . این تجهیزات باید به شیوه جوانمردانه و منصفانه مورد استفاده قرار گیرد ، و این مجوز شامل حال تجهیزاتی برای ایجاد ارتباط با بازیکنان و مسئولین اخراجی نمی باشد .

۲۰۱۸- بروز رسانی تفسیر موجود

کمک به بازیکنان مصدوم (قانون ۴:۱۱)

در موارد مصدومیت تعدادی بازیکن از یک تیم (بعنوان مثال در اثر برخورد) ، داوران یا نماینده فنی می توانند به تعداد بیشتری افراد واجد شرایط ، حداکثر ۲ نفر به ازاء هر مصدوم ، جهت رسیدگی و کمک به این بازیکنان اجازه ورود به زمین دهند ، داوران و نماینده فنی باید بر امدادگرانی که ممکن است وارد زمین شوند نظارت نمایند .

تفسیر جدید ۲۰۱۸

شمارش پاس ها در بازی غیر فعال (قانون ۷:۴ توضیحات پیرامون قوانین ۴ ضمیمه ۳ مثال ۱۳ و ۱۴)

اگر یک شوت به سمت دروازه توسط مدافعین دفع شود و توپ به پرتاب کننده یا هم تیمی او برسد ، این یک پاس محسوب می گردد .

۲۰۱۸- تفسیر جدید

۲۰۱۹- بروز رسانی تفسیر موجود

دیسکالیفه دروازه بان متناسب با توضیح قانون ۸:۵

این قانون هنگامی کاربرد دارد که دروازه بان از محوطه دروازه خارج شود یا در موقعیتی مشابه خارج از محوطه دروازه باشد و باعث یک برخورد از روبرو با بازیکن مقابل شود . در موارد ذیل این قانون قابل اجرا نمی باشد :

الف : دروازه بان در مسیری مشابه مسیر بازیکن مقابل در حرکت باشد ، بعنوان مثال پس ورود مجدد به زمین پس از انجام تعویض

ب : مهاجم بدنبال توپ در حرکت باشد و توپ ما بین مهاجم و دروازه بان باشد .

در این قبیل موارد ، داوران بر مبنای مشاهده خود از حقایق اتخاذ تصمیم می نمایند .

۲۰۱۸-تفسیر جدید

اعلام پرتاب ۷-متر در شرایطی که دروازه خالی است (قانون ۱۴:۱ و توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج)

تعریف یک شانس مسلم گل که در توضیحات پیرامون قوانین ۶ ج ، توصیف شده است ، هنگامیست که یک موقعیت واضح و بدون هرگونه مانع جهت پرتاب توپ به دروازه خالی وجود دارد ، این امر مستلزم آن است که بازیکن توپ را در اختیار داشته باشد و بصورت واضح برای پرتاب توپ به دروازه خالی تلاش نماید . این تعریف شانس مسلم گل صرف نظر از نوع خطا و فارغ از اینکه توپ در جریان بازی می باشد یا خیر قابل اجراست ، ضمن آنکه کلیه پرتاب ها نیز باید درموقعیت صحیح پرتاب کننده و هم تیمی های او اجرا شده باشد .

۲۰۱۸-تفسیر جدید

اثبات از طریق ویدیو (video proof)

در صورت استفاده از تکنولوژی اثبات از طریق ویدیو ، اگر لازم باشد که یک گل اعلام یا یک گل اعلام شده باطل گردد ، ضرب العجل قید شده در قانون ۹:۲ را که اذعان دارد فقط تا قبل از اجرای پرتاب-شروع می توان یک گل اعلام شده را مردود نمود ، تا تغییر مالکیت توپ تعمیم داده می شود .

۲۰۱۸-تفسیر جدید

ورود بازیکن با رنگ دیگری یا شماره اشتباه (قوانین ۴:۷ ، ۴:۸)

تخلف مرتبط با قوانین ۴:۷ ، ۴:۸ نمی تواند منجر به تغییر مالکیت توپ گردد . این موضوع فقط می تواند منجر به توقف بازی و دستور به بازیکن جهت تصحیح اشتباه گردد و شروع مجدد بازی بوسیله پرتاب توسط تیمی خواهد بود که قبلاً در مالکیت توپ بوده است .

۲۰۱۹-تفسیر جدید

قانون ۹:۱۶ د

اگر بازیکنی ، پس از دریافت دیسکالیفه ، مرتکب رفتار خارج از روحیه ورزشی شدید و افراطی گردید ، متناسب با قانون ۸:۱۰ الف ، بازیکن مذکور با یک دیسکالیفه اضافی همراه با گزارش جریمه می گردد و تیم او نیز با یک بازیکن کمتر برای مدت ۴ دقیقه در زمین بازی کاهش خواهد یافت .

دروازه غیر قابل سرنگونی (قانون ۱:۲)

دروازه باید بصورت پایدار و محکم بر روی کف زمین و یا دیوار پشت آن نصب گردد ، یا در صورتیکه امکانپذیر باشد از سیستم ضد سقوط استفاده شود . این پیشنهاد جدیدی برای جلوگیری و ممانعت از بروز حوادث می باشد

